

ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะทางสมอง
ด้านการใส่ใจจดจ่อ ของเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลหนองบัวลำภู
จังหวัดหนองบัวลำภู

นางสาวชिरา ธานีรัตน์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2562

**The Effects of Using an Integrated Guidance Activities Package to Develop
Attentive Mental Skill of Pre-school Children at Anuban Nong Bua Lam Phu
School in Nong Bua Lam Phu Province**

Miss Wachira Thaneerat

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Guidance and Psychological Counseling

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

2019

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะทางสมอง
ด้านการใส่ใจจดจ่อ ของเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลหนองบัวลำภู
จังหวัดหนองบัวลำภู

ชื่อและนามสกุล นางสาวชिरา ธานีรัตน์

แขนงวิชา การแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา

สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร.นิธิพัฒน์ เมฆขจร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กันตวรรณ มีสมสาร

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2563

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.นิธิพัฒน์ เมฆขจร)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กันตวรรณ มีสมสาร)

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมพร พุทธาพิทักษ์ผล)

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะทางสมอง
ด้านการใส่ใจจดจ่อ ของเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลหนองบัวลำภู
จังหวัดหนองบัวลำภู

ผู้วิจัย นางสาวชริธา ธานีรัตน์ รหัสนักศึกษา 2602800605

ปริญญา ศีษศาสตรมหาบัณฑิต (การแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.นิธิพัฒน์ เมฆขจร (2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ดร.กัณฑ์วรรณ มีสมสาร ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อ
ของเด็กปฐมวัยกลุ่มทดลองก่อนและหลังการได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ และ
2) เปรียบเทียบทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยกลุ่มทดลองที่ได้รับชุดกิจกรรม
แนะแนวแบบบูรณาการและของกลุ่มควบคุมที่ได้รับกิจกรรมแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลหนองบัวลำภู
จังหวัดหนองบัวลำภู ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม
หลังจากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน เครื่องมือที่ใช้ใน
การวิจัย ได้แก่ ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อ
ของเด็กปฐมวัย และแบบประเมินพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .97 สถิติที่ใช้ใน
การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) ภายหลังการให้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการเด็กปฐมวัย
กลุ่มทดลองมีทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ
2) ภายหลังการทดลอง เด็กปฐมวัยที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการมีทักษะทางสมอง
ด้านการใส่ใจจดจ่อสูงกว่าของกลุ่มควบคุมที่ได้รับกิจกรรมแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01

คำสำคัญ ทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อ ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ เด็กปฐมวัย

Thesis title: The Effects of Using an Integrated Guidance Activities Package to Develop Attentive Mental Skill of Pre-school Children at Anuban Nong Bua Lam Phu School in Nong Bua Lam Phu Province

Researcher: Miss Wachira Thaneerat; **ID:** 2602800605;

Degree: Master of Education (Guidance and Psychological Counseling);

Thesis advisors: (1) Dr. Nitipat Mekkhachorn, Associate Professor;

(2) Dr. Kantawan Meesomsarn, Assistant Professor; **Academic year:** 2019

Abstract

The objectives of this research were (1) to compare the levels of attentive mental skill of pre-school children in the experimental group before and after engaging in guidance activities prescribed in an integrated guidance activities package; and (2) to compare the level of attentive mental skill of pre-school children in the experimental group who engaged in guidance activities prescribed in the integrated guidance activities package with the level of counterpart skill of pre-school children in the control group who engaged in normal activities.

The research sample consisted of 30 third year pre-school children of Anuban Nong Bua Lamphu School in Nong Bua Lamphu province, obtained by cluster sampling. Then, they were randomly assigned into the experimental and control groups, each of which containing 15 students. The employed research instruments were an integrated guidance activities package to develop attentive mental skill of pre-school children, and a scale to assess attentive mental skill behavior of pre-school children, with reliability coefficient of .97. Statistics used for data analysis were the mean, standard deviation, and t-test.

The research results showed that (1) after engaging in guidance activities prescribed in an integrated guidance activities package, the experimental group pre-school children's level of attentive mental skill was increased significantly at the .01 level of statistical significance; and (2) after the experiment, the attentive mental skill level of the experimental group pre-school children who engaged in guidance activities prescribed in the integrated guidance activities package was significantly higher than the counterpart level of the control group pre-school children who engaged in normal activities at the .01 level of statistical significance.

Keywords: Attentive mental skill, Integrated guidance activities package, Pre-school children

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. นิธิพัฒน์ เมฆขจร แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา อาจารย์ที่ปรึกษาและ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์วรรณ มีสมสารแขนงวิชาการศึกษา ปฐมวัย สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้กรุณาให้ความรู้ การปรึกษาแนะนำการดำเนินงานและติดตามวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ทุกขั้นตอน จนกระทั่งสำเร็จเสร็จสมบูรณ์ ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทับทิม สุริยสุภาพงศ์ อาจารย์ ศิริพร จันทร์ปัญญาอาจารย์วันเพ็ญ ชันขวาอาจารย์ แคทลียา วงศ์อารีย์และ

อาจารย์ ชัยศรี ยิ่งเจริญที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือ และโปรแกรมที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. มณฑิรา จารุเพ็ง ที่ได้กรุณาเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ โดยให้ทั้งความรู้และคำแนะนำในปรับปรุงวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลหนองบัวลำภู คณะครูและบุคลากรทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ พร้อมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ทำให้สามารถเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยได้สำเร็จสมบูรณ์ตลอดทั้งนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 3/2 ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดาและครอบครัวที่ให้ความสนใจ ให้โอกาส และสนับสนุนการศึกษาในครั้งนี้ ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นที่คอยให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะดี ๆ ที่ผลักดันให้วิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

สุดท้ายนี้คุณค่าของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ขอมอบเพื่อทดแทนพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ท่านให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษาและประสบความสำเร็จตราบเท่าทุกวันนี้

วชิรา ธานีรัตน์

สิงหาคม 2563

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	3
สมมติฐานการวิจัย	3
นิยามศัพท์	4
กรอบแนวคิดงานวิจัย	5
ขอบเขตและประชากรการวิจัย	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะสมอง	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใส่ใจจดจ่อ	17
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ	22
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเด็กปฐมวัย	30
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	39
รูปแบบการวิจัย	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	39
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	40
วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัย	40
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	50
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	52
วัตถุประสงค์	52
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	52

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การนำเสนอผลการวิเคราะห์	53
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	55
สรุปการวิจัย	55
อภิปรายผล	57
ข้อเสนอแนะ	59
บรรณานุกรม	61
ภาคผนวก	69
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	70
ข แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของผู้เชี่ยวชาญ	73
ค ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาแบบวัดด้วยวิธีการหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC)	76
ง การหาค่าความเที่ยง	78
จ แบบสังเกตพฤติกรรมทักษะสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย	80
ฉ แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญพิจารณาชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนาทักษะสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย	84
ช ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย	94
ประวัติผู้ศึกษา	160

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 2.1	เวลา กิจกรรมประจำวัน	36
ตารางที่ 3.1	ตัวอย่างชุดกิจกรรมแบบแผนการดำเนินกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ เพื่อการพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย	44
ตารางที่ 3.2	ข้อคำถามแบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อ	49
ตารางที่ 4.1	แสดงผลการวิเคราะห์คะแนนทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อ กลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ	53
ตารางที่ 4.2	แสดงผลการวิเคราะห์คะแนนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม หลังการใช้ ชุดกิจกรรมแนะแนว	54

ญ

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 การทำงานของสมอง	10
ภาพที่ 2.2 ทักษะสมอง 5 ด้าน	13
ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมการพัฒนาทักษะสมองทางการใส่ใจจดจ่อ ของเด็กปฐมวัย	41
ภาพที่ 3.2 ขั้นตอนการสร้างแบบวัดทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย	43

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ยุทธศาสตร์การศึกษาของชาติ เน้นการพัฒนาศักยภาพเด็กให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้มีความรู้พื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีสมรรถนะขีดความสามารถในการจัดการกับปัญหาที่ซับซ้อน และสามารถรับมือกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้ รวมทั้งมีทักษะต่างๆ เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะด้านการสื่อสาร และทักษะทางสมอง ซึ่งทักษะทางสมองมีการพัฒนาการทำงานของสมองส่วนหน้าที่ช่วยให้เราควบคุมอารมณ์ ความคิดการกระทำได้ เช่น การมีสมาธิจดจ่อกับงานที่ทำไม่วอกแวก ยังคิดก่อนทำไม่หุนหันพลันแล่น ดังที่ นวลจันทร์ จุฑาภักดีกุล (2559) กล่าวไว้ว่า ทักษะสมอง(Executive Functions:EF)คือ กระบวนการทางความคิด "สมองส่วนหน้า" ที่เกี่ยวข้องกับความคิด ความรู้สึก และการกระทำ เป็นความสามารถของสมองที่ใช้บริหารจัดการชีวิตในเรื่องต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้สามารถตั้งเป้าหมายในชีวิต รู้จักการวางแผน มีความมุ่งมั่น จดจำสิ่งต่างๆ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้ สามารถยังคิด ไตร่ตรอง ควบคุมอารมณ์ได้ ยืดหยุ่นความคิดเป็น สามารถจัดลำดับความสำคัญในชีวิต รวมทั้งรู้จักริเริ่มและลงมือทำสิ่งต่างๆ อย่างเป็นขั้นเป็นตอน ซึ่งทักษะเหล่านี้เป็นสิ่งที่ ทุกคนต้องใช้และมีผลต่อความสำเร็จในชีวิต ทั้งการทำงาน การเรียน และการใช้ชีวิตปามิสรา ฤทธิ์เรืองเดช (2559) กล่าวไว้ว่า ทักษะสมอง(EF)คือ การทำงานของสมองด้านการจัดการ ซึ่งมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในชีวิต โดยอาศัยกระบวนการทางปัญญา (cognitive process) ต่างๆ เช่น การยับยั้งความคิด การแก้ปัญหา การวางแผน การวางแผนการปฏิบัติ (goal-directed behavior) การจดจำ ความยืดหยุ่นทางปัญญา (cognitive flexibility)

ทักษะการใส่ใจจดจ่อ (Focus) คือความสามารถในการใส่ใจจดจ่อ มุ่งความสนใจอยู่กับสิ่งที่ทำอย่าง ต่อเนื่องในช่วงเวลาหนึ่ง โดยทักษะด้านใส่ใจจดจ่อเป็นอีกคุณสมบัติพื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนรู้ ทักษะการใส่ใจจดจ่อเป็นหนึ่งในองค์ประกอบในทักษะทางสมองซึ่งเป็นทักษะที่มีความจำเป็นสำหรับเด็กจึงจำเป็นที่จะต้องได้รับการฝึกฝนและพัฒนาหากถ้าเด็กขาดทักษะความสามารถในการใส่ใจจดจ่อเมื่อมีสิ่งใดไม่ว่าสิ่งเร้าภายนอกหรือสิ่งเร้าจากภายในตนเองก็วอกแวก ไม่สามารถจดจ่อ ก็ยากที่เด็กจะทำงานให้สำเร็จได้เด็กขาดการฝึกฝนหรือพัฒนาทักษะการใส่ใจจดจ่อเด็กอาจจะขาดการจดจ่อตั้งใจทำอะไรให้สำเร็จ จี้ลิม ไม่ใส่ใจคำสั่ง อยู่ไม่นิ่ง ไม่ชอบอยู่กับที่ ไม่อดทน

ทุนหันปล้นเล่นองค์ประกอบการพัฒนาทักษะการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย แยกได้ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และสถาบัน RLG (2561)

- 1) ตั้งใจ มีสมาธิ หมายถึง การมีจิตใจจดจ่อ ตั้งมั่นในสิ่งที่ทำอย่างแน่วแน่ พร้อมจะเรียนรู้
- 2) ไม่วอกแวก หมายถึง อาการที่จิตใจจดจ่อแน่วแน่อยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
- 3) มุ่งมั่นให้งานประสบความสำเร็จ หมายถึงความตั้งใจแน่วแน่ ที่จะไปให้ถึงสิ่งที่มุ่งหวังไว้
- 4) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์หมายถึง ความสามารถในการมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ แลก่อให้เกิดความคิดใหม่ต่อเนื่องกันไป เป็นความคิดที่หลากหลาย คิดได้กว้างไกล หลากแง่หลายมุม เน้นทั้งปริมาณและคุณภาพ และเป็นความคิดที่เป็นประโยชน์และมีคุณค่ามีความคิดที่แปลกใหม่ ไม่ซ้ำกับใคร และแตกต่างจากความคิดธรรมดา

จากการที่ผู้วิจัยเป็นคุณครูผู้ดูแลเด็กปฐมวัยพบว่าเด็กซุกซนผิดปกติ ขาดความตั้งใจหรือความสนใจในการเรียนไม่สามารถทำงานให้เสร็จได้ทันเวลาที่กำหนด ขาดความรับผิดชอบ ไร้ระเบียบวินัย วอกแวกง่าย ก่อกวนเพื่อนในชั้นเรียน ลุกออกจากที่บ่อย ๆ จะเริ่มแสดงอาการให้เห็นเป็นที่สังเกตได้ตั้งแต่อายุน้อยๆ ในช่วงวัยอนุบาลหรือช่วงวัยที่เข้าเรียนในระดับประถมศึกษา และอาการจะเห็นชัดเจนมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งพฤติกรรมที่เกิดขึ้นนี้อาจไม่เป็นที่น่าพอใจสำหรับครูผู้สอนหรือคนในสังคมและตัวเด็กเองในอนาคตการใส่ใจจดจ่อนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ หากการใส่ใจจดจ่อ ของเด็กเกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ หรือเรียนรู้ได้ในระยะเวลาที่จำกัด มักก่อให้เกิดการขาดประสิทธิภาพในการเรียน เป็นคนที่ทำอะไรไม่ค่อยประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ อาจมีหลายสาเหตุเป็นองค์ประกอบที่ทำให้เด็กไม่ใส่ใจจดจ่อดังกล่าวจึงเห็นว่ามีควมจำเป็นต้องพัฒนาเด็กกลุ่มนี้ให้มีพัฒนาการทางด้านการใส่ใจจดจ่อเพิ่มมากขึ้น

กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงหุปัญญา และการสร้างสัมพันธภาพที่ดี วัฒนาพัชรวานิช. (2531) ให้ความหมายการแนะแนว คือ กระบวนการที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันระหว่างผู้ที่มีปัญหาที่ต้องการความช่วยเหลือและผู้แนะแนวที่ผ่านการฝึกอบรมมาอย่างดี รวมทั้งผ่านการศึกษากับการแนะแนวมาแล้ว มีจุดมุ่งหมายปลายทางที่จะช่วยเหลือให้ผู้ประสบปัญหาได้มีโอกาสเรียนรู้ที่จะเผชิญกับสภาพความเป็นจริงและสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integrated Learning Management) กระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามความสนใจ ความสามารถของผู้เรียน โดยการเชื่อมโยง

เนื้อหาสาระของศาสตร์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันให้ผู้เรียนเรียนรู้ที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถนำความรู้ ทักษะ เจตคติไปใช้ในการสร้างงานเพื่อการแก้ไขปัญหาและใช้ในชีวิตประจำวันได้ด้วยตนเองอย่างเหมาะสมและเต็มศักยภาพวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2546 :น.184-191) การเรียนรู้แบบบูรณาการ การนำเนื้อหาสาระของสองวิชา หรือหลายๆวิชามาสัมพันธ์ให้เป็นเรื่องเดียวกันภายใต้หัวข้อเรื่องเดียวกัน ที่เลือกศึกษา

ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยโดยจัดชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการในบริบทของเด็กปฐมวัย โดยมี 10 กิจกรรม ได้แก่ 1) ปฐมนิเทศ 2) กิจวัตรของหนู 3) นิทานสอนหนู 4) บล็อกไม้สร้างได้ 5) บ้านฉันอยู่ไหน 6) เล่นสีสร้างสรรค์ 7) ปริศนาแทนแกรม 8) ปั้นหนูหน่อย 9) สามเหลี่ยมแปลงร่าง 10) ปัจฉินิเทศ ใช้เวลาในการจัดกิจกรรม ครั้งละ 40 นาที ซึ่งชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการที่ได้พัฒนาขึ้น สามารถทำให้เกิดการพัฒนาทักษะสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยให้สูงขึ้นได้

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อ ของเด็กปฐมวัย กลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ

2.2 เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อ ของเด็กปฐมวัย กลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแบบบูรณาการกับกลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแบบปกติ

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 เด็กปฐมวัยกลุ่มทดลองมีการพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อสูงขึ้น ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ

3.2 เด็กปฐมวัยกลุ่มทดลองที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการมีการพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อสูงกว่าเด็กปฐมวัยกลุ่มควบคุมที่ได้รับกิจกรรมแบบปกติ

4. นิยามศัพท์

4.1 ทักษะทางสมอง หมายถึงกระบวนการคิดที่ทำงานในสมองส่วนหน้า ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมต่อข้อมูลจากประสบการณ์ในอดีตเข้ากับปัจจุบัน ทำให้รู้สึกยังคิดถึงใจ ชะลอความอยาก กำกับพฤติกรรมและอารมณ์ได้ ช่วยปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป สามารถตัดสินใจ แก้ปัญหา วางแผนบริหารจัดการงานต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วง

4.2 การใส่ใจ จดจ่อ หมายถึง กระบวนการทางปัญญา ที่เลือกที่จะเข้าไปใส่ใจหรือมีสมาธิในอะไรอย่างหนึ่งเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยที่ไม่สนใจในสิ่งอื่น มีการกล่าวถึงความใส่ใจว่า เป็นการจัดสรรทรัพยากรที่ใช้ในการแปลผลข้อมูลจากประสาทสัมผัส โดยองค์ประกอบความใส่ใจจดจ่อ ได้แก่

4.2.1 ตั้งใจ มีสมาธิ หมายถึง การมีจิตใจจดจ่อ ตั้งมั่นในสิ่งที่ทำอย่างแน่วแน่ พร้อมจะเรียนรู้

4.2.2 ใฝ่คว้าหา หมายถึง อาการที่จิตใจจดจ่อแน่วแน่อยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

4.2.3 มุ่งมั่นใฝ่งานประสบผลสำเร็จ หมายถึง ความตั้งใจแน่วแน่ ที่จะไปให้ถึงสิ่งที่มุ่งหวังไว้

4.2.4 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถในการมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ และก่อให้เกิดความคิดใหม่ต่อเนื่องกันไป เป็นความคิดที่หลากหลาย คิดได้กว้างไกล หลายแง่หลายมุม เน้นทั้งปริมาณและคุณภาพ และเป็นความคิดที่เป็นประโยชน์และมีคุณค่ามีความคิดที่แปลกใหม่ ไม่ซ้ำกับใคร และแตกต่างจากความคิดธรรมดา

4.3 ทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อ หมายถึง กระบวนการคิดที่ทำงานในสมองส่วนหน้า ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมต่อข้อมูลจากประสบการณ์ในอดีตเข้ากับปัจจุบัน ทำให้รู้สึกยังคิดถึงใจ ชะลอความอยาก กำกับพฤติกรรมและอารมณ์ได้ ช่วยปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป สามารถตัดสินใจ แก้ปัญหา วางแผนบริหารจัดการงานต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วง

4.4 ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ หมายถึง ชุดการเรียนการสอน ที่ใช้ เป็นสื่อการสอนที่มีการนำนวัตกรรมและกระบวนการ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ มาบูรณาการเทคนิค ได้แก่ 1)เทคนิคแรงจูงใจ 2)เทคนิคการกระตุ้น 3)เทคนิคการชี้แนะทาง 4)เทคนิคการตั้งคำถาม 5)เทคนิคการสะท้อนความรู้สึก 6) เทคนิคการประเมิน 7) เทคนิคการเสริมแรง 8) เทคนิคการจดจำ 9)เทคนิคการสรุป ผู้วิจัยได้บูรณาการชุดกิจกรรมจำนวน 10กิจกรรม ได้แก่ ได้แก่ 1) ปฐมนิเทศ 2) กิจวัตรของหนู 3) นิทานสอนหนู 4)บล็อกไม้สร้างได้ 5) บ้านฉันอยู่ไหน 6) เล่นสีสร้างสรรค์ 7) ปริศนาแทนแกรม 8) ปั้นหนูน้อย 9) สามเหลี่ยมแปลงร่าง 10) ปัจฉิมนิเทศ โดยใน

แต่ละชุดประกอบด้วยสื่ออุปกรณ์กิจกรรมการเรียนการสอน ที่หลากหลาย และแบบเพื่อฝึกทักษะที่นำหลักการทางจิตวิทยามาใช้ประกอบ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิด การพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อมากขึ้นได้ฝึกทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อในแต่ละกิจกรรมโดยใช้ขั้นตอนการจัดกิจกรรม 4 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่เรื่อง ขั้นที่ 2 ดำเนินการ ขั้นที่ 3 แสดงความคิด และขั้นที่ 4 สรุปผล

โดยในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการจดจ่อใส่ใจของนักเรียนในช่วงกิจกรรมการเรียนการสอน 4 กิจกรรม

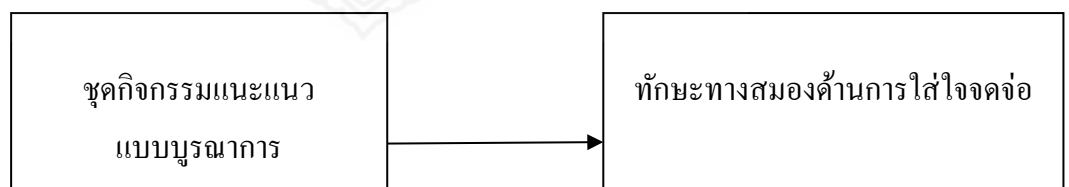
- 1) กิจกรรมเสริมประสบการณ์/กิจกรรมในวงกลม คือ กิจกรรมที่มุ่งเน้นให้เด็กพัฒนาทักษะการเรียนรู้การอยู่ร่วมกัน เช่น การสนทนา ถามตอบ การพูด การฟัง การร้องเพลง การเล่านิทาน
- 2) กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์คือ กิจกรรมที่ส่งเสริมการแสดงออกทางความคิดที่เด็กได้สำรวจและจัดทำกับวัตถุโดยตรง
- 3) กิจกรรมเล่นตามมุมคือ กิจกรรมที่ให้เด็กได้เล่นกับสื่อและเครื่องเล่นอย่างอิสระ เช่น การเล่นบทบาทสมมุติ มุมบ้าน การอ่านหรือดูภาพในมุมหนังสือ การสังเกตธรรมชาติ มุมวิทยาศาสตร์ การเล่นในมุมบล็อก และการฝึกทักษะต่างๆมุมเกมการศึกษา
- 4) เกมการศึกษา คือ กิจกรรมการเล่นที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน

4.5 เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กนักเรียนชั้นอนุบาลโรงเรียนอนุบาลหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู

5. กรอบแนวคิดงานวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

6. ขอบเขตและประชากรการวิจัย

6.1 ประชากร ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 130 คน

6.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3/2 จำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่มหลังจากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย แบ่งเป็น กลุ่มทดลอง จำนวน 15 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 15 คน

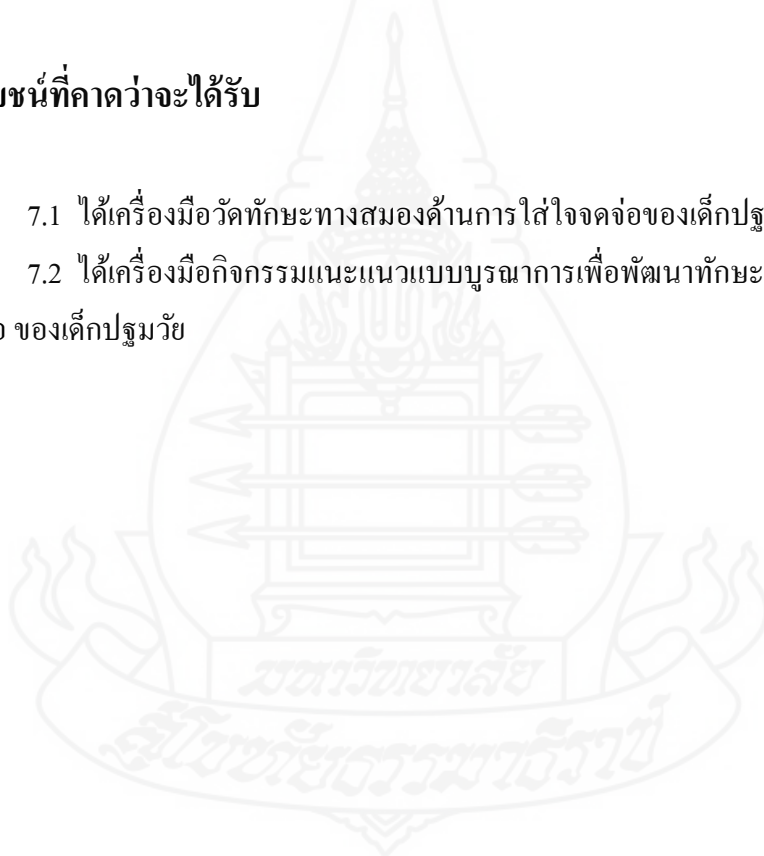
6.2.1 *ตัวแปรที่ศึกษา* ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ

6.2.2 *ตัวแปรตาม* ทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อ

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ได้เครื่องมือวัดทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย

7.2 ได้เครื่องมือกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อ ของเด็กปฐมวัย

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดจากเอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา กำหนดเป็น 4 หัวข้อสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะสมอง
 - 1.1 ความหมายของทักษะสมอง
 - 1.2 ประเภทของทักษะสมอง
 - 1.3 ความสำคัญของทักษะสมอง
 - 1.4 ลักษณะของผู้ที่มีทักษะสมอง
 - 1.5 รูปแบบการวัดทักษะสมอง
 - 1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.6.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 1.6.2 งานวิจัยในต่างประเทศ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใส่ใจจดจ่อ
 - 2.1 ความหมายของการใส่ใจจดจ่อ
 - 2.2 ประเภทของการใส่ใจจดจ่อ
 - 2.3 ความสำคัญของการใส่ใจจดจ่อ
 - 2.4 ลักษณะของผู้ที่มีการใส่ใจจดจ่อ
 - 2.5 รูปแบบการวัดการใส่ใจจดจ่อ
 - 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.6.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 2.6.2 งานวิจัยในต่างประเทศ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ
 - 3.1 ความหมายของกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ
 - 3.2 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ
 - 3.3 ขอบข่ายของกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ
 - 3.4 ลักษณะของกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ

- 3.5 แนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ
- 3.6 ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ
- 3.7 การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ
- 3.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ
 - 3.8.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 3.8.2 งานวิจัยในต่างประเทศ
- 4. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเด็กปฐมวัย
 - 4.1 ความหมายของเด็กปฐมวัย
 - 4.2 พัฒนาการเด็กปฐมวัย
 - 4.3 แนวการจัดประสบการณ์เรียนรู้ปฐมวัย
 - 4.4 งานวิจัยเกี่ยวข้อง
 - 4.4.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 4.4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะสมอง

1.1 ความหมายของทักษะสมอง

ปาณิสรา ฤทธิ์เรืองเดช (2559) กล่าวว่าไว้ว่า ทักษะสมอง คือ การทำงานของสมองด้านการจัดการ ซึ่งมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในชีวิต โดยอาศัยกระบวนการทางปัญญา ต่างๆ เช่น การยับยั้งความคิด การแก้ปัญหา การวางแผนเป้าหมาย การวางแผนการปฏิบัติ การจดจำ ความยืดหยุ่นทางปัญญา จาก วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดทักษะเชิงบริหารทางสมองของเด็กปฐมวัยโดยใช้วิธีทัศนัยบทบาทสมมุติ

นวลจันทร์ จุฑาภักดีกุล (2559) กล่าวว่าไว้ว่า ทักษะสมอง คือ กระบวนการทางความคิดในส่วน "สมองส่วนหน้า" ที่เกี่ยวข้องกับความคิด ความรู้สึก การกระทำ เป็นความสามารถของสมองที่ใช้บริหารจัดการชีวิตในเรื่องต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้สามารถตั้งเป้าหมายในชีวิต รู้จักการวางแผน มีความมุ่งมั่น จดจำสิ่งต่างๆ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้ สามารถยังคิด ไตร่ตรอง ควบคุมอารมณ์ได้ ยืดหยุ่นความคิดเป็น สามารถจัดลำดับความสำคัญในชีวิต รวมทั้งรู้จักริเริ่มและลงมือทำสิ่งต่างๆ อย่างเป็นขั้นเป็นตอน ซึ่งทักษะเหล่านี้เป็นสิ่งที่ ทุกคนต้องใช้และมีผลต่อความสำเร็จในชีวิต ทั้งการงาน การเรียน และการใช้ชีวิต

ทศพล แสงนานอก (2561) กล่าวว่า ภาวะสมอง หรือ EF คือ ชุดกระบวนการคิดที่ช่วยให้เราวางแผน มุ่งใจจดจ่อ จำคำสั่ง และจัดการกับงานหลายๆ อย่างให้ลุล่วง เรียบร้อยได้ สามารถจัดลำดับความสำคัญของงาน วางเป้าหมายและทำไปเป็นขั้นตอนจนสำเร็จ รวมทั้งควบคุมแรงอยาก แรงกระตุ้นทั้งหลายไม่ให้ออกนอกกลุ่มนอกทาง

ไดมอนด์(Diamond, 2556 อ้างถึงใน Miller & Jones ,2547) กล่าวว่า ภาวะสมอง คือ การคิดเชิงบริหาร เป็นการทำงานของสมองที่ช่วยให้เราบริหารจัดการงานจนสำเร็จตามเป้าหมาย แบ่งออกเป็นส่วนคือ

1. ด้าน การรู้คิด เช่น การตั้งเป้าหมาย วางแผน จัดลำดับ ความสำคัญของงาน เริ่มต้นลงมือทำ การคิดแก้ปัญหา การประเมินและปรับปรุงการทำงาน ความจำขณะทำงาน
2. ด้านการควบคุมพฤติกรรม เช่น การยับยั้งควบคุมอารมณ์ ความคิดและการกระทำ ให้มุ่งมั่นจดจ่อกับงานจนเสร็จ ไม่ออกแวกไปตามสิ่งล่อใจจนทำงานไม่เสร็จ คิดไตร่ตรองก่อนทำ ไม่หุนหันพลันแล่น

จากความเห็นดังกล่าวสรุปได้ว่าภาวะสมอง หรือ EF (Executive Functions) คือ ชุดกระบวนการคิด ที่ทำงานในสมองส่วนหน้าของเรา ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมต่อข้อมูลจากประสบการณ์ในอดีตเข้ากับปัจจุบัน ทำให้รู้สึกยังคิดขังใจ ชะลอความอยาก กำกับพฤติกรรมและอารมณ์ของเราได้ ช่วยปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป สามารถตัดสินใจ แก้ปัญหา วางแผนบริหารจัดการงานต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วง

1.2 องค์ประกอบของภาวะสมอง

การคิดเป็น ทำเป็น เรียนรู้เป็น แก้ปัญหาเป็น และปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข อยู่กับคนอื่นเป็น มีความสุขเป็น คือการฝึกทักษะสมองสำคัญที่เรียกว่า Executive Functions หรือ EF ซึ่งช่วยให้เด็กเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิต

ภาวะสมอง หรือ EF (Executive Functions) คือ ชุดกระบวนการคิด ประกอบด้วย ทักษะ 9 ด้าน พิทยาภรณ์ สิงหกานตพงศ์ (2560)

Executive Functions (EF)

ทักษะสมองเพื่อชีวิตที่สำเร็จ

คิดเป็น ทำเป็น เรียนรู้เป็น แก้ปัญหาเป็น อยู่กับคนอื่นเป็น มีความสุขเป็น

ภาพที่ 2.1 การทำงานของสมอง

ที่มา <https://moneyhub.in.th/article/executive-functions/>

1) ทักษะความจำที่นำมาใช้งาน (Working memory) ความจำที่นำมาใช้งาน
ความสามารถในการเก็บข้อมูล ประมวล และดึงข้อมูลที่เก็บในคลังสมองของเราออกมาใช้ตาม
สถานการณ์ที่ต้องการ

2) ทักษะการยับยั้งชั่งใจ คิดไตร่ตรอง (Inhibitory Control) การยั้งคิด และควบคุม
แรงปรารถนาของตนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม จนสามารถหยุดยั้งพฤติกรรมได้ในกาลเทศะที่
สมควร เด็กที่ขาดความยับยั้งชั่งใจ ก็เหมือน “รถที่ขาดเบรก”

3) ทักษะการยืดหยุ่นความคิด (Shift หรือ Cognitive Flexibility) การยืดหยุ่น
ความคิด สามารถปรับเปลี่ยนความคิดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปยืดหยุ่นพลิกแพลง
เป็น เห็นทางออกใหม่ๆ และคิดนอกกรอบ”ได้

4) ทักษะการใส่ใจจดจ่อ (Focus/ Attention) การใส่ใจจดจ่อมุ่งความสนใจอยู่กับ
สิ่งที่ทำอย่างต่อเนื่องในช่วงเวลาหนึ่งๆ โดยไม่วอกแวก

5) การควบคุมอารมณ์ (Emotional Control) การควบคุมอารมณ์ ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม จัดการกับความเครียดความเหงาได้ มีอารมณ์มั่นคง และแสดงออกแบบที่ไม่รบกวนผู้อื่น

6) การประเมินตัวเอง (Planning and Organizing)การวางแผนและการจัดระบบ ดำเนินการเริ่มตั้งแต่การตั้งเป้าหมาย การเห็นภาพรวม จัดลำดับความสำคัญ จัดระบบโครงสร้าง จนถึงการแตกเป้าหมายให้เป็นขั้นตอน

7) การริเริ่มและลงมือทำ(Self-Monitoring) การรู้จักประเมินตนเอง รวมถึงการตรวจสอบการทำงานเพื่อหาจุดบกพร่อง และรู้ว่ากำลังทำอะไร ได้ผลอย่างไร

8) การวางแผนและจัดระบบดำเนินการ (Initiating)การริเริ่มและลงมือทำงาน ตามที่คิดเมื่อคิดแล้วก็ลงมือทำ ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง

9) การมุ่งเป้าหมาย (Goal-Directed Persistence)ความพากเพียรมุ่งสู่เป้าหมาย เมื่อตั้งใจและลงมือทำแล้ว มีความมุ่งมั่นบากบั่น ไม่ว่าจะมีความอุปสรรคใดๆก็พร้อมฝ่าฟันจนถึงความสำเร็จ

จากความเห็นดังกล่าวสรุปได้ว่าทักษะสมองประกอบไปด้วย 9 ทักษะ ทักษะความจำที่นำมาใช้งานทักษะการยับยั้งชั่งใจ คิดไตร่ตรอง ทักษะการยืดหยุ่นความคิด การควบคุมอารมณ์ การประเมินตัวเอง การริเริ่มและลงมือทำ การวางแผนและจัดระบบดำเนินการ การมุ่งเป้าหมาย

1.3 ความสำคัญของทักษะสมอง

ทักษะสมอง ที่แข็งแกร่งมีความสำคัญยิ่งกว่าการรู้จักตัวเลขหรือตัวหนังสือ เมื่อเด็กได้รับโอกาสพัฒนา ทักษะสมอง ทั้งตัวเด็กเองและสังคมได้รับประโยชน์ จะช่วยสร้างพฤติกรรมเชิงบวกและเลิกตัดสินใจในทางที่สร้างสรรค์ต่อตัวเอง และครอบครัว หากเด็กมีทักษะสมอง เขาจะมีความสามารถในการคิด

คูเปอร์ (Cooper, 2013:p5) กล่าวว่า ทักษะสมอง คือ ร่มใหญ่สำหรับกระบวนการทางสติปัญญาที่มีบทบาทเกี่ยวกับการดูแลตรวจตราการคิดและพฤติกรรม ซึ่งทำงานร่วมกับระบบประสาทเป็นฐานของการดำเนินการที่ทำงานร่วมกันทั้งโดยตรงและทำงานไปพร้อมๆกัน เพื่อไปสู่เป้าหมายอย่างประสบความสำเร็จ

พิมลักษ์ อัสพลังชัย (2560) กล่าวว่าทักษะสมอง หรือ EF เริ่มพัฒนาหลังจากคลอด โดยเฉพาะเด็กอายุ 3 – 5 ปี ถือเป็นช่วงเวลาของหน้าต่างแห่งโอกาสสำหรับการเจริญเติบโตและพัฒนาของทักษะสมอง และจะพัฒนาต่อเนื่องไปจนถึงวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ซึ่งการพัฒนาทักษะสมอง ช่วงปฐมวัย จะส่งผลต่ออนาคต คือ

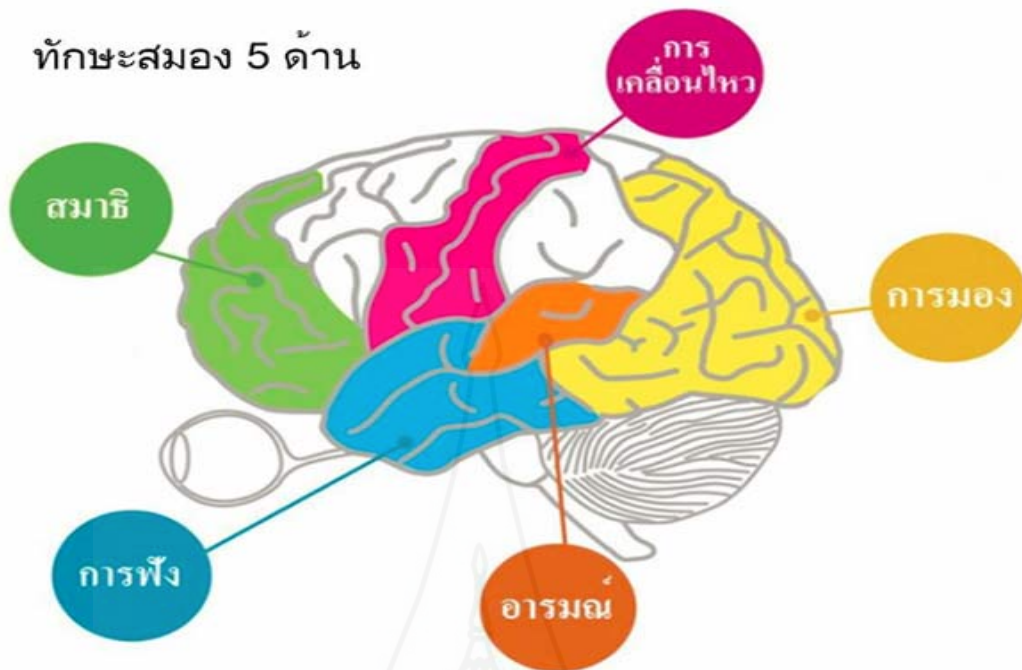
- 1) ถ้าเด็กมีโอกาสพัฒนา ทักษะสมอง และการควบคุมตนเองได้ประสบความสำเร็จ จะทำให้เด็กได้รับประโยชน์ในการดำเนินชีวิตระยะยาวในสังคม ทั้งด้านความสำเร็จทางการเรียน พฤติกรรมที่ดี สุขภาพดี และประสบความสำเร็จในการทำงาน
- 2) องค์ประกอบที่สำคัญของการพัฒนาพื้นฐานของทักษะที่จำเป็นในการสร้างการปฏิสัมพันธ์ของเด็ก กิจกรรมที่เด็กได้มีโอกาสเข้าร่วม และสถานที่ที่เด็กอาศัย เรียนรู้ และเล่น
- 3) ถ้าผู้ใหญ่ไม่พัฒนาทักษะสมอง ให้กับเด็กในเวลานี้ หรือถ้ายังเกิดสถานการณ์เลวร้ายคือมีสาเหตุทำให้เด็กเกิดความเครียด พัฒนาการของเด็กอาจจะช้าหรือบกพร่อง ทักษะสมองจึงถือได้ว่าเป็นโอกาสที่จะพัฒนาเด็ก วัยรุ่น และผู้ใหญ่ เนื่องจากการพัฒนาทักษะสมอง เป็นสิ่งที่ย่างและได้ผลที่สุดเมื่อพัฒนาตั้งแต่แรกเริ่ม

จากความเห็นดังกล่าวสรุปได้ว่าถ้าเด็กได้รับการพัฒนาทักษะสมอง ก็ทำให้ควบคุมตนเองได้ และประสบความสำเร็จ ในการดำเนินชีวิตระยะยาวในสังคม ทั้งด้านความสำเร็จทางการเรียน พฤติกรรมที่ดี สุขภาพดี และประสบความสำเร็จในการทำงานและส่งผลต่ออนาคตของเด็กที่ทักษะสมองจึงมีความสำคัญและจะต้องได้รับการพัฒนา

1.4 ลักษณะของผู้ที่มีทักษะทางสมอง

การช่วยพัฒนาทักษะสมองการบริหารจัดการตนเองอย่างรอบด้าน ช่วยพัฒนาสมองส่วนหน้าที่ควบคุมสมาธิและการยับยั้งชั่งใจให้ทำงานได้ดียิ่งขึ้นจัดกระบวนการทำงานจนเสร็จทันกำหนดนำสิ่งที่เคยเรียนรู้มาใช้ในการทำกิจกรรมใหม่ได้ ดุษฎี อุปการ (2561) กล่าวว่า ทักษะสมอง ประกอบด้วยทักษะต่างๆ 5 ด้าน ได้แก่

ภาพที่ 2.2 ทักษะสมอง 5 ด้าน

ที่มา: <https://moneyhub.in.th/article/executive-functions>

- 1) การสลับ (Shift) คือ ความสามารถในการเปลี่ยนความสนใจจากสถานการณ์หนึ่งไปยังอีกสถานการณ์หนึ่ง เช่น ไม่รู้สึกเสียใจเมื่อต้องเปลี่ยนกิจกรรมหรือกิจวัตรประจำวัน เป็นต้น
- 2) การยับยั้งชั่งใจ (Inhibit) คือ ความสามารถในการตอบสนองหรือการกระทำจากสิ่งที่มากระตุ้น และหยุดพฤติกรรมได้ในช่วงเวลาที่เหมาะสม เช่น หยุดเล่นของเล่นเมื่อครูบอกว่าหมดเวลาเล่น เป็นต้น
- 3) การควบคุมอารมณ์ (Emotional Control) คือ ความสามารถในการตอบสนองทางอารมณ์ระดับกลางที่ไม่มากหรือน้อยเกินไป เช่น ร้องไห้เสียใจเมื่อถูกเพื่อนแกล้ง ยิ้มดีใจเมื่อได้รับของขวัญ เป็นต้น
- 4) ความจำขณะทำงาน (Working Memory) คือ ความสามารถในการทำให้ข้อมูลใหม่อยู่เสมอและคงอยู่ตลอดการทำงาน เช่น สามารถพูดคุยในหัวเรื่องเดิมได้ จดจำสิ่งที่เพิ่งฟังจบ เป็นต้น

5) การวางแผน (Plan/Organize) คือ ความสามารถในการคิดวางแผน นำไปใช้ดูผลการดำเนินการ และตรวจสอบผลการดำเนินการตามแผน เช่น ทำงานเสร็จอย่างรวดเร็วตามแผนที่วางไว้

จากความเห็นดังกล่าวสรุปได้ว่า ผู้ที่มีทักษะทางสมองและประสบความสำเร็จได้นั้นจำเป็นจะต้องมีเป้าหมาย ประกอบด้วยทักษะ 5 ด้าน การสลับ การยับยั้งชั่งใจ การควบคุมอารมณ์ ความจำขณะทำงาน และการวางแผน

1.5 วิธีการสร้างเสริมทักษะสมอง

การจัดการศึกษาผ่านการเล่นและลงมือทำจริงจนกลายเป็นประสบการณ์ที่เข้าไปอยู่ในเนื้อในตัวเด็กก็ทำให้เด็กคิดเก่ง กล้าลองผิดลองถูก มีความเพียรพยายามที่จะทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จ วางแผนเป็น แก้ปัญหาได้ จัดลำดับความสำคัญก่อน - หลังเป็น เมื่ออายุ 3 ขวบขึ้นไปและต้องเล่นกับเพื่อนก็จะควบคุมอารมณ์ของตนเอง ได้ดีมากขึ้น ได้ตามลำดับอายุ และมีความจดจ่อหรือสมาธิที่ดีตั้งแต่ปฐมวัยของชีวิต

สิริยากร กองทอง(2559) กระบวนการสร้างทักษะ สมอง ให้แข็งแรงนั้นมีการเปรียบเทียบไว้ว่า เป็นเสมือนการ “สร้างนั่งร้าน” ให้เด็ก อันหมายถึงการเริ่มต้นสร้างรากฐานอันมั่นคงแข็งแรงก่อนที่พวกเขาจะสามารถใช้ทักษะเหล่านี้ได้ตามลำดับ เมื่อโตขึ้น คือ 1) การดูแลสุขภาพสมอง 2)การสร้างประสบการณ์ที่ดีแก่เด็ก 3) การจัดการสิ่งแวดล้อม

1.5.1 สร้างกิจวัตรประจำ วันที่เป็นแบบอย่างพฤติกรรมทางบวก เช่นการสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนต่อการเจริญเติบโตที่ดี บนความสัมพันธ์ที่ไว้วางใจกัน

1.5.2 เน้นความสำคัญและฝึกฝน 5 ด้าน อย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะโดยพ่อแม่ ครู หรือโรงเรียน คือ

- 1) การสร้างพื้นฐานอารมณ์
- 2) ส่งเสริมประสาทและการเคลื่อนไหว
- 3) การเรียนรู้ตัวเอง
- 4) การเรียนรู้ผู้อื่น
- 5) การส่งเสริมกระบวนการรู้คิดเพิ่มศักยภาพสติปัญญาและการคิดวิเคราะห์

1.5.3 การสร้างวินัยให้เด็กในชีวิตประจำวัน ให้รู้จักรอคอย ให้รู้จักการเข้าคิว

1.5.4 ฝึกเด็กให้รู้จักควบคุมอารมณ์ตัวเอง และสามารถแสดงออกได้อย่าง

เหมาะสม

1.5.5 สอนเด็กให้เข้าใจความรู้สึกของตนเอง และเพื่อนๆ รวมทั้งเข้าใจความรู้สึกของคนอื่นๆ

1.5.6 ส่งเสริมกิจกรรมที่ฝึกความจำและฝึกสมาธิอยู่เสมอๆ เช่น กิจกรรมเล่นดนตรี วาดรูป ระบายสี หรือทำงานศิลปะอื่นๆ การฟังเพลง อ่านหนังสือเขียนหนังสือ

1.5.7 ส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมจินตนาการ เช่น การเล่นเกมบทบาทสมมุติการเล่านิทาน เล่าเรื่องประสบการณ์สอดคล้องคุณธรรมจริยธรรมผ่านตัวละครในนิทาน

1.5.8 เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งแวดล้อม ได้ท่องเที่ยวสำรวจโลกกว้าง ได้พบเจอคนใหม่ๆ

1.5.9 หลีกเลี่ยงของเล่นสำเร็จรูปที่เด็กไม่ได้ฝึกแก้ปัญหา ส่งเสริมกิจกรรมหลากหลายที่เด็กได้ลงมือทำด้วยตนเอง (Learning by Doing) ซึ่งมีกระบวนการ วางเป้าหมาย จัดลำดับก่อนหลัง อดทน ช่างสังเกต และเรียนรู้ขั้นตอน เมื่อเจอปัญหาให้คิดทางออกใหม่ๆ และเมื่อเสร็จแล้วควรประเมินผลที่ได้ว่าดีพอหรือไม่

จากความเห็นดังกล่าวสรุปได้ว่า การวัดทักษะทางสมองของเด็กปฐมวัยสามารถวัดได้ผ่านการเล่นและลงมือทำจริงจนกลายเป็นประสบการณ์การเล่นกับเพื่อนก็จะควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ดีมากขึ้นได้ตามลำดับอายุ และมีความจดจำหรือสมาธิที่ดีขึ้น

1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.6.1 งานวิจัยภายในประเทศ

ประภัสสร คงดิศ (2545, น.62 - 65) ได้ทำงานวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถทางสมองขั้นพื้นฐานของเด็กประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียน ศรีเอี่ยมอนุสรณ์ สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ จำนวน 225 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบความสามารถทางสมองตามแนวแบบทดสอบวัดความสามารถทางสมองขนพนฐาน PMA Test ของ Turnstone 5 ฉบับ 5 ด้าน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางสมองขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนทั้ง 5 ด้านอยู่ระหว่าง 53% ถึง 74% ความสามารถที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือความสามารถด้านจำนวน และ ความสามารถที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือความสามารถด้านภาษา

กชกร ชูโตและคณะ (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาผลของกิจกรรมการชมภาพยนตร์ การ์ตูนต่อการทำงานของสมองส่วนบริหารในเด็กปฐมวัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลของกิจกรรมการชมภาพยนตร์การ์ตูนต่อการทำงานของสมองส่วนบริหารในเด็กปฐมวัย (5-6 ปี) และ เปรียบเทียบระดับของการทำงานของสมองส่วนบริหาร ระหว่างกลุ่มที่ได้รับกิจกรรมชมภาพยนตร์การ์ตูน (กลุ่มทดลอง) กับกลุ่มที่ไม่ได้รับกิจกรรม (กลุ่มควบคุม) และเปรียบเทียบระดับการทำงานของสมองส่วนบริหารในกลุ่มที่ได้รับกิจกรรมการชมภาพยนตร์การ์ตูนระหว่างก่อนและหลังได้รับกิจกรรม การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาโดยการใช้วิธี

การศึกษาแบบกึ่งทดลอง โดยทำการศึกษาภายในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นอนุบาล จำนวน 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน เท่ากัน โดยกิจกรรมที่จัดขึ้น ทั้งสิ้นจำนวน 10 ครั้ง แต่ละครั้งประกอบด้วย เกมส์ และการชมภาพยนตร์การ์ตูนที่มีเนื้อหาที่ เกี่ยวข้องกับการทำงานของสมองส่วนบริหาร แล้วให้เด็กในกลุ่มทดลองทำการอภิปรายเนื้อหาของ การ์ตูนที่ได้ชม และวัดระดับการทำงานของสมองส่วนบริหารด้วยแบบประเมินพฤติกรรมที่ เกี่ยวกับการทำงานของสมองส่วนบริหาร ที่ผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจาก แบบแบบประเมินเช็คลิสต์ ของ North Shore Pediatric Therapy โดยมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.63 และ แบบวัดระดับการทำงานของ สมองส่วนบริหารที่เป็นซอฟต์แวร์ คอมพิวเตอร์ โดยเป็นแบบ วัดเป็นมาตรฐานที่ใช้ในคลินิก ทางจิตประสาทวิทยา (Task of executive control : TEC) โดยการวัดระดับการทำงานของสมองส่วน บริหารจะวัดทั้งก่อนที่จะเข้าร่วมกิจกรรม และหลังจากที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมจนครบ 10 ครั้งทั้งใน กลุ่มที่ได้รับกิจกรรมและไม่ได้รับกิจกรรม

นุชนาฏ รัถยิ และคณะ (2560) ได้ศึกษา การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริม ทักษะสมองการรู้คิดเชิงบริหาร ผ่านกิจกรรมบูรณาการประสาทสัมผัสในเด็กปฐมวัยจำนวน 20 กิจกรรม (MU-EF.SI) แก่เด็กปฐมวัย ในช่วงอายุ 3 – 6 ปี จากการศึกษาสำรวจในการใช้โปรแกรม MU-EF.SI ส่งเสริมเด็กเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ (32 ชั่วโมง) และมีการประเมินทักษะการคิดเชิง บริหาร ด้วยแบบประเมินทักษะการคิดเชิงบริหารฉบับของมหาวิทยาลัยมหิดล (MU-EF) ทั้งก่อน และหลังการส่งเสริมแล้วนำผลการประเมินมาทดสอบ Paired t – test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้โปรแกรมส่งเสริม เพื่อติดตามการเปลี่ยนแปลงทักษะการคิด เชิงบริหารของเด็ก พบว่าระดับพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหาร (Executive Function) ของภาพรวม ในระดับดีมากเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 46.7 เป็นร้อยละ 70.2 และพบว่าพัฒนาการคิดเชิงบริหารด้าน ความจำขณะทำงานเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 57.4 เป็นร้อยละ 76.6 ส่วนพัฒนาการคิดเชิงบริหารด้านการ วางแผนจัดการเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 52.3 เป็นร้อยละ 68.1

1.6.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ฟิงค์ ลิซซัน เอล (Fink,2001, unpagged) ได้ศึกษาค้นคว้าการวิจัยปฏิบัติการ ในชั้นเรียนเรื่องการสอนโดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาของสมองมีจุดประสงค์ในการศึกษาคือใช้ทฤษฎี พหุปัญญาของ โฮวาท การ์ดเนอร์ ในชั้นเรียน ศึกษาเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว การศึกษารายงานจาก การสอนและยุทธศาสตร์การประเมินพบว่านักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายข้อมูลที่เก็บ ไว้เป็นหลักฐานสำคัญรวมถึงแผนบทเรียนที่ออกแบบประเมินก่อนหน้านั้นนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจน ค้นเคยด้วยวิดีโอและเรียนรู้ตามแบบการเรียนรู้ข้อมูลยังรวมถึงการสัมภาษณ์จากผู้บริหารและ นักเรียนที่มีประสบการณ์การเดินและการปฏิบัติจริงจากการศึกษาสรุปว่านักเรียนจำนวนมาก

ประสบความสำเร็จจากการเดินจากหลักสูตรการสอนสามารถกระตุ้นสมองและส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมทางด้านสติปัญญา

แกลotti (Galotti, 2014) ได้ศึกษาโปรแกรมสมอง จิตใจ และการเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้กล่าวว่า กระบวนการตั้งใจจดจ่อจะเกิดขึ้นได้ต้องมีการกระตุ้น หรือ ให้สิ่งเร้าสมองจึงเกิดการ ทำงาน แต่อย่างไรก็ดี หากเราเลือกที่จะสนใจ สิ่งเร้าที่มีมากก็อาจจะไม่ส่งผลต่อ กระบวนการตั้งใจจดจ่อได้ได้ กลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมสมอง จิตใจ และการเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงขึ้น ทั้งสามรายวิชา คือ วิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาวิทยาศาสตร์ โดยภาคเรียนที่ 1 เป็น 18.78 20.60 21.9 ภาคเรียนที่ 2 เป็น 23.69 22.59 23.25 ตามลำดับ มีคะแนนเพิ่มขึ้น เป็น 4.91 1.99 1.56 ตามลำดับ ทั้งนี้กลุ่มทดลองที่ได้รับการกระตุ้นการทำงานของสมอง ผ่านกิจกรรมเสริมสร้างความตั้งใจจดจ่อสูงขึ้นนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใส่ใจจดจ่อ

2.1 ความหมายของการใส่ใจจดจ่อ

การใส่ใจจดจ่อ หมายถึง กระบวนการทางปัญญา ที่เลือกที่จะเข้าไปใส่ใจหรือมีสมาธิในอะไอย่างหนึ่งเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยที่ไม่สนใจในสิ่งอื่น มีการกล่าวถึงความใส่ใจว่า เป็นการจัดสรรทรัพยากรที่ใช้ในการแปลผลข้อมูลจากประสาทสัมผัส วรสิทธิ์ ศิริพรพาณิชย์ (2556) กล่าวว่า การใส่ใจจดจ่อ เป็นกระบวนการของสมองที่มีความซับซ้อน มีแบบแผนเป็นลำดับขั้นตอน (attention process) แบ่งออกเป็น 2 คำ

1. การใส่ใจ (Attention) ในдикชั้นนารีเคมบริดจ์ของอเมริกา หมายถึง “การให้เวลาหรือความตั้งใจที่ท่านให้กับใครบางคนหรือบางสิ่ง เพราะว่าท่านเห็นว่าเขาคอนนั้นหรือสิ่งนั้นมีความสำคัญ การแสดงความใส่ใจ

2. การจดจ่อ (Concentrated) คือความมุ่งมั่นอยู่กับเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามเวลาที่ทั้งทักษะการฟัง การคิด

จากความเห็นดังกล่าวสรุปได้ว่า ความใส่ใจจดจ่อคือความสนใจในการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จในระยะเวลาหนึ่งๆ ความสนใจของแต่ละบุคคลแตกต่างกันขึ้นอยู่กับช่วงเวลานั้นๆ

2.2 ประเภทของการใส่ใจจดจ่อ

เชอเลอร์ด อีไล (2553) กล่าวว่า การใส่ใจจดจ่อคือการ มุ่งความสนใจอยู่กับสิ่งที่ทำอย่างต่อเนื่องในช่วงเวลาหนึ่งๆ โดยไม่วอกแวก หรือถูกเร้าความสนใจจากปัจจัย ทั้งภายนอกหรือภายในตนเองที่เข้ามารบกวน ไม่ว่าจะมื่ออุปสรรคใด ๆ ก็พร้อมฝ่าฟันให้สำเร็จ แต่ความสามารถใน

การใส่ใจจดจ่อของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน ความใส่ใจจดจ่อเป็นการ มุ่งความสนใจอยู่กับสิ่งที่ทำอย่างต่อเนื่องในช่วงเวลาหนึ่งแบ่งได้ 4 แบบ

1. การรู้คำสั่ง รู้ความหมายของการที่จะต้องจดจ่อ เช่น เด็กรู้ว่าครูสั่งให้ทำงานให้เสร็จ ครูจกกลับมาตรวจ เด็กก็จะจดจ่อทำสิ่งนั้น
2. เป็นเรื่องที่ชอบอยู่ในความสนใจ เช่น ชอบต่อบล็อก วาดรูป เล่นเกม เขาก็จะมีความสุขกับสิ่งที่ทำ มีไอเดียที่จะทำ อยากทำ สนุกกับการต่อ โน่นตอนนี้ หรือทดลองวิธีใหม่ ถ้าเขามีความสุข ก็จะมี Attention กับสิ่งนั้นดี
3. การมีเป้าหมาย เช่น ถ้าเด็กรู้ว่าเขาวาดรูปนี้สำเร็จ เอาไปให้แม่ ก็จะตั้งใจวาดตั้งใจทำ ดังนั้นเป้าหมายของเขาคือ "จะให้" รูปที่วาดกับแม่ ไม่ใช่เป็นการวาดรูปเพียงอย่างเดียว มีความหมายที่มากกว่า เช่น อยากทำดีให้แม่ชื่นใจ
4. มีความสงสัยใคร่รู้ เช่น ความอยากรู้อะไรต่างๆที่ไม่เคยเห็นมาก่อน ของเด็กจะทำให้เด็ก มีใจจดจ่อ ค่อยๆ กระตุ้นความอยากรู้อะไร เด็กจะได้ทั้งฝึก การใส่ใจ และตอบโต้ด้วยความอยากรู้อะไรเห็น ซึ่งเป็นทักษะหนึ่งของมนุษย์เหมือนกัน ที่จะทำให้มีความช่างคิดวิเคราะห์ ช่างสังเกตเกิดขึ้น

จากความเห็นดังกล่าวสรุปได้ว่า ความสามารถในการใส่ใจจดจ่อของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน ความใส่ใจจดจ่อเป็นการ มุ่งความสนใจอยู่กับสิ่งที่ทำอย่างต่อเนื่องในช่วงเวลาหนึ่งแบ่งได้ 4 แบบ การรับรู้คำสั่ง เป็นเรื่องที่ชอบอยู่ในความสนใจ มีเป้าหมาย และสงสัยใคร่รู้

2.3 ความสำคัญของการใส่ใจจดจ่อ

คอง และคณะ (Kong and et, 2003) กล่าวถึงการจดจ่อแบ่งเป็น 3 ลักษณะดังนี้

- 1) จดจ่อเชิงพฤติกรรม (Behavioral) เป็นการแสดงถึงพฤติกรรมมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการเรียนรู้
- 2) จดจ่อเชิงอารมณ์ (Emotional/Affective) เป็นการแสดงออกทาง อารมณ์ความรู้สึกรวมถึงทัศนคติในการทำ กิจกรรมการเรียนรู้
- 3) จดจ่อเชิงการรู้คิด (Cognitive) เป็นการแสดงออกของนักเรียนในการใช้ความเมตตาการที่เด็กจดจ่อหมายความว่ามีความรู้เรื่องราอะไรที่เขาสนใจ เด็กกำลังเรียนรู้อะไรบ้างอย่าง กำลังเก็บรวบรวมประสบการณ์ ทำความรู้จักกับสิ่งๆ นั้น และจะช่วยเสริมสร้างทักษะกระบวนการด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กเพิ่มมากขึ้น เพื่อพัฒนาเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นในสมอง ให้เกิดการเรียนรู้ เช่น

1. การมีสมาธิจดจ่อช่วยระงับการตอบสนองต่อความเครียดของ ร่างกาย
2. ช่วยปรับความดันโลหิต การเต้นของชีพจรและลด การปล่อยฮอโมน ความเครียด
3. ทำให้ได้พัฒนาความอยากรู้อะไรเห็น

4. ทำให้เด็กรู้จักการแก้ปัญหา เด็กตั้งใจและใส่ใจ เด็กจะแก้ปัญหาได้

จากความเห็นดังกล่าวสรุปได้ว่า การจัดแบ่งเป็น 3 ลักษณะและจะช่วยเสริมสร้างทักษะกระบวนการด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กเพิ่มมากขึ้น เพื่อพัฒนาเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นในสมอง ให้เกิดการเรียนรู้

2.4 ลักษณะของผู้ที่มีการใส่ใจจดจ่อ

สำนักงานกองทุน สนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และสถาบัน RLG (2561) กล่าวว่า การใส่ใจจดจ่อ (Focus/Attention) ความสามารถในการรักษาความตื่นตัว รักษาความสนใจให้อยู่ในทิศทางที่ควร เพื่อให้ตนเองบรรลุในสิ่งที่ต้องการจะทำให้สำเร็จด้วยความจดจ่อ มีสติรู้ตัว ต่อเนื่องในระยะเวลาที่เหมาะสมตามวัยและความยากง่ายของกิจกรรมนั้น การใส่ใจจดจ่อมุ่งความสนใจอยู่กับสิ่งที่ทำอย่างต่อเนื่องในช่วงเวลาหนึ่งๆ โดยไม่วอกแวก สามารถแยกออกได้ 4 องค์ประกอบ

1. สมาธิ แปลว่า การมุ่งมั่นกระทำด้วยความตั้งใจ แน่วแน่ของจิต โสภณ ศรีกฤษดาพร (2527, น. 321) คำว่า สมาธิ หมายถึง ความตั้งมั่นแห่งจิต หรือภาวะที่จิตแน่วแน่ มีอารมณ์เป็นหนึ่ง ไม่ฟุ้งซ่านซัดส่ายไปมาและทำให้สำเร็จสมาธิแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 สมาธิต่อเนื่อง (Sustained Attention) ซึ่งหมายถึง การคงความสนใจในสิ่งหนึ่งๆ ได้เป็นระยะเวลานาน ต่อเนื่อง เช่น อ่านหนังสือจนจบบท แต่ในกลุ่มบุคคลที่มีปัญหาด้านสมาธิ จะอ่านได้เพียงเดี๋ยวเดียวและจะเปลี่ยนไปทำอย่างอื่น โดยยังอ่านหนังสือไม่จบบท

1.2 สมาธิในการคัดเลือกสิ่งเร้า (Selective Attention) หมายถึงความสามารถในการตัดสิ่งเร้าที่ไม่สำคัญออก เพื่อให้ความสนใจต่อสิ่งเร้าที่สำคัญ เช่น ขณะที่นั่งฟังครูสอนในชั้นเรียน ภาพครูเป็นสิ่งเร้าที่เข้ามาทางตา เสียงครู เสียงรถยนต์ เสียงเพื่อนคุย เข้ามาทางหู เด็กจะต้องเลือกว่าจะสนใจสิ่งเร้าใด

2. ไม่วอกแวก หมายถึง อาการที่จดจ่อแน่วแน่อยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การมีจิตใจที่มั่นคง เช่น เวลาคุณครูสอนมีสิ่งมารบกวน เพื่อนเล่นอยู่ข้างๆ แต่จิตใจเด็กยังคงแน่วแน่ตั้งใจฟัง คุณครูเด็กจะเลือกสนใจเสียงครู ตัด เสียงเพื่อน ออกไปจากความสนใจของตน

3. มุ่งมั่นให้งานประสบความสำเร็จ หมายถึง มีความแน่วแน่อยู่ตลอดเวลา ปรับตนเองให้เข้ากับงานอยู่เสมอ ในบางเวลาเราอาจจะมึนงงหรือสิ่งเร้าอื่นเข้ามาแทรกแล้วทำให้เด็กกระวนกระวายหรือฟุ้งซ่าน ซึ่งมีผลกระทบต่องานที่เด็กทำแต่เด็กก็ยังจดจ่อกับงาน ขจัดความฟุ้งซ่าน กระวน กระวาย การเหม่อลอยออกไป ด้วยการเรียงลำดับงานตามความสำคัญแล้วค่อยๆ ทำไปที่ละส่วนจนงานสำเร็จ

4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หมายถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เป็นคุณลักษณะที่มีอยู่ในตัวบุคคลและเป็นความสามารถอย่างหนึ่งของมนุษย์ กิลฟอร์ด (Guilford.1967) มีความเห็นว่าคุณลักษณะความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เป็นลักษณะความคิดอเนกนัย (Divergent Thinking) คือความคิดหลายทิศทาง หลายแง่ หลายมุม คิดได้กว้างไกล ลักษณะความคิดอเนกนัยนำไปสู่การประดิษฐ์สิ่งแปลกใหม่ รวมถึงการคิดค้นพบวิธีการแก้ปัญหาได้สำเร็จ

จากความเห็นดังกล่าวสรุปได้ว่า ลักษณะของผู้ที่มีการใส่ใจจดจ่อ จะมีองค์ประกอบด้วยกัน 4 องค์ประกอบ การมีสมาธิ ไม่วอกแวก มุ่งมั่นทำงานประสบผลสำเร็จ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เมื่อเด็ก ๆ มีการพัฒนาองค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบจะทำให้เด็ก ๆ เป็นผู้ที่มีการใส่ใจจดจ่อ

2.5 วิธีการประเมินการใส่ใจจดจ่อ

การใส่ใจจดจ่อกับสิ่งต่างๆ นั้นต้องใช้ทั้งความพยายามและเวลา การสังเกตพฤติกรรม การทำงานการตั้งใจ งานที่สำเร็จ-งานที่ไม่สำเร็จ สถาบัน RLG (2561) กล่าวว่า การฟังนิทาน ตัวต่อ วาดภาพ จะช่วยให้เด็กเกิดสมาธิจดจ่อ ซึ่งการใส่ใจจดจ่อ (Focus/Attention) ความสามารถในการรักษาความตื่นตัวรักษาความจะทำให้สำเร็จด้วยความจดจ่อมีสติรู้ตัวต่อเนื่อง ในระยะเวลาที่เหมาะสมด้วยและความยากง่ายของกิจกรรมนั้นอาจจะประเมินได้จาก การทำกิจกรรม แบ่งได้ 2 แบบ

1. การทำกิจกรรมเดี่ยว คือ กิจกรรมที่จะต้องทำคนเดียวรับผิดชอบคนเดียวให้ผลงานสำเร็จได้ด้วยตนเองมีการสนใจหรือวอกแวกกับงานที่ได้รับหรือจดจ่ออยู่กับงานนั้น เช่น เด็กจะฝึกการช่วยตนเองการสังเกตการจดจำในการทำงาน และทำงานเพื่อให้งานสำเร็จทันเวลาและได้เป็นที่ชื่นชมของเพื่อนๆและครูเด็กจะมีความกระตือรือร้นในการอยากเป็นที่ 1

2. การทำกิจกรรมกลุ่ม คือ กลุ่มบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันและต้องพึ่งพากันเพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย หรือปฏิบัติงาน ให้เสร็จสมบูรณ์ คนกลุ่มนี้มีเป้าหมายร่วมกันและยอมรับว่า วิธีเดียวที่จะทำให้งานสำเร็จ คือ การทำงานร่วมกันจะมีเด็กคนอื่น ๆ ในกลุ่มด้วย หากมีเด็กที่เป็นตัวอย่างที่ดีในกลุ่มเขาก็จะได้รับรางวัล จะทำให้เด็กที่อยู่ในกลุ่มคนอื่น ๆ อารีย์ ชุมณี (2546) ได้ให้ความหมายของกระบวนการกลุ่มไว้ว่าหมายถึงกระบวนการที่สมาชิกภายในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างอิสระและทุกคนมีบทบาทหน้าที่ทำกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่องซึ่งกิจกรรมนั้นเป็นชุดของกิจกรรมที่ทำให้กลุ่มได้ผลงานอันเดียวกันและจากการที่ได้ผลงานนั้นทำให้สมาชิกทุกคนได้รับความรู้ความเข้าใจเกิดทักษะคล้ายกัน

จากความเห็นดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การใส่ใจจดจ่อกับสิ่งต่าง ๆ การสังเกต พฤติกรรม การทำงานการตั้งใจ งานที่สำเร็จ-งานที่ไม่สำเร็จขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่เหมาะสมด้วย และความยากง่ายของกิจกรรมนั้นอาจจะประเมินได้จาก การทำกิจกรรม แบ่งได้ 2 แบบ

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยภายในประเทศ

มณีรัตน์ นาคเบญจพร (2561) ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมศิลปะเพื่อเพิ่มความใส่ใจในการเรียนของเด็กสมาธิสั้นความใส่ใจในการเรียนของเด็กสมาธิสั้นจากการใช้กิจกรรมศิลปะประกอบ บทเรียนวิชาคณิตศาสตร์การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมศิลปะเพื่อเพิ่มความใส่ใจในการเรียนของเด็กสมาธิสั้น ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินความใส่ใจในการเรียนก่อนและหลังการทดลอง มีความใส่ใจในการเรียนเพิ่มสูงขึ้นความใส่ใจในการเรียนของเด็กสมาธิสั้นหลังจากการใช้กิจกรรมศิลปะประกอบ บทเรียนคณิตศาสตร์ มีความใส่ใจในการเรียนเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วลีฐิณี เวทย์วิชานันท์ และวาระดี ชาญวิรัตน์ (2560) ศึกษาเรื่องการใช้ชุดกิจกรรมศิลปะพัฒนาความสามารถ ในการจดจ่อดังใจทำงานของเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีภาวะสมาธิสั้น ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการจดจ่อดังใจทำงานของเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีภาวะสมาธิสั้น หลังการใช้ชุดกิจกรรมศิลปะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยในระยะทดลอง พบว่ามีจำนวนนาทิจของความสามารถในการจดจ่อดังใจ ทำงานเพิ่มมากขึ้นไปในทิศทางเดียวกัน และเมื่อหยุดการใช้ชุดกิจกรรมศิลปะในระยะหยุดยั้ง พบว่ากลุ่มเป้าหมาย มีจำนวนนาทิจของความสามารถในการจดจ่อดังใจทำงานเพิ่มมากขึ้นกว่าในระยะเส้นฐาน ซึ่งเป็นระยะที่ยังไม่ได้นำ กิจกรรมศิลปะมาใช้

2.6.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เคนและคณะ (Caine et.al., 2009) ได้ศึกษาโครงสร้างการกระตุ้นความสนใจจากกิจกรรมการออกกำลังกายที่เน้นการทำงานของสมอง ผลการวิจัยในพบว่า ระยะตื่นตัว (alert) ตำแหน่งของสมองเกิดความตั้งใจจดจ่อกการออกกำลังกาย โดยการบริหารสมอง และการเล่นโยคะซึ่งกิจกรรมจะไปกระตุ้นความสนใจเริ่มต้นให้ต้องการที่จะเรียนรู้ผู้วิจัยจะใช้ชั้นนำประมาณ 5-10 นาที เพื่อกระตุ้นการรับรู้พบว่าการบริหารสมองช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ในการเรียนเพิ่มขึ้น โปรแกรมสมอง จิตใจ และการเรียนรู้เมื่อทดสอบมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

ลอทเคล และคณะ (Lonsdale and at., 2011) การศึกษาถึงแรงจูงใจจึงมีความสำคัญเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมนั้นได้ทำการศึกษาข้าม

วัฒนธรรมโดยเปรียบเทียบเด็กนักเรียนในประเทศอังกฤษกับฮ่องกง กลับพบว่า กลุ่มนักเรียนในประเทศอังกฤษมีการกำกับตนเองด้วยตนเอง และการกำกับจากแรงจูงใจภายในเช่นเดียวกับการศึกษาที่ผ่านมา แต่เด็กนักเรียนฮ่องกงนั้นมีเหตุผลในการกำกับตนเองจากภายนอกในการกำหนดตนเองเพื่อเข้าเรียนวิชาพลศึกษาซึ่งถือว่าเป็นแรงจูงใจจากการถูกกำหนด ถือว่ามีความแตกต่างจากการศึกษาอื่นๆ ที่ผ่านมา แสดงให้เห็นว่า วัฒนธรรมของแต่ละประเทศอาจมีเหตุผลหรือความแตกต่างของลักษณะแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ

3.1 ความหมายของกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ

กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา และการสร้างสัมพันธภาพที่ดี ซึ่งผู้สอนทุกคนต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาต่อและการพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการมีงานทำ (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544) กิจกรรมแนะแนวมาจากแนวคิดด้านจิตวิทยาการแนะแนว ซึ่งนักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้ความหมายของการแนะแนวได้ เช่น กู๊ด (Good, 1973 อ้างอิงจาก วัฒนา พัทธราวิช, 2531, น.28) ให้ความหมายการแนะแนว ดังนี้

1. การแนะแนว คือการช่วยเหลือให้แต่ละบุคคลสามารถเข้าใจตนเองและโลกเกี่ยวกับตนเองได้ดี สามารถแสวงหาความรู้เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าทางการศึกษา การพัฒนาอาชีพ และการมีบุคลิกภาพที่เหมาะสม
2. การแนะแนว คือวิธีการช่วยเหลืออย่างมีแบบแผนต่อเนื่องกัน ซึ่งนอกเหนือไปจากการสอนตามปกติ
3. การช่วยเหลือให้นักเรียน นักศึกษา หรือบุคคลอื่นๆ สามารถประเมินความสามารถของตนเองและข้อบกพร่องของตนเองเพื่อจะนำไปใช้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้
4. การแนะแนว เป็นวิธีการที่กระทำโดยตรงต่อเด็ก ในการที่จะนำเด็กไปสู่จุดหมายปลายทาง โดยการจัดสภาพแวดล้อมให้แก่เด็ก เพื่อจะเป็นสาเหตุให้เด็กทราบถึงความต้องการและความต้องการเบื้องต้นของตนเอง และเกิดความสนใจต่อความต้องการเหล่านั้น อันจะนำไปสู่ลำดับขั้นของความสำเร็จตามที่ตนเองปรารถนา

5. การแนะแนว เป็นวิธีการที่ครูจะนำเด็กให้รู้จักวิธีการศึกษาค้นคว้า และได้รับการตอบสนองตามความต้องการของตนเอง

บูรณาการ เป็น กระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนตามความสนใจ ความสามารถ และความต้องการ โดยการเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ในศาสตร์สาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงพฤติกรรมของผู้เรียน ทั้งทางด้านสติปัญญา(Cognitive) ทักษะ (Skill) และจิตใจ (Affective) สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้ไปแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน

โสภณา บุญยะกลัม (2546, น.8) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การเรียนสอนแบบบูรณาการ หมายถึงการสอนซึ่งนำเอาสาระการเรียนรู้ต่างๆ เข้ามาผสมผสานกันเพื่อประโยชน์แก่ผู้เรียน โดยใช้สาระการเรียนรู้ใดสาระการเรียนรู้หนึ่งเป็นแกนหลักแล้วขยายวงกว้างขวางออกไป เพื่อให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดความสมบูรณ์ในตัวของเขาเอง

ลาร์ดิซาบอล และคณะ (Lardizabal et al,1970, p141) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบบูรณาการ หมายถึง การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง ยังผลให้เกิดการพัฒนาในด้านบุคลิกภาพในทุก ๆ ด้าน ผู้เรียนสามารถปรับตัวและตอบสนองต่อทุกสถานการณ์ การแก้ปัญหาขึ้นอยู่กับการประสบการณ์และความรู้พื้นฐาน การสอนแบบบูรณาการจะให้ความสำคัญกับครูและนักเรียนเท่าเทียมกัน ทำกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกันแบบประชาธิปไตย

กาญจนา คุณารักษ์ (2522, น.21) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบบูรณาการ หมายถึง กระบวนการหรือการปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนรู้ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทางจิตพิสัย และพุทธิพิสัย หรือกระบวนการหรือการปฏิบัติในอันที่จะรวบรวมความคิด มโนภาพ ความรู้ เจตคติ ทักษะ และประสบการณ์ในการแก้ปัญหา เพื่อให้ชีวิตมีความสุข

จากความเห็นดังกล่าวพอสรุปได้ว่า กิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ หมายถึง การนำเทคนิควิธีการทางจิตวิทยาและการแนะแนวมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนแต่ละกลุ่มโดยเน้นให้ครูได้รู้จักและเข้าใจผู้เรียนทั้งด้านพัฒนาการตามวัย พฤติกรรมและสาเหตุของพฤติกรรม วิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ครูมีแนวทางในการช่วยเหลือและพัฒนาผู้เรียนให้เห็นคุณค่าในสาระวิชาต่าง ๆ เกิดแรงจูงใจ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้เกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุด

3.2 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมแนะแนว

การจัดกิจกรรมแนะแนวมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตาม วัตถุประสงค์ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546)

1. เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบความถนัด ความสามารถ ความสนใจของตนเอง รักและเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น
2. เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักการแสวงหาความรู้จากข้อมูล ข่าวสาร แหล่งเรียนรู้ ทั้ง ทางการศึกษา อาชีพ ส่วนตัว สังคม เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนเลือกแนวทางการศึกษา อาชีพ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง
3. เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาบุคลิกภาพและปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
4. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ในงานอาชีพและมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพที่สุจริต
5. เพื่อให้ผู้เรียนมีค่านิยมที่ดีงามในการดำเนินชีวิต เสริมสร้างวินัย คุณธรรมและ จริยธรรมแก่ผู้เรียน
6. เพื่อให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว สังคมและ ประเทศชาติ

จากความคิดเห็นดังกล่าวพอสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมแนะแนวมี 6 ข้อซึ่งเกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน

3.3 ขอบข่ายของกิจกรรมแนะแนว

3.3.1 ขอบข่ายกิจกรรมแนะแนว คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554) ได้ เสนอแนะแนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนวสถานศึกษาในระดับประถมศึกษาขอบข่ายใน 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

- 1) ด้านการศึกษา ให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองในด้านการเรียนอย่างเต็มตาม ศักยภาพรู้จักแสวงหาและใช้ข้อมูลประกอบการวางแผนการเรียนหรือการศึกษาต่อได้อย่างมี ประสิทธิภาพมีนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีวิธีการเรียนรู้ และสามารถวางแผนการเรียนหรือการศึกษาต่อได้ อย่างเหมาะสม
- 2) ด้านอาชีพ ให้ผู้เรียนได้รู้จักตนเองในทุกด้าน รู้และเข้าใจโลกของงาน อาชีพอย่างหลากหลาย มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต มีการเตรียมตัวสู่อาชีพ สามารถวางแผนเพื่อ ประกอบอาชีพตามที่ตนเองมีความถนัดและสนใจ

3) ด้านส่วนตัวและสังคม ให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง รักและเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น รักสิ่งแวดล้อม มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีเจตคติที่ดีต่อการมีชีวิตที่ดีมีคุณภาพมีทักษะชีวิต และสามารถปรับตัว ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

จากความเห็นดังกล่าวพอสรุปได้ว่าแนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนวสถานศึกษาในระดับประถมศึกษาขอข่ายใน 3 ด้าน ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม

3.3.2 การดำเนินงานแนะแนวในสถานศึกษา ในสถานศึกษานั้นการจัดกิจกรรมแนะแนวต้องจัดให้ครอบคลุมขอข่ายงานแนะแนว

1) เพื่อให้ผู้เรียนรู้จัก เข้าใจ รัก และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น
2) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถวางแผนการเรียน อาชีพ รวมทั้งการดำเนินชีวิตและสังคม

3) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

จากความเห็นดังกล่าวสรุปได้ว่าในสถานศึกษานั้นการจัดกิจกรรมแนะแนวต้องจัดให้ครอบคลุมขอข่ายงานแนะแนว เพื่อให้ตัวผู้เรียนได้รู้จักตนเองผู้อื่นและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

3.4 ลักษณะของกิจกรรมแนะแนว

การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ให้มีความสอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียน โดยผ่านกระบวนการเล่น การสังเกตและจดจำ ประกอบไปด้วย 6 ประการดังนี้(สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์. 2546, น.25)

1. การบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ เป็นการผสมผสานเชื่อมโยงเนื้อหาสาระ ในลักษณะการหลอมรวมกัน โดยการตั้งเป็นหน่วย (Unit) หรือหัวเรื่อง (Theme)

2. การบูรณาการเชิงวิธีการ เป็นการผสมผสานวิธีการสอนแบบต่างๆ เข้าในการสอน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายวิธี การสนทนา การอภิปราย การใช้คำถาม การบรรยาย การค้นคว้าและการทำงานกลุ่ม การไปศึกษานอกห้องเรียน และการนำเสนอข้อมูลเป็นต้น

3. การบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ โดยออกแบบการเรียนรู้ให้มีการให้ความรู้และกระบวนการไปพร้อม ๆ กัน เช่น กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการแก้ปัญหา และ กระบวนการสร้างความคิดรวบยอดเป็นต้น

4. การบูรณาการความรู้ ความคิด กับคุณธรรม โดยเน้นทั้งพุทธิพิสัยและจิตพิสัย เป็นการเรียนที่สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมไปพร้อม ๆ กัน เพื่อที่นักเรียนจะได้เป็น “ผู้มีความรู้ คู่คุณธรรม”

5. การบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ เน้นการปฏิบัติจริง ควบคู่ไปพร้อมๆ กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

6. การบูรณาการความรู้ในโรงเรียนกับชีวิตจริงของนักเรียน พยายามให้เด็กได้เรียนรู้เนื้อหาที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าและความหมายในสิ่งที่เรียน

จากความเห็นดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การบูรณาการมีด้วยกัน 6 ข้อขึ้นอยู่กับผู้จัดกิจกรรมว่าจะนำมาบูรณาการร่วมกันหรือแยกบูรณาการเป็นรายข้อเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียน

3.5 แนวทางการจัดกิจกรรมและแนวแบบบูรณาการ

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบูรณาการ หมายถึง การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงศาสตร์สาขาต่างๆ ที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาผสมผสานเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ที่มีความหมาย มีความหลากหลายและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

นิรมล ศตวุฒิ (2547, น.74) ได้ให้ความหมายของ การเรียนการสอนแบบบูรณาการ หมายถึงการจัดให้ผู้เรียนเรียนรู้ในลักษณะองค์รวม ระหว่างวิชาต่างๆ อย่างมีความหมายตามสภาพความเป็นจริงในชีวิตหรือสภาพปัญหาสังคมที่ซับซ้อน ลาร์ดิซาบอล และคณะ (Lardizabal et al., 2513:pp142-143) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ต้องยึดหลักสำคัญที่ว่าแกนกลางของประสบการณ์อยู่ที่ความต้องการของผู้เรียนและประสบการณ์ในการเรียนรู้ จัดเป็นหน่วยการเรียนรู้

1. หน่วยเนื้อหา (Subject – Matter Unit) เป็นการเน้นหน่วยเนื้อหา หรือหัวข้อเรื่องต่างๆ หลักการหรือสิ่งแวดล้อม

2. หน่วยความสนใจ (Center of Interest Unit) จัดเป็นหน่วยขึ้น โดยพื้นฐานความสนใจและความต้องการ หรือจุดประสงค์เด่นๆของผู้เรียน

3. หน่วยเสริมสร้างประสบการณ์ (Integrative Experience Unit) เป็นการรวบรวมประสบการณ์ หรือจุดเน้นอยู่ที่ผลการเรียนรู้และสามารถนำไปสู่การปรับพฤติกรรม การปรับตัวของผู้เรียน

จากความเห็นดังกล่าวสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการเป็นกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามความสนใจ ความสามารถ โดยเชื่อมโยงเนื้อหาสาระของศาสตร์

ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สามารถนำความรู้ ทักษะและ เจตคติ ไปสร้างงาน แก้ปัญหาและใช้ในชีวิตประจำวันได้ด้วยตนเอง

3.6 ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมแนะแนว

3.6.1 การจัดกิจกรรมแนะแนว

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ได้กำหนดขั้นตอนของ กิจกรรมแนะแนว ดังต่อไปนี้

- 1) สำรวจสภาพปัญหาความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้ใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางและแผนการจัดกิจกรรมแนะแนว
 - 2) ศึกษาวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลของผู้เรียนที่ได้จากการสำรวจ เพื่อทราบปัญหา ความต้องการและความสนใจ นำไปกำหนดสาระและรายละเอียดของ กิจกรรมแนะแนว
 - 3) กำหนดสัดส่วนสาระของกิจกรรมในแต่ละด้าน ครอบคลุมด้าน การศึกษา การงานและอาชีพ ชีวิตและสังคม ให้ได้สัดส่วนที่เหมาะสม โดยยึดสภาพปัญหา ความ ต้องการและความสนใจ ตลอดจนธรรมชาติและผู้เรียนเป็นหลัก ทั้งนี้ ครูและผู้เรียนมีส่วนร่วมใน การจัดสาระของกิจกรรม
 - 4) กำหนดแผนการจัดกิจกรรมแนะแนว เมื่อกำหนดสัดส่วนสาระของ กิจกรรมในแต่ละด้านแล้วว่าแต่ละภาคเรียนจะต้องจัดกิจกรรมแนะแนวในสาระด้านใด จำนวนกี่ ชั่วโมง ต่อมาจะต้องกำหนดรายละเอียดของแต่ละด้านไว้ให้ชัดเจนว่าควรมีเรื่องอะไรบ้าง เพื่อจะได้ จัดทำเป็นรายละเอียดในแต่ละกิจกรรมย่อยต่อไป
 - 5) การจัดทำรายละเอียดของแต่ละกิจกรรม เริ่มตั้งแต่กำหนดชื่อกิจกรรม จุดประสงค์ เวลา เนื้อหา/สาระ วิธีดำเนินกิจกรรม สื่อ/อุปกรณ์ และการประเมินผล
 - 6) ปฏิบัติตามแผน วัดประเมินผล สรุปรายงาน
- จากความเห็นดังกล่าวสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมแนะแนวเป็นการจัดการการ สอนโดยใช้เรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นแกนหลักแล้วสอนเชื่อมโยงให้สัมพันธ์กับ เรื่องหรือวิชาอื่นๆ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมแนะแนว มี 6 ขั้นตอน การสำรวจปัญหา กำหนดกิจกรรม กำหนดวิสัยทัศน์สถานศึกษา กำหนดแผน จัดทำรายละเอียด และปฏิบัติตามแผน ที่กำหนด

3.6.2 การสร้างชุดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในแต่ละกิจกรรมได้ดำเนินการ 4 ขั้นตอน ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้ ดังนี้

- 1) วิเคราะห์วัตถุประสงค์การแนะแนวแบบบูรณาการ
- 2) กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

3) ตั้งชื่อเรื่องและกำหนดชั่วโมงการทำกิจกรรม

- (1) ชั้นที่ 1 ชั้นนำ
- (2) ชั้นที่ 2 ชั้นดำเนินการ
- (3) ชั้นที่ 3 สรุปสาระ
- (4) ชั้นที่ 4 ประเมินผลการทำกิจกรรม

จากความเห็นดังกล่าวสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมแนะแนวเป็นการจัดการเรียนการสอนแต่ละกิจกรรมได้ดำเนินการ 4 ขั้นตอน ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้

3.7 การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ

หลักการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการบูรณาการ เป็นส่วนที่สำคัญของหลักสูตรแบบบูรณาการ การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องคำนึงถึงหลักของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งมีผู้เสนอแนวคิดไว้ ดังต่อไปนี้ สำลี รักสุทธิ และคณะ (2544, น.27-28) ได้เสนอหลักการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตรแบบบูรณาการ ดังนี้

1. จัดกิจกรรมที่ใช้ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทุกด้าน ได้แก่ ร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์
2. ยึดการบูรณาการวิชาเป็นสำคัญ โดยการบูรณาการทั้งภายในวิชาเดียวกันหรือระหว่าง วิชาเชื่อมโยงหรือบูรณาการเข้าด้วยกันให้เป็นความรู้แบบองค์รวม
3. ยึดกลุ่มเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญ โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินกิจกรรมร่วมกันในกลุ่ม ปรึกษาหารือ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน
4. ยึดการค้นพบด้วยตนเองเป็นสำคัญ
5. เน้นกระบวนการควบคู่ไปกับผลงาน โดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนวิเคราะห์ถึงกระบวนการต่างๆ ที่ทำให้เกิดผลงาน โดยคำนึงถึงประสิทธิผลของงานด้วย
6. เน้นการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติจริง และการติดตามผลการปฏิบัติของผู้เรียน
7. เน้นการเรียนรู้อย่างมีความสุขและมีความหมาย
8. เน้นการเป็นคนดีและมีคุณค่า ต่อสังคม ประเทศชาติ เห็นคุณค่าของสรรพสิ่งหรือ ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน

จากความเห็นดังกล่าวสรุปได้ว่ากระบวนการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรบูรณาการนั้น จะต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการสอนที่เป็นบูรณาการ ซึ่งต้องมีวิธีการที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ใช้เทคนิคการเรียนการสอนที่ผสมผสาน

กัน ฝึกให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบด้วยวิธีสืบสอบ หรือใช้วิธีการแก้ปัญหา เน้นการทำงานร่วมกัน มีงานกลุ่มหรืองานเดี่ยวผสมผสานกันไป

3.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว

3.8.1 งานวิจัยภายในประเทศ

จารุวรรณ แสงคิ้ว (2557, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตวิทยาเชิงบวกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนผดุงปัญญา จังหวัดตาก การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบผลของการพัฒนาจิตวิทยาเชิงบวกของกลุ่มทดลองก่อนและหลัง การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว และ เพื่อเปรียบเทียบจิตวิทยาเชิงบวกของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อ พัฒนาจิตวิทยาเชิงบวก และกลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนผดุงปัญญา จังหวัดตาก จำนวน 30คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบวัดจิตวิทยาเชิง บวก และ ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนาจิตวิทยาเชิงบวก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรม แนะแนวเพื่อ พัฒนาจิตวิทยาเชิงบวกมีจิตวิทยาเชิงบวกสูงขึ้นอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01 และมีจิตวิทยาเชิง บวก สูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามปกติ

สุขอารมย์ เพิ่มพูนสุวรรณ (2558, น.78)ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ภายหลังจากทดลองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาปทุมวัน ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองมีการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมลงอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ภายหลังจากทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกด้วย ชุดกิจกรรมแนะแนวมีการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมลงกว่าการลดแนวคิดดังกล่าวของกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) ในระยะติดตามผลนักเรียนกลุ่มทดลองมีการลด แนวคิดด้านวัตถุนิยมไม่แตกต่างกับในระยะหลังการทดลอง

ณัฐวีร์ นงนุช (2552) ผลของกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการรู้จักและ เข้าใจตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1. การรู้จักและเข้าใจตนเองของ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งโดยรวมและรายด้านนั้นคือความต้องการและความรู้สึกของตนเอง ด้านการแสวงหาแบบอย่างที่ดีและเหมาะสมกับตนเองด้านความสนใจความถนัดด้านที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนและอาชีพด้านความรักนับถือตนเองและผู้อื่นและการแก้ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 2. การรู้จักและเข้าใจตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ภายหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมแนะ แนวเพื่อพัฒนาการรู้จักและเข้าใจตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

3.8.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮอฟแมน (Hoffman, 1971) ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษา 3 มหาวิทยาลัยในรัฐไอโอวา เกี่ยวกับบริการแนะแนว ปรากฏว่าสาเหตุที่นักศึกษาไม่ปรารถนาที่จะไปใช้บริการแนะแนวของมหาวิทยาลัยนั้นมี 3 ประการคือ นักศึกษาไม่รู้จักบริการแนะแนวว่าเป็นอย่างไร นักศึกษาไม่ต้องการความช่วยเหลือในด้านการแก้ปัญหาของตน และนักศึกษาคิดว่าจะไม่ได้รับความสนใจในปัญหาของตนอย่างจริงจัง เหตุผลอื่นๆ ได้แก่ นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการความช่วยเหลือในเรื่องการปรับตัวในมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับเงินทุนการศึกษา สภาพความเป็นอยู่ การหางานทำ ด้านสังคม และกิจกรรมนันทนาการ ด้านความสัมพันธ์กับบุคคล และด้านแนวทางในอนาคต และนักศึกษา ยังให้ความสนใจในเรื่องอาชีพและการศึกษา

วอลเนอร์ (Warner, 1978) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบริการแนะแนวในโรงเรียนฝึกหัดครูที่รัฐ ไอโอวา พบว่านักศึกษาฝึกหัดครูมีความต้องการให้บริการแนะแนว มีการเยี่ยมบ้าน นักศึกษา ยังไม่ได้รับความพึงพอใจจากบริการให้คำปรึกษาทางด้านปรับตัว และต้องการให้มีการฝึกหัดเพิ่มเติมในสายอาชีพบ้าง และต้องการให้มีการปรับปรุงและแก้ไขความเข้าใจในเรื่องการแนะแนวให้ดีขึ้น

4. วรรณกรรมเกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย

4.1 ความหมาย เด็กปฐมวัย

เด็กปฐมวัย” ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ให้ความหมายของเด็กปฐมวัยว่า หมายถึง เด็กซึ่งมีอายุยังไม่ครบหกปีบริบูรณ์ และให้หมายความรวมถึงทารกในครรภ์มารดาด้วย

มาสโซเกลีย (Massoglia, 1977, p3) กล่าวว่า เด็กปฐมวัย (Early Childhood) เป็นคำที่ใช้เรียกเด็กที่มีอายุตั้งแต่ปฏิสนธิจนถึง 6 ปี ซึ่งอยู่ในวัยที่คุณภาพของชีวิตทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา กำลังเริ่มต้นพัฒนาอย่างเต็มที่ที่หรรษา

นิลวิเชียร (2534, น.1, 51) กล่าวว่า เด็กปฐมวัยคือวัยตั้งแต่อายุ 2 ปีถึงอายุ 8 ปี และเรียนอยู่ในระดับชั้นอนุบาล หรือเรียนก่อนเกณฑ์บังคับ ยังครอบคลุมถึงเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและชั้นประถมศึกษาปีที่สอง

สุธิภา อวพิทักษ์ (2542, น.2) ได้ให้ความหมายของเด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กที่มีอายุตั้งแต่แรกเกิด-6ปี ซึ่งมีการเจริญเติบโตและพัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วอย่างเห็นได้ชัด

เรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้รวดเร็ว จะสะท้อนพฤติกรรมที่ผู้ใหญ่แสดงออกมาให้เห็นในทุกๆ ด้าน จึงมีคำกล่าวไว้ว่าเด็ก คือ กระจกเงาที่สะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมของผู้ใหญ่

ทัศนากแก้วพลอย (2544, น.1) ได้กล่าวว่า เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กที่มีช่วงอายุ ตั้งแต่ 0-6 ปี เป็นวัยเริ่มต้นของการพัฒนาการในทุกด้าน ได้แก่ ด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจและด้านสังคม จึงเป็นวัยที่มีความสำคัญและเป็นพื้นฐานของการพัฒนาบุคคลให้เจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ

พัชรี เจตน์เจริญรักษ์ (2545, น.89) กล่าวว่า เด็กปฐมวัย หมายถึง วัยเด็กตอนต้น โดยนับตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปี เป็นวัยที่เตรียมตัวเพื่อเข้าสู่สังคมได้รู้จักบุคคลอื่นๆ มากขึ้น นอกเหนือจากคนในครอบครัวตนเองเด็กวัยนี้เพิ่งออกจากบ้าน ไปสู่โรงเรียนยังไม่พร้อมที่จะช่วยเหลือตนเองหรือรับรู้กฎข้อบังคับต่างๆ ของโรงเรียนต่อเมื่ออายุถึง 6 ปี เด็กเริ่มช่วยเหลือตัวเองได้มากขึ้น มีความพร้อมมากขึ้น รู้จักเล่นกับเพื่อน จึงเป็นวัยที่กำลังมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คนทั่วไปมักเรียกเด็กวัยนี้ว่า เด็กเล็ก เด็กปฐมวัย หรือเด็กอนุบาล

จากความหมายของเด็กปฐมวัยพอสรุปได้ว่า เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กที่มีอายุตั้งแต่เริ่มปฏิสนธิจนถึง 6 ปี มีธรรมชาติที่อยากรู้อยากเห็น ช่างสงสัย ช่างซักถาม ชอบค้นหา สำรวจ อยู่ไม่นิ่ง ชอบอิสระเป็นตัวของตัวเองเป็นวัยที่กำลังพัฒนาคุณภาพชีวิตทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาอย่างเต็มที่

4.2 พัฒนาการเด็กปฐมวัย

4.2.1 ความหมายพัฒนาการเด็กปฐมวัย

พัฒนาการ (development) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในตัวมนุษย์ทั้งทาง ดานร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาด้านการทำหน้าที่ (function) และวุฒิภาวะ (maturation) ของอวัยวะระบบต่าง ๆ รวมทั้งตัวบุคคล ทำให้สามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพทำสิ่งที่ยาก สลับซับซ้อนมากขึ้น ตลอดจนการเพิ่มทักษะใหม่ๆ และความสามารถในการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมหรือภาวะใหม่ในบริบทของครอบครัวและสังคม

กฤษณา สมะวรรณและคณะ (2547, น.16) ได้กล่าวว่า พัฒนาการของมนุษย์นั้นเป็นการเปลี่ยนแปลงและเป็นการทำหน้าที่ของวุฒิภาวะและอวัยวะรวมทั้งระบบต่างๆ ของบุคคลให้สามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนการเพิ่มทักษะใหม่ๆ จากทักษะที่ง่ายและค่อยๆ เสริมสร้างแลสัมพันธ ซึ่งนำไปสู่ความสามารถที่ซับซ้อนมากขึ้น เด็กทุกคนจะเติบโตและพัฒนาตามแบบแผนพัฒนาการของมนุษย์ประกอบด้วย พัฒนาการด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ จิตใจ สติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ การพัฒนาการแต่ละด้านจะมีการพัฒนาที่แตกต่างกัน อาจจะช้าหรือเร็ว หรือจะเป็นไปในทางที่ดีหรือไม่ค่อยดีขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อม วุฒิภาวะของบุคคล

นั้น แต่จะพบว่าทุกคนจะมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งแต่ละด้านอาจจะเร็วช้าตามอัตราการพัฒนาการของเด็กแต่ละคนที่แตกต่างกันไป

รักตวรรษ ศิริธำพร (2548, น.28) ได้กล่าวว่า พัฒนาการเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เชื่อมโยงกันไปในทุกๆด้านของมนุษย์ นับตั้งแต่ปฏิสนธิจนกระทั่งตาย ซึ่งมีทิศทางของการเปลี่ยนแปลงที่แน่นอนและสามารถทำนายได้

สุจินดา ขจรรุ่งศิลป์ (2550, น.2-3) กล่าวว่า พัฒนาการเด็กเป็นความรู้พื้นฐานที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง สำหรับบุคคลที่อยู่แวดล้อมเด็กต้องมีความรู้ความเข้าใจพัฒนาการเด็กเพื่อนำไปสู่การจัดสิ่งแวดล้อมประสบการณ์ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ที่เหมาะสมกับเด็กแต่ละคนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กให้เป็นไปตามศักยภาพและเป็นฐานพัฒนาการของเด็กในขั้นต่อไป ผู้ใหญ่ต้องรู้จักธรรมชาติและความต้องการของเด็ก เข้าใจพฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงออกมามีความรู้ความเข้าใจในจิตวิทยาพัฒนาการเด็กจะช่วยให้เข้าใจถึงที่มาหรือต้นเหตุของปัญหาและสามารถช่วยแก้ปัญหาให้เด็กได้ การเข้าใจถึงความแตกต่างของเด็กแต่ละคน พัฒนาการของเด็กแต่ละวัย ความสามารถความสนใจตามความแตกต่างของวัย ช่วยให้สามารถจัดกิจกรรมและมีปฏิสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กแต่ละคนเพื่อส่งเสริมความเจริญงอกงามของเด็กในทุกๆ ด้านด้วยทุกวิธี

ทรงสุดา ภู่ว่าง (2555) กล่าวว่า พัฒนาการ (Development) หมายถึงการเปลี่ยนแปลงด้านการทำหน้าที่ (Function) และวุฒิภาวะ (Maturation) ของอวัยวะระบบต่างๆ รวมทั้งตัวบุคคล ให้สามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำสิ่งที่ยากสลับซับซ้อนมากขึ้น ตลอดจนการเพิ่มทักษะใหม่ๆ และความสามารถในการปรับตัวต่อสภาวะแวดล้อมหรือภาวะใหม่ในบริบทของครอบครัวและสังคม พัฒนาการของมนุษย์จำแนกเป็น 4 ด้านได้แก่

1. ด้านร่างกาย (Physical หรือ Psycho-motor development) หมายถึงความสามารถของร่างกายในการทรงตัวใน อิริยาบถ ต่าง ๆ และการเคลื่อนไหว เคลื่อนที่ไป โดยการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ (Gross motor) และการใช้ตาและมือประสานกันในการทำกิจกรรมต่าง ๆ (Fine motor adaptive)

2. ด้านสติปัญญา (Cognitive development) หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ กับตนเอง การรับรู้ รู้จักสังเกต จดจำ วิเคราะห์ เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางภาษา (Language) และสื่อความหมาย (Communication) กับการใช้ตากับมือทำงานประสานกันเพื่อแก้ปัญหา (fine motor adaptive)

3. ด้านจิตใจ-อารมณ์ (Emotional development) หมายถึงความสามารถในการรู้สึกและแสดงความรู้สึก ความสามารถในการแยกแยะ ความลึกซึ้งและควบคุมการแสดงออก

ของอารมณ์อย่างเหมาะสม รวมทั้งการสร้างความรู้สึกที่ดีและนับถือต่อตนเอง (Self-esteem) หรือ อັตมโนทัศน์

4. ด้านสังคม (Social development) หมายถึง ความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น มีทักษะในการปรับตัวในสังคม ร่วมมือกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบ ความเป็นตัวของตัวเอง และรู้จักกาลเทศะ ในเด็กหมายถึงรวมถึงความสามารถในการช่วยตัวเองในชีวิตประจำวัน (Personal-social)

จากความเห็นดังกล่าวสรุปได้ว่า พัฒนาการเด็กปฐมวัย หมายถึง การเปลี่ยนแปลงของมนุษย์ที่เป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง พัฒนาการนี้จะควบคู่กันไปตามเกณฑ์อายุและวัยของเด็ก ซึ่งจะต้องอาศัยปัจจัยสภาพแวดล้อมและการเรียนรู้ การอบรมสั่งสอน การเลี้ยงดู ถ้าเด็กถูกอบรมสั่งสอนเลี้ยงดูที่ดีเด็กก็จะมี การเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างเวลา วุฒิภาวะ การเรียนรู้และสิ่งแวดล้อม อันส่งผลให้มนุษย์มีความสามารถและพฤติกรรมที่แตกต่างกันและเป็นไปตามศักยภาพ

4.2.2 ลักษณะพฤติกรรมเด็กตามพัฒนาการ

ลักษณะพฤติกรรมตามพัฒนาการและความสามารถทางร่างกาย พัฒนาการและความสามารถทางอารมณ์จิตใจ พัฒนาการทางสังคม พัฒนาการทางสติปัญญา

การจัดการศึกษาหลักสูตรสำหรับปฐมวัย (2560, น.3-15) กล่าวว่า ลักษณะพฤติกรรมเด็กปฐมวัยตามพัฒนาการในช่วงวัยต่างๆ ที่ครูต้องมีความรู้พื้นฐาน ตัวอย่างเช่น เด็กในวัย 3-6 ขวบ จะมีพัฒนาการต่างๆ ดังนี้

พัฒนาการและความสามารถทางร่างกาย

เด็กอายุ 3 ขวบ สามารถวิ่ง กระโดด 2 ขา เดินเขย่งบนปลายเท้าได้ ปีนป่ายได้ ขึ้น-ลง บันไดได้ โยกตัว กระโดดตามจังหวะได้ จับดินสอ ลากเส้นได้ ต่อแท่งลูกบาศก์ได้ 8-10 แท่ง ร้อยลูกปัดได้เด็กอายุ 6 ขวบ ฟันน้ำนมของเด็กเริ่มหลุด ฟันแท้เริ่มขึ้นมาแทนที่สามารถปีนป่าย กระโดด เหวี่ยงแขนและห้อยโหนได้ ตีลังกา กระโดดเชือกได้ การเคลื่อนไหวทุกส่วนคล่องแคล่วขึ้นมาก เคลื่อนไหวตามจังหวะเพลงด้วยความเข้าใจดีขึ้น โยนหรือรับลูกบอลได้ วิ่งเขย่งปลายเท้าได้ ยืนขาเดียวได้นาน กำมือ บีบมือที่ละข้างได้ เดินถอยหลัง เล่นฟุตบอลได้ เขียนรูปสามเหลี่ยมได้ ตบมือสลับข้างได้ หยิบจับสิ่งของเล็กๆ ได้ เขียนตัวอักษรได้ขยับนิ้วที่ละนิ้วได้ ผูกเชือกทรงเท้าได้

พัฒนาการและความสามารถทางอารมณ์ จิตใจ

เด็กวัยนี้จะแสดงออกทางอารมณ์อย่างเปิดเผย เป็นอิสระ เค้นซัด และมักเกิดขึ้นบ่อย ไม่ว่าจะอารมณ์โกรธ อิจฉาริษยา รัก กลัว อวดดี ดื้อรั้น อย่างรู้อยากเห็น เป็นต้น ดังนั้น ถ้าเด็กหวงของเล่นไม่แบ่งปันผู้ประเมินที่ขาดความเข้าใจอาจสรุปว่าเด็กมีพฤติกรรมเห็นแก่ตัว

พัฒนาการทางสังคม

เด็กในวัยนี้มักจะทะเลาะกันบ่อย แต่เป็นระยะสั้นๆ และมักลืมการทะเลาะได้เร็วและง่าย ชอบเล่นละครและสมมติตนเองเป็นบทบาทของตัวละครบางตัว เด็กหญิงและเด็กชายเพิ่งจะเริ่มเรียนรู้บทบาททางเพศและยังเข้าใจไม่ชัดเจนมากนัก ดังนั้น อาจพบว่าเด็กผู้ชายเล่นตุ๊กตาและเด็กผู้หญิงเล่นปืนต้นไม้ เป็นต้น

ผู้ประเมินที่ขาดความเข้าใจอาจสรุปได้ว่า เด็กมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

พัฒนาการทางสติปัญญา

เด็กวัยนี้ชอบซักถามและแสดงความคิดเห็น สามารถจำสิ่งของต่างๆ และเรียกชื่อได้ถูกต้อง สามารถจำแนกความเหมือนความต่าง สามารถเปรียบเทียบสี ขนาด รูปร่าง น้ำหนัก กลิ่น รส ปริมาณ ได้ และสามารถเรียงลำดับสิ่งต่างๆ ได้ การประเมินพฤติกรรมเด็กปฐมวัยด้านสติปัญญาจะมีความยากลำบาก ผู้ประเมินสามารถประเมินพัฒนาการของสติปัญญาได้ โดยวิธีสังเกตพฤติกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สังเกตจากการเล่น สังเกตจากการใช้ภาษา เพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามปกติของเด็กโดยทั่วไป

4.4 การจัดประสบการณ์เรียนรู้เด็กปฐมวัย

การจัดประสบการณ์ ที่ใช้ในระดับปฐมวัยศึกษานั้น พัชรี ผลโยธิน(2555, น.1-4) ได้กล่าวว่า ประสบการณ์ หมายถึง กระบวนการได้มาซึ่งความรู้ หรือทักษะในช่วงระยะเวลาหนึ่ง โดยผ่านการมอง และการกระทำสิ่งต่างๆมากกว่าจะผ่านทางการเรียนแบบท่องจำ หรือการอ่านหนังสือ คำว่าประสบการณ์ จึงมีความหมายอย่างมากสำหรับเด็กปฐมวัย เนื่องจากลักษณะธรรมชาติของเด็กวัยนี้กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้อยู่แล้ว และเด็กจะเรียนรู้ได้ดี ด้วยการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า สำรวจสิ่งแวดล้อมรอบตัว ลงมือทำกิจกรรมต่างๆด้วยตนเองมีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุ สิ่งของ และผู้อื่น ประสบการณ์ตรงเริ่มแรกสำหรับเด็กปฐมวัย จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

นัยนา อิศสระวิทย์ (2549, น.34)กล่าวว่า การจัดประสบการณ์ เป็นการจัดการศึกษาให้กับเด็กปฐมวัยหรือระดับก่อนประถมศึกษา โดยให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงจากการลงมือทำหรือใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าเพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ด้วยการจัดสภาพแวดล้อมทั้งในและนอกห้องเรียน ทั้งนี้กิจกรรมต่างๆ ต้องสอดคล้องกับแผนการจัดประสบการณ์ต้องคำนึงถึงความสามารถของเด็กกับวัยด้วย

จากความเห็นดังกล่าวสรุปได้ว่า การจัดประสบการณ์ในระดับปฐมวัยศึกษาเป็นการจัดกิจกรรม สื่อ วัสดุอุปกรณ์ และ การจัดสภาพแวดล้อม เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้อย่างบูรณาการผ่านการเล่น เกิดการลงมือปฏิบัติ ผ่านประสบการณ์โดยตรงที่ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง

ห้า อันนำไปสู่การพัฒนาเด็กปฐมวัยทั้งทางด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคม และ สติปัญญา และพัฒนาทักษะต่าง

4.4.1 แนวการจัดกิจกรรมในระดับปฐมวัย

การจัดกิจกรรมในระดับปฐมศึกษามีการจัดที่หลากหลาย กิจกรรมต่างๆ เป็นขั้นตอนที่คุณครูต้องกำหนดรูปแบบการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย รวมถึงนวัตกรรมที่ต้องใช้สอดแทรกลงในการจัดประสบการณ์ สำหรับรูปแบบที่นิยมใช้จะเป็นการจัดประสบการณ์เป็นรายสัปดาห์ และในบางสัปดาห์อาจใช้หน่วยตามความสนใจของเด็ก โดยพิจารณาข้อมูลจากหลักสูตรสถานศึกษา ตัวเด็ก สภาพแวดล้อม สังคมและวัฒนธรรม ประกอบกัน การกำหนดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เด็กปฐมวัยจะแบ่งตามสาระ โดยแบ่งออกเป็น 4 สาระดังนี้ คือ สาระที่ 1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก สาระที่ 2 บุคคลและสถานที่แวดล้อม สาระที่ 3 ธรรมชาติรอบตัวเด็กและ สาระที่ 4 สิ่งต่างๆ รอบตัวเด็ก

ชิตาพร เอี่ยมสะอาด (2548, น. 129) ได้กล่าวว่า กิจกรรมประจำวันสำหรับเด็กปฐมวัย หมายถึง การเรียน การเล่นที่ครูจัดให้เด็กได้กระทำในแต่ละวันตามเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับวัย ความต้องการและพัฒนาการของเด็ก ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาทุกด้าน

รักตวรรษ ศิริภาพร (2548, น. 87) ให้ ความหมายของกิจกรรมประจำวันว่ากิจกรรมประจำวันเป็นประสบการณ์ที่สถานศึกษาจัดให้กับเด็กในแต่ละวัน เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์และการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ตารางที่ 2.1 เวลา กิจกรรมประจำวัน

08.00 -08.30 น.	รับเด็ก
08.30 -09.00 น.	เคารพธงชาติ สวดมนต์ ปฏิบัติ กิจกรรมหน้าเสาธง
09.00 -09.20 น.	ตรวจสอบสุขภาพ ไปห้องน้ำ
09.20 -09.40 น.	กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ
09.40 -10.40 น.	กิจกรรมสร้างสรรค์และกิจกรรม เสรี (เล่นตามมุม)
10.40 -10.50 น.	พัก (ของว่างเช้า)
10.50 -11.10 น.	กิจกรรมเสริมประสบการณ์
11.10 -11.30 น.	กิจกรรมกลางแจ้ง
11.30 -12.00 น.	พัก (รับประทานอาหารกลางวัน)
12.00 -12.20 น.	แปรงฟัน หลังรับประทานอาหาร กลางวัน
12.20 -14.20 น.	นอนพักผ่อน
14.20 -14.40 น.	เก็บที่นอน ล้างหน้า
14.40 -15.00 น.	พัก (ดื่มนม)
15.00 -15.30 น.	เกมการศึกษา
15.30 -16.00 น.	เตรียมตัวกลับบ้าน

จากความเห็นดังกล่าวพอสรุปได้ว่าการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย จะไม่จัดเป็นรายวิชา แต่จัดในรูปของกิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่น เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เกิดการเรียนรู้ได้พัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยนำแนวคิดในการจัดประสบการณ์ต่างๆ มาสอดแทรกในการจัดกิจกรรมตามความเหมาะสม ตามแนวคิดที่นำมาใช้ในการจัดประสบการณ์

4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของเด็กปฐมวัย

4.4.1 งานวิจัยภายในประเทศ

รวี สิริปริชยากร และขวัญใจ จริยาทัศน์กร (2560, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพัฒนาการของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดนครนายก ตามการปฏิบัติที่

เหมาะสมกับพัฒนาการ ผลการวิจัยพบว่า 1. ค่าสถิติพื้นฐานของการอบรมเลี้ยงดู สภาพแวดล้อม การจัดการเรียนรู้ และพัฒนาการตาม การปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับพัฒนาการภาพรวมอยู่ในระดับ มากทุกด้าน 2. ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคัลของการอบรมเลี้ยงดู สภาพแวดล้อม และการจัดการ เรียนรู้ กับพัฒนาการตามการปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับพัฒนาการ มีค่าเท่ากับ .412, .372, .188 และ .106 ตามลำดับ ซึ่งในฟังก์ชันที่ 1 และฟังก์ชันที่ 2 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนในฟังก์ชันที่ 3 และฟังก์ชันที่ 4 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 3. ค่า น้ำหนักความสำคัญคาโนนิคัล ของการอบรมเลี้ยงดู สภาพแวดล้อม และการจัดการเรียนรู้ กับ พัฒนาการตามการปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับพัฒนาการ ส่งผลซึ่งกันและกันได้ 2 ฟังก์ชัน โดย ฟังก์ชันแรก ความสัมพันธ์เกิดจากการอบรมเลี้ยงดู การจัดสภาพแวดล้อม และการจัดการเรียนรู้ กับ พัฒนาการตาม การปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับพัฒนาการ ส่วนฟังก์ชันที่สองความสัมพันธ์เกิดจากการ อบรมเลี้ยงดู การจัด สภาพแวดล้อม กับพัฒนาการตามการปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับพัฒนาการ

นฤมล คงกลัด (2557, น.75)ศึกษาเรื่องการพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบ บูรณาการ โดยใช้ภาษาท่า เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย โรงเรียนวัด หนามพุงค้อ ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาท่าเพื่อ เสริมสร้าง ทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 88.49/83.93 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ และ 2) ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดประสบการณ์แบบ บูรณาการ โดยใช้ ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย มีค่าเท่ากับ 0.6030 แสดงว่านักเรียน ระดับปฐมวัยมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 60.30

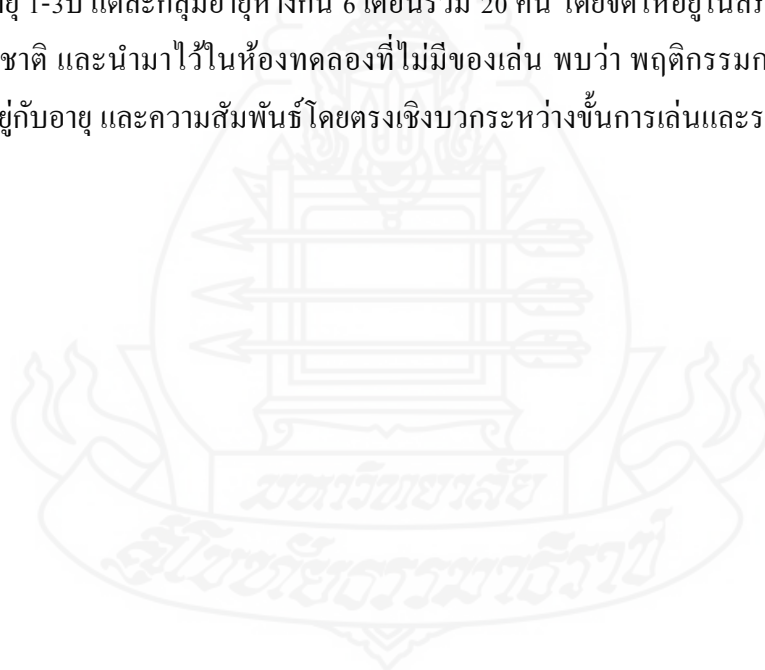
กาญจนา พงษ์สุภาและประสงค์ สายหงษ์ (2557, น.175) การพัฒนาทักษะทาง สังคมของเด็กปฐมวัย เรื่อง การทำ ขนมไทย ผลการศึกษาพบว่า 1. การพัฒนากิจกรรมทักษะทาง สังคมของเด็กปฐมวัยที่เรียน โดยใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์การทำ ขนมไทย อยู่ในระดับดี 2. ศึกษาการพัฒนาทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่เรียน โดยใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์การทำ ขนมไทย พบว่า ก่อนที่จะใช้กิจกรรมคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการประเมินก่อนเรียน โดยครู มี ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 15.60 คะแนน ค่าเฉลี่ย 83.43 จากคะแนนเต็ม 21 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยของ นักเรียนจากการประเมินก่อนเรียน โดยผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 15.12 คะแนน ค่าเฉลี่ย 74.28 จากคะแนนเต็ม 21 คะแนน คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการประเมินหลังเรียน โดยครูเฉลี่ยรวม เท่ากับ 20.68 คิดเป็นร้อยละ 98.47 จากคะแนนเต็ม 525 คะแนน คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการ ประเมินหลังเรียน โดยผู้ปกครอง เฉลี่ยรวมเท่ากับ 19.92 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 94.85 จากคะแนน เต็ม 21 คะแนน

4.4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เซียง (Chiang, 1985, p181) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างด้านพัฒนาการในการใช้วัตถุการเล่น โดยศึกษากับเด็กอายุ 3- 5 ปี และ 7 ปี พบว่าจำนวน 57 คน ใช้การสังเกตการณ์ตามธรรมชาติ ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์กับชนิดการเล่นเชิงความรู้ความเข้าใจเชิงสังคม และการใช้วัตถุขึ้นอยู่กับระดับอายุเป็นสำคัญ

เดโบลาและคณะ (Debora et al.,2008) ได้สรุปผลการวิจัยโดยการใช้แนวการสอนพหุประสาทสัมผัสเสริมทักษะการอ่าน สำหรับนักเรียนระดับอนุบาล1 เป็นเรื่องของการสอนเรื่องเสียงรวมทั้งการฝึกออกเสียงคำต่างๆ โดยใช้วิธีการ คือการดู การฟัง และการเคลื่อนไหวของร่างกาย พบว่า ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ และสามารถเพิ่มในด้านทักษะรวมทั้ง ความรู้เรื่อง การออกเสียง หลักพยัญชนะ ของนักเรียนระดับ 1 เมื่อเปรียบเทียบกับ นักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนตามโปรแกรมเสริมการอ่านดังกล่าวนี้

แอตคินสัน (Atkinson, 1987, p228) ได้ศึกษาการเล่นโดยธรรมชาติของเด็กปฐมวัย อายุ 1-3ปี แต่ละกลุ่มอายุต่างกัน 6 เดือนรวม 20 คน โดยจัดให้อยู่ในสภาพแวดล้อมการเล่นตามธรรมชาติ และนำมาไว้ในห้องทดลองที่ไม่มีของเล่น พบว่า พฤติกรรมการเล่นของเด็กทั้ง 2 กลุ่ม ขึ้นอยู่กับอายุ และความสัมพันธ์โดยตรงเชิงบวกระหว่างขั้นการเล่นและระดับวุฒิภาวะในการเล่น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เรื่อง ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะสมองทางด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย โดยใช้ชุดกิจกรรมแบบบูรณาการ โดยมีรูปแบบและขั้นตอนในการวิจัยดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) โดยมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมและมีการวัดผลก่อนและหลังการทดลอง (The Pretest-Posttest Control Group Design)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู ทั้งหมด 130 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3/2 จำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่มหลังจากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย แบ่งเป็น กลุ่มทดลอง จำนวน 15 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 15 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 เครื่องมือวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ประเภท

3.1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการจำนวน 10 กิจกรรมจำนวน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้สำหรับวัดตัวแปรตาม ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยจำนวน 20 ข้อ

4. วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัย

4.1 ประเภทเครื่องมือ

4.1.1 ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1) กำหนดวัตถุประสงค์ของการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย โดยให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2) ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาขั้นตอนการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย มีความถูกต้องตามหลักเกณฑ์และมีประสิทธิภาพ

3) กำหนดค่านิยมปฏิบัติการเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย

4) ดำเนินการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเสนอผู้ทรงคุณวุฒิตรวจคุณภาพแก้ไข/ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะนำไปทดลองใช้แก้ไข/ปรับปรุงพิมพ์/นำไปใช้จริงโดยให้มีเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับค่านิยมและวัตถุประสงค์ของการวิจัย จำนวน 10 กิจกรรม

5) เสนอชุดกิจกรรมการพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยที่สร้างขึ้นเสร็จแล้ว ให้อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยพิจารณาความถูกต้อง ความสอดคล้อง และโครงสร้างตามเนื้อหา

6) เสนอชุดกิจกรรมการพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย ที่แก้ไขและปรับปรุงตามคำชี้แนะของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน

ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ด้วยวิธีการหาไอโอซี (Index of Item Objective Congruence: IOC) เท่ากับ 1.00

7) นำชุดกิจกรรมการพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย ที่แก้ไขและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วไปทดลองใช้กับเด็กปฐมวัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 ครั้ง

8) นำชุดกิจกรรมการพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย มาปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ ที่ได้รับการนำไปทดลองใช้

9) นำชุดกิจกรรมการพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย สำหรับนำไปใช้จริง

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมการพัฒนาทักษะสมองทางด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย

4.2.2 ขั้นตอนในการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อ

ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือที่เป็นแบบสังเกตพฤติกรรมสำหรับการพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมทั้งก่อนและหลังการทดลอง โดยมีขั้นตอนในการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1) ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ของการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยให้มีเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

2) ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี แนวคิด เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัยที่เป็นแบบวัดเพื่อให้ได้แบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยที่ถูกต้องได้มาตรฐาน

3) ผู้วิจัยกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการเพื่อใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย ให้มีความสอดคล้องและครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4) ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย ครอบคลุมทุกองค์ประกอบของสภาวะทั้ง 4 ด้านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในนิยามปฏิบัติการ

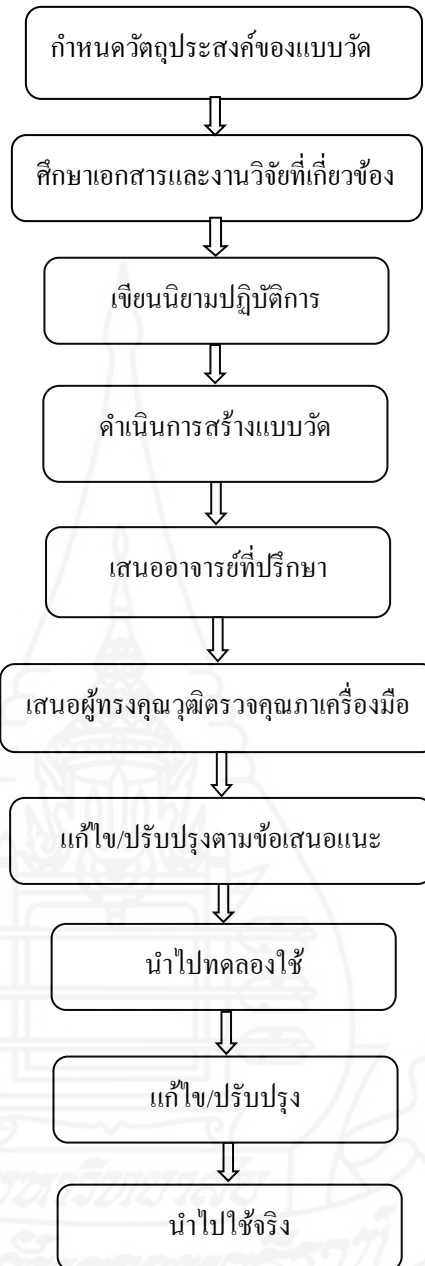
5) นำเสนอแบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย ที่ดำเนินการสร้างเสร็จแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย พิจารณาความถูกต้องเชิงเนื้อหาและเชิงโครงสร้าง

6) เสนอแบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย ที่แก้ไขปรับปรุงตามคำชี้แนะของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบคุณภาพ (IOC) ผลการตรวจ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ เท่ากับ 1.00

7) ปรับปรุงแบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อข้อเสนอนี้ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ

8) ดำเนินการหาค่าความความเที่ยง (Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) โดยนำแบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อไปทดลองใช้กับเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลหนองบัวลำภู ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน โดย ผลปรากฏ ว่าแบบสังเกตพฤติกรรมชุดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในเวลาเดียวกันพบว่ามี ความเที่ยงตรง เท่ากับ .97

9) จัดพิมพ์ แบบสังเกตพฤติกรรม เพื่อนำไปใช้จริง

ภาพที่ 3.2 ขั้นตอนการสร้างแบบวัดทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย

4.3 ลักษณะของของเครื่องมือ

4.3.1 ชุดกิจกรรมแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย กลุ่มที่ผู้วิจัยได้นำเอาเทคนิคการให้การปรึกษา จากทฤษฎีทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อมาบูรณาการกันประกอบด้วย ทฤษฎีการเสริมแรงของ สกินเนอร์ และ ทฤษฎีแรงจูงใจของโรเจอร์ และทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม ของแบนดูรา เพื่อใช้เทคนิค ได้แก่ 1) เทคนิคแรงจูงใจ 2) เทคนิคการกระตุ้น 3) เทคนิคการชี้แนะนำทาง 4) เทคนิคการตั้งคำถาม 5) เทคนิคการ

สะท้อนความรู้สึก 6) เทคนิคการประเมิน 7) เทคนิคการเสริมแรง 8) เทคนิคการจดจำ 9) เทคนิคการสรุป โดยแบ่งออกเป็น 10 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที ดังนี้

ตารางที่ 3.1 ตัวอย่างชุดกิจกรรมแบบแผนการดำเนินกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ เพื่อการพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม
1	ตั้งใจมีสมาธิ:ปฐมนิเทศ
2	ไม่วอกแวก: กิจวัตรของหนู
3	มุ่งมั่นให้งานประสบความสำเร็จ:ปริศนาแทนแกรม
4	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์:สามเหลี่ยมแปลงร่าง
5	ไม่วอกแวก: บ้านฉันอยู่ไหน
6	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์: บล็อกไม้สร้างได้
7	มุ่งมั่นให้งานประสบความสำเร็จ: เล่นสีสร้างสรรค์
8	ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์: ปั้นหนูน้อย
9	ตั้งใจมีสมาธิ:นิทานสอนหนู
10	ตั้งใจมีสมาธิ: ปัจฉิมนิเทศ

แบบแผนการดำเนินกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะสมองด้านการใส่ใจจดจ่อ

องค์ประกอบที่	รายละเอียดของกิจกรรม	เทคนิควิธีการ
1.ตั้งใจมีสมาธิ	<p>กิจกรรมที่ 1 ปฐมนิเทศ:เพื่อนหนูน่ารัก</p> <p>วัตถุประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการจัดกิจกรรม 2. เพื่อประเมินพฤติกรรมทักษะด้านการใส่ใจจดจ่อก่อนการทดลอง 	<ol style="list-style-type: none"> 1.เทคนิคการฟัง การใส่ใจ <ul style="list-style-type: none"> -เมื่อมีผู้พูดจะมีผู้ฟังสนใจกับเนื้อหาหรือเรื่องราวที่ได้ฟังจับใจความสำคัญได้ 2.เทคนิคการตั้งคำถาม <ul style="list-style-type: none"> -เมื่อตั้งใจฟังจับใจความได้จะต้องตอบคำถามได้ 3.เทคนิคการประเมิน <ul style="list-style-type: none"> -ประเมินผลงานของตนเองและของเพื่อนได้
	<p>กิจกรรมที่ 2 กิจวัตรของหนู</p> <p>วัตถุประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.เพื่อพัฒนาให้เด็กๆมีสมาธิใส่ใจกับลำดับขั้นตอนการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันและสามารถปฏิบัติเองได้ 2.เพื่อพัฒนาให้เด็กๆเกิดการจดจำลำดับญาติในครอบครัวของตนเองได้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1.เทคนิคแรงจูงใจ <ul style="list-style-type: none"> -การให้ของรางวัลกับคนที่ทำสำเร็จ 2. เทคนิคการตั้งคำถาม-ตอบคำถาม <ul style="list-style-type: none"> -ตั้งคำถามที่สามารถหาคำตอบได้คำถามปลายเปิด 3.เทคนิคการสรุป <ul style="list-style-type: none"> -อภิปรายผลงานที่ทำสำเร็จ
	<p>กิจกรรมที่ 3 นิทานสอนหนู</p> <p>วัตถุประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.เพื่อพัฒนาเด็กๆให้เกิดสมาธิและตั้งใจฟังเรื่องที่คุณครูเล่าด้วยความตั้งใจ 2.เพื่อพัฒนาให้เด็กๆจดจำรายละเอียดเรื่องเล่าและสนทนาโต้ตอบได้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1.เทคนิคการฟัง <ul style="list-style-type: none"> -เข้าใจเนื้อเรื่องที่ฟัง 2.เทคนิคการตั้งคำถาม <ul style="list-style-type: none"> -ตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบจากเรื่องที่ฟัง 4.เทคนิคการสรุป <ul style="list-style-type: none"> -อธิบายเรื่องราวที่ได้ฟังได้

องค์ประกอบที่	รายละเอียดของกิจกรรม	เทคนิควิธีการ
2. ไม้วอกแวก	<p>กิจกรรมที่ 4 บล็อกไม้สร้างได้</p> <p>วัตถุประสงค์</p> <p>1. เพื่อพัฒนาให้เด็กๆเกิดสมาธิไม้วอกแวกในการสร้างผลงานต่างๆด้วยตนเองได้</p> <p>2. เพื่อพัฒนาความสนใจและจดจ่อในการทำงานด้วยตนเองได้</p>	<p>1.เทคนิคแรงจูงใจ</p> <p>-การให้ของรางวัลกับคนที่ทำสำเร็จ</p> <p>2. เทคนิคการตั้งคำถาม-ตอบคำถาม</p> <p>-ตั้งคำถามที่สามารถหาคำตอบได้คำถามปลายเปิด</p> <p>3.เทคนิคการสรุป</p> <p>-อภิปรายผลงานที่ทำสำเร็จ</p>
	<p>กิจกรรมที่ 5 บ้านฉันอยู่ไหน</p> <p>วัตถุประสงค์</p> <p>1. เพื่อพัฒนาทักษะการจดจำและความตั้งใจไม่วอกแวกในการทำงานด้วยตนเองได้</p> <p>2. เพื่อพัฒนาการเป็นผู้นำและผู้ตามในการวางแผนการทำงานในกระบวนการกลุ่มได้อย่างตั้งใจ</p>	<p>1.เทคนิคการชี้แนะ</p> <p>-การใช้ประโยคบอกเล่าเพื่อกระตุ้น</p> <p>2.วิธีการเรียงลำดับก่อนหลัง</p> <p>-การจดจำและทำตามขั้นตอน</p> <p>3.เทคนิคการสรุป</p> <p>-อธิบายผลงานขั้นตอนการทำให้เพื่อนฟัง</p>
3. มุ่งมั่นให้งานประสบความสำเร็จ	<p>กิจกรรมที่ 6 เล่นสี สร้างสรรค์</p> <p>วัตถุประสงค์</p> <p>1. เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้</p> <p>2. เพื่อพัฒนาฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อให้งานประสบความสำเร็จ</p>	<p>1.เทคนิคการรับรู้ความสามารถของตน</p> <p>2.เทคนิคการทำงานเป็นทีม</p> <p>-การรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่มและทำงานร่วมกับเพื่อน</p> <p>3.เทคนิคการสรุป</p> <p>-อธิบายให้เพื่อนเข้าใจในชิ้นงานที่ทำ</p>

องค์ประกอบที่	รายละเอียดของกิจกรรม	เทคนิควิธีการ
	<p>กิจกรรมที่ 7 ปรีศนาแทนแกรม</p> <p>วัตถุประสงค์</p> <p>1. เพื่อพัฒนาให้เด็กฯ รู้จักการวางแผนร่วมกันและทำงานตามที่วางแผนไว้เพื่อให้งานสำเร็จ</p> <p>2. เพื่อพัฒนาการมุ่งมั่นทำงานให้ประสบผลสำเร็จด้วยตนเองได้</p>	<p>1. วิธีการเรียงลำดับก่อนหลัง</p> <p>-การทำงานตามลำดับขั้นตอน</p> <p>2. วิธีการจดจำรายละเอียด</p> <p>-การจดจำรายละเอียดของชิ้นงาน ตำแหน่งการวาง</p> <p>3. เทคนิคการสรุป</p> <p>-อธิบายให้เพื่อนฟังลำดับขั้นตอนการทำชิ้นงาน</p>
<p>4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์</p>	<p>กิจกรรมที่ 8 ปั้นหนูหน่อย</p> <p>วัตถุประสงค์</p> <p>1. เพื่อพัฒนาให้เด็กฯ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการสร้างผลงานได้</p> <p>2. เพื่อพัฒนาให้เด็กฯ ออกแบบชิ้นงานด้วยตนเองได้</p>	<p>1. เทคนิคการเล่น</p> <p>-ความสนใจกับชิ้นงานของตนเอง</p> <p>2. วิธีการแสดงความคิดเห็น</p> <p>-การสนใจฟังและมีข้อเสนอแนะกับเรื่องที่ฟัง</p> <p>3. เทคนิคการทำงานกลุ่ม</p> <p>-การทำงานร่วมกับเพื่อนได้สำเร็จ</p> <p>4. เทคนิคการสรุป</p> <p>-สรุปความเข้าใจของเด็กๆ ต่อชิ้นงาน</p>
	<p>กิจกรรมที่ 9 สามเหลี่ยมแปลงร่าง</p> <p>วัตถุประสงค์</p> <p>1. เพื่อพัฒนาให้เด็กฯ สร้างสรรค์ผลงานศิลปะด้วยตนเองได้</p> <p>2. เพื่อพัฒนาให้เด็กฯ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการในการสร้างชิ้นงานด้วยตนเองได้</p>	<p>1. วิธีการจดจำรายละเอียดของงาน</p> <p>-การจดจำรายละเอียดของชิ้นงาน ตำแหน่งการวาง</p> <p>2. เทคนิคการเสริมแรง</p> <p>-มีรางวัลสำหรับผู้ทำงานสำเร็จ</p> <p>3. เทคนิคการตั้งคำถาม</p>

องค์ประกอบที่	รายละเอียดของกิจกรรม	เทคนิควิธีการ
		-การแสดงความคิดเห็นกับสิ่งที่สนใจ 4.เทคนิคการสรุป -อภิปรายร่วมกับเพื่อนในการทำงาน
	กิจกรรมที่ 10 ปัจฉิมนิเทศ:เราจะไม่ลืมกัน วัตถุประสงค์ 1.เพื่อประเมินพัฒนาการทักษะสมองด้านการใส่ใจ จดจ่อของเด็กๆหลังทำกิจกรรม	1.เทคนิคการประเมิน -การประเมินการทำงาน 2.เทคนิคการให้แรงเสริม -การให้คำชม เก่งมาก ดีมาก สวยมาก ได้เต็ม 100 คะแนน 3.เทคนิคการสรุป -สรุปเรื่องราวกิจกรรมรวมกัน

4.3.2 เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวัดของกลุ่มตัวอย่างเป็นแบบสังเกตพฤติกรรม

ใส่ใจจดจ่อแบบข้อคำถาม มีจำนวน 20 ข้อ

ให้ผู้สังเกตประเมินว่าเด็กมีพฤติกรรมการจดจ่อในกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับใด โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

4 คะแนน หมายถึง มุ่งความสนใจอยู่กับงานกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จด้วยตนเอง

3 คะแนน หมายถึง สนใจทำงาน กิจกรรมที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ โดยมีครูกระตุ้น 1-2 ครั้ง

2 คะแนน หมายถึง ทำงานกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายแต่ไม่สำเร็จ เมื่อมีสิ่งรบกวนก็ไปทำอย่างอื่น แม้ครูกระตุ้นก็ไม่สนใจทำงาน

1 คะแนน หมายถึง ไม่สนใจทำงาน กิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย หรือทำเพียงเล็กน้อย แต่จะสนใจสิ่งที่เข้ามา รบกวน แม้ครูกระตุ้นก็ไม่สนใจทำงาน

ตารางที่ 3.2 ข้อคำถามแบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อ

องค์ประกอบ ที่/ด้านที่	ข้อ	ข้อความ	ระดับคะแนน			
			4	3	2	1
1. ตั้งใจมีสมาธิ	1	เด็กสามารถทำกิจกรรมตามตัวต้นแบบที่คุณครูวางได้เอง				
	2	เด็กสามารถตัดกระดาษตามรูปแบบสามเหลี่ยม วงกลมเองได้				
	3	เด็กสามารถ แยก จำแนก แบ่งหมวดหมู่ ตาม ต้นแบบที่กำหนดให้ได้				
	4	เด็กสามารถจับ ใจความเรื่องราวที่คุณครูเล่าได้และสนทนาโต้ตอบได้				
2. ไม่วอกแวก	5	เด็กมีการสนใจสังเกตในสิ่งที่อยู่ตรงหน้า 5- 10 นาที โดยไม่สนใจสิ่งรอบข้าง				
	6	เด็กสามารถหยุดหรือยับยั้งการกระทำของตนเองได้อย่างเหมาะสมกับช่วงเวลา				
	7	เด็กสามารถเล่าเรื่องหรือตั้งคำถามที่สนใจในรูปแบบสามเหลี่ยมได้				
3. มุ่งมั่นให้ งานประสบ ความสำเร็จ	8	เด็กจะไม่เบี่ยงเบนความสนใจเมื่อมีสิ่งอื่นมากกระตุ้นในขณะที่ฟังคุณครูเล่านิทาน				
	9	เด็กสามารถเข้าใจที่คุณครูสั่งและนำอุปกรณ์หรือวัสดุมาได้ครบ				
	10	เด็กสามารถทำงานศิลปะที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลาที่กำหนดโดยผลงานสวยงามเรียบร้อย				
	11	เด็กมีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมตั้งแต่ต้นจนจบ				
	12	เด็กสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จด้วยตนเองแม้ว่าจะเกินเวลาที่กำหนด				
4. มีความคิด ริเริ่ม สร้างสรรค์	13	เด็กสามารถแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างในผลงานศิลปะสร้างสรรค์ของตนเองและเพื่อนได้				
	14	เด็กสามารถออกแบบชิ้นของตัวเองได้และบอกเล่าเรื่องราวจากชิ้นงานนั้น				
	15	เด็กสามารถปรับชิ้นงานจากเดิมให้ดีขึ้นได้				

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

องค์ประกอบ ที่/ด้านที่	ข้อ	ข้อความ	ระดับคะแนน			
			4	3	2	1
	16	เด็กสามารถฟังเพื่อนจนจบและแสดงความคิดเห็นผลงาน เพื่อนได้				
	17	เด็กสามารถสนทนาโต้ตอบ/เล่าเรื่องของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ ได้				
	18	เด็กสามารถสนทนาโต้ตอบและบอกเหตุผลในการทำกิจกรรม ได้ด้วยตนเอง				
	19	เด็กสามารถแสดงบทบาทสมมติ ตามจินตนาการด้วยตนเองได้				
	20	เด็กสามารถจดจำรายละเอียดของสีต่างๆในการสเก็ตสีได้				

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแล้วเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมาย ด้วยตนเองโดย
ดำเนินการตามลำดับ ขั้นตอน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

5.1 ขั้นตอนการทดลอง

5.1.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล จาก
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช โรงเรียนอนุบาลหนองบัวลำภู จังหวัด
หนองบัวลำภู

5.1.2 ผู้วิจัยเลือกกลุ่มเด็กปฐมวัยอนุบาลชั้นปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลหนองบัวลำภู
จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 30 คน จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย เพื่อแบ่งออกเป็น กลุ่มควบคุมและ
กลุ่มทดลอง กลุ่มละ 15 คน

5.2 ขั้นตอนทดลอง

5.2.1 ผู้วิจัยนำชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะทางสมองด้าน
การใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยที่สร้างและพัฒนาขึ้นมาดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลอง จำนวน 10
ครั้ง ครั้งละ 40 นาที

5.2.2 กลุ่มควบคุม ได้รับกิจกรรมแบบปกติ

5.3 ชั้นหลังการทดลอง

5.3.1 ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบสังเกต ในวันและเวลาเดียวกัน เพื่อเก็บคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)

5.3.2 ผู้วิจัยนำผลคะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทั้งก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อเปรียบเทียบผลการทดลอง

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำผลการทดลองมาวิเคราะห์โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ

6.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

6.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

7.1 สถิติสำหรับตรวจสอบคุณภาพแบบวัด

7.1.1 การทดสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อ ได้แก่ การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

7.1.2 การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อด้วยวิธีการหาความสัมพันธ์ของคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Item Total Correlation)

7.1.3 การหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบวัด ได้แก่ วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา รอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient)

7.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

7.2.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง ด้วยการใช้สถิติ t-test dependent

7.2.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการใส่ใจจดจ่อระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังการทดลองด้วยสถิติ t-test independent

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะทาง
สมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู โดยมี
ผลการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อ ของเด็กปฐมวัย
กลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ

1.2 เปรียบเทียบการพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อ ของเด็กปฐมวัยกลุ่ม
ทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแบบบูรณาการกับกลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแบบปกติ

2. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อใช้ในการอ่านผลกำรวิเคราะห์ข้อมูลและการแปล
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

** แทน ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การนำเสนอผลการวิเคราะห์

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย โดยขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยในนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ

3.2 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยในนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการวิเคราะห์คะแนนทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการวิเคราะห์คะแนนทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ

กลุ่มทดลอง	n	\bar{X}	S.D.	df	t	p-value
ก่อนทดลอง	15	59.47	7.42	14	13.20**	.000
หลังทดลอง	15	64.53	4.97			

**p< .01

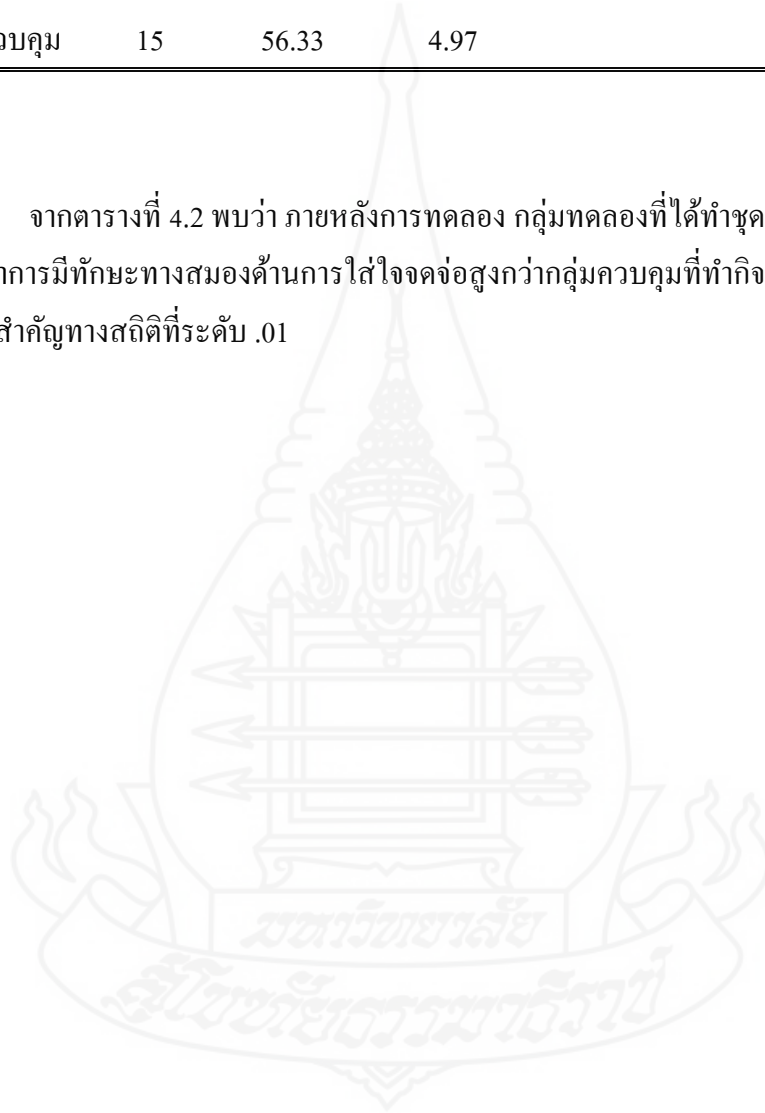
จากตารางที่ 4.1 พบว่า ภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลอง ที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการมีทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์คะแนนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม หลังการใช้ชุดกิจกรรม
แนะแนว

กลุ่มตัวอย่าง	n	\bar{X}	S.D.	df	t	p-value
กลุ่มทดลอง	15	64.53	6.79	14	13.20**	.002
กลุ่มควบคุม	15	56.33	4.97			

**p< .01

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองที่ได้ทำชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการมีทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ทำกิจกรรมแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่องผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัยอย่างครบถ้วน ซึ่งสามารถสรุป อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะของการวิจัย ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อ ของเด็กปฐมวัยกลุ่มทดลองก่อนและหลังการได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ

1.1.2 เปรียบเทียบการพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อ ของเด็กปฐมวัยกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแบบบูรณาการกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับกิจกรรมแบบปกติ

1.2 สมมติฐานงานวิจัย

1.2.1 เด็กปฐมวัยกลุ่มทดลองมีการพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อสูงขึ้นภายหลังการได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ

1.2.2 เด็กปฐมวัยกลุ่มทดลองที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการมีการพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อสูงกว่ากลุ่มนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับกิจกรรมแบบปกติ

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 130 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3/2 จำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่มหลังจากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย แบ่งเป็น กลุ่มทดลอง จำนวน 15 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 15 คน

1.3.2 ตัวแปรในการวิจัย

- 1) ตัวแปรต้น ได้แก่ ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ
- 2) ตัวแปรตาม ได้แก่ เพื่อพัฒนาทักษะทางสมองการใส่ใจจดจ่อ

1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.4.1 เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อ

1.4.2 เครื่องมือวิจัยที่ใช้ดำเนินการทดลอง ได้แก่ ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อ

1.5 การดำเนินการทดลอง

1.5.1 ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อประเมินการใส่ใจจดจ่อของกลุ่มตัวอย่าง และเป็นการเก็บคะแนนก่อนทดลอง (Pre-test)

1.5.2 ดำเนินการทดลองผู้วิจัยนำชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการที่สร้างขึ้น และผ่านการตรวจสอบคุณภาพจาก ผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง จำนวน 10 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที

1.5.3 ภายหลังกการทดลอง ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมด้านการใส่ใจจดจ่อของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังกการทดลองเพื่อเก็บคะแนนหลังกการทดลอง (Post-test)

1.6 การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำดังนี้

1.6.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองก่อนและหลังกการทดลองด้วยการใช้สถิติ t-test dependent

1.6.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการใส่ใจจดจ่อระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังกการทดลองด้วยสถิติ t-test independent

1.7 สรุปผลการวิจัย

1.7.1 ภายหลังกการทดลอง กลุ่มทดลอง ที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการมีทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

1.7.2 ภายหลังกการทดลอง กลุ่มทดลอง ที่ได้ทำชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ มีทักษะทางสมองทางด้านการใส่ใจจดจ่อ สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ทำกิจกรรมแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. อภิปรายผล

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อทราบถึงผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลหนองบัวลำภู ซึ่งผลของการวิจัยสามารถอภิปรายได้ ดังนี้

2.1 ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่าภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อ ของเด็กปฐมวัยกลุ่มทดลองมีทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามข้อสมมติฐานของการวิจัย โดยแสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการทักษะทางสมองที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้รับการพัฒนาขึ้นอย่างถูกต้องตามขั้นตอนและหลักเกณฑ์และผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญโดยครอบคลุมองค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการตั้งใจมีสมาธิ ด้านการไม่วอกแวก ด้านมุ่งมั่นกับการทำงาน ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ที่จะส่งผลต่อทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อได้ดำเนินการอย่างถูกต้องตามขั้นตอน ของการให้การจัดกิจกรรมแนะแนว ทั้งในขั้นเริ่มต้นขั้นดำเนินการ และ ขั้นสรุปส่งผลให้นักเรียนกลุ่มทดลอง มีทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้แม้ยังไม่มีผลการศึกษาที่สอดคล้องโดยตรงแต่สามารถเทียบเคียงได้กับ ผลการศึกษาในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางด้านการใส่ใจจดจ่อในกลุ่มทดลองกลุ่มอื่น ๆ โดยใช้ชุดกิจกรรมที่เพิ่มทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อ เช่นผลการศึกษาของ สุขอารมย์ เพิ่มพันธุ์วัฒน์ (2558) ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อลดแนวความคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ภายหลังการทดลองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาปทุมวัน ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองมีการลดแนวความคิดด้านวัตถุนิยมลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวมีการลดแนวความคิดด้านวัตถุนิยมลงกว่าการลดแนวความคิดดังกล่าวของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) ในระยะติดตามผลนักเรียนกลุ่มทดลองมีการลดแนวความคิดด้านวัตถุนิยมไม่แตกต่างกับในระยะหลังการทดลอง และ ภัทรมน ชันธาฤทธิ์ (2551) การสร้างชุดกิจกรรมการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบำเพ็ญเหนือ เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1.ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 69.88/73.29 2.คะแนนก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนการคิดวิเคราะห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 3. นักเรียนเห็นด้วยกับ

การใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมาก

2.2 ภายหลังจากเข้ารับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อกลุ่มทดลองมีทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับชุดกิจกรรมตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้กลุ่มทดลองที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ เด็กมีพัฒนาการด้านการใส่ใจจดจ่อเพิ่มมากขึ้นเพราะในชุดกิจกรรมผู้วิจัยได้นำเทคนิคการบูรณาการต่างๆ มาใช้กับเด็กกลุ่มนี้เพื่อทำการพัฒนาส่งเสริมให้เด็กมีการพัฒนาทักษะทางด้านการใส่ใจจดจ่อให้เพิ่มมากขึ้นจากเดิมหรือให้เด็กมีความสนใจในกิจกรรมและงานที่ทำตรงหน้าและจดจ่อกับสิ่งที่ได้รับ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ ตามมาด้วยซึ่งต่างกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับชุดกิจกรรมตามปกติเด็กจะทำกิจกรรมตามตารางเวลาและกิจกรรมอาจจะเป็นกิจกรรมเดิมซ้ำๆ ที่ทำจึงทำให้เด็กไม่สนใจ ในการทำกิจกรรม และ สนใจกิจกรรมอื่นๆ รอบข้างมากกว่า แม้ในขณะนี้ยังไม่มีผลการศึกษาที่สอดคล้องโดยตรงแต่สามารถเทียบเคียงได้กับผลการศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาทักษะทางสมอง ในกลุ่มทดลองกลุ่มอื่นๆ โดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ เช่น ผลการศึกษาของ สุจิตรา โนมะยา (2554) การใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการควบคุมตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบวัดการควบคุมตนเอง ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.913 2) โปรแกรมกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการควบคุมตนเองสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ The Wilcoxon Match - Paired Signed - Ranks Test และ The Mann - Whitney U - Test ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลองกลุ่มทดลองมีคะแนนการควบคุมตนเองสูงกว่าก่อนการทดลอง และสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขึ้น และ ผลการศึกษาของ จารุวรรณ แสงด้วง (2556) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตวิทยาเชิงบวกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนผดุงปัญญา จังหวัดตาก เพื่อ เปรียบเทียบผลของการพัฒนาจิตวิทยาเชิงบวกของกลุ่มทดลองก่อนและหลัง การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว และ เพื่อเปรียบเทียบจิตวิทยาเชิงบวกของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อ พัฒนาจิตวิทยาเชิงบวก และกลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนผดุงปัญญา จังหวัดตาก จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบวัดจิตวิทยาเชิง บวก และ ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตวิทยาเชิงบวก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรม แนะแนวเพื่อพัฒนาจิตวิทยาเชิงบวกมีจิตวิทยาเชิงบวกสูงขึ้นอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01 และมีจิตวิทยาเชิงบวก สูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามปกติ โดยสรุปแล้ว จากผลการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มทดลองได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะ

ทางสมองด้านการใส่ใจจดจำ จำนวน 10 ครั้ง ครั้งละ 40 นาทีและในการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการทุกครั้งกลุ่มทดลองได้ลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนด้วยตนเอง และ ผู้วิจัยใช้เทคนิควิธีการที่หลากหลาย เช่น เกมส์ การลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง การรับคำสั่ง การอภิปราย เน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางกระตุ้นให้มีความพยายามแก้ไขปัญหาตามสภาพและความต้องการให้สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ในลักษณะของการร่วมกิจกรรมกลุ่มใช้เทคนิคการสอนแบบบูรณาการอันจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการพัฒนาตนเองซึ่งต่างจากกลุ่มควบคุมที่ได้รับกิจกรรมแบบปกติซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการจัดกิจกรรมแบบเดิมซ้ำๆ ทำให้เด็กๆ ไม่สนใจจดจำกับงานที่ได้รับจาก

ผลการทดลองดังกล่าวจึงสรุปได้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถส่งเสริมพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจำได้จริงและเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้

3.1.1 นักแนะแนวที่จะนำชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจำไปใช้นั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดควรมีการศึกษาคู่มือ วิธีการใช้ และรายละเอียดของแต่ละกิจกรรมให้ชัดเจนจนและเข้าใจ รวมทั้งควรเตรียมวัสดุอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนการใช้ชุดกิจกรรม

3.1.2 ครูหรือผู้ที่สนใจที่จะนำชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจำควรเน้นให้นักเรียนได้ดำเนินกิจกรรมตามกระบวนการให้ครบทุกขั้นตอน เนื่องจากทุกขั้นตอนมีความสำคัญที่จะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ ทั้งนี้สามารถยืดหยุ่น ปรับเปลี่ยนวิธีการนำเสนอได้ตลอดเวลา อีกทั้งควรมีการวัดและประเมินผลทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะสมองด้านการใส่ใจจดจำในระดับชั้นอื่นๆ เช่น ประถมศึกษา และในระดับอื่นๆ

3.2.2 ควรมีการพัฒนาเพิ่มเติมเกี่ยวกับกิจกรรมในลักษณะที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะอื่นๆ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันสำหรับเด็กปฐมวัยได้อย่างเหมาะสม

3.2.3 ควรมีการพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาคุณลักษณะ
อันพึงประสงค์ของเด็กปฐมวัยให้สำหรับเด็กปฐมวัยครอบคลุมทุกตัวชี้วัดมากขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และสถาบัน RLG . (2561).
กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
คู่มือบริหารจัดการแนะแนว. กรุงเทพฯ: ครูสภา ลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ:
ครูสภา.
- กชกร ชูโต และคณะ. (2558). การศึกษาผลของกิจกรรมการชมภาพยนตร์ การ์ตูนต่อการทำงานของ
ของสมองส่วนบริหารในเด็กปฐมวัย. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- กาญจนา พงษ์สุภา และประสงค์ สายหงษ์. (2557). การพัฒนาทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัย เรื่อง
การทำขนมไทย. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
มหาสารคาม.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2522). การเรียนการสอนแบบบูรณาการ. ประชาศึกษา 3(2)18-23.
- กฤษณา สมะวรรณนะ. (2547). พัฒนาการของมนุษย์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- กุลยา ดันติผลลาชีวะ. (2551). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับปฐมวัย. กรุงเทพฯ: เบรินเบสบุ๊คส์.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2539). การศึกษาแห่งศตวรรษที่ 21: แนวคิดปฏิรูปการศึกษาไทย.
กรุงเทพฯ: ส.เอเชียเพลตส์ (1998).
- กังวล เทียนกัณฑ์เทศน์. (2540). การวัด การวิเคราะห์ การประเมิน. กรุงเทพฯ: Bangkok Software
Technology House.
- โกวิท ประวาลพุกษ์ และ สมศักดิ์ สินธุระเวชัญ. (2527). การประเมินผลในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ:
วัฒนาพานิช.
- จิตรวรรณ ประจูดตะเนย์. (2557). การพัฒนาชุดกิจกรรม ศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริม
ความสามารถด้านมิติสัมพันธ์สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2. (ปริญญาานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.
- จิราภรณ์ ส่องแสง. (2550). การใช้กิจกรรมศิลปะบูรณาการที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหา
ของเด็กปฐมวัย: (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

- จิรภา นิมปรุ. (2550). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนวเนวที่มีต่อการพัฒนาจิตพิสัยของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- จารุวรรณ แสงด้วง. (2557). การใช้ชุดกิจกรรมแนวเนวเพื่อพัฒนาจิตวิทยาเชิงบวกของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนผดุงปัญญา จังหวัดตาก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- จุฑามาศ แหนจอ. (2560). ศึกษาโครงสร้างการกระตุ้นความสนใจ. (ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, เพชรบุรี.
- จิตาพร เอี่ยมสะอาด. (2548).การจัดกิจกรรมประจำวัน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, สุราษฎร์ธานี.
- เจดศักดิ์ ดอนกระโทก. (2553). ผลของโปรแกรมสมอง จิตใจ และการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความ
ตั้งใจจดจ่อในนักเรียนชั้นประถม. (ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ณัฐรจา พลานีวิดี. (2558). เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้ศึกษา
การเล่นโดยธรรมชาติของเด็กปฐมวัย อายุ 1-3 ปี. หัวหน้าภาควิชาการศึกษาปฐมวัย
วิทยาลัยชุมชนปัตตานี. ปัตตานี.
- ศุภณี อุปการ. (2561). การเสริมสร้างพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย. (ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, อุตรดิตถ์.
- ทรงสุดา-ภู่อ่าง. (2555). การเลี้ยงดูและการอบรมเด็กปฐมวัย. (ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ทัศนาก้าวพลอย. (2544). กระบวนการจัดประสบการณ์พัฒนาการเรียนรู้เด็กปฐมวัย. (วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). ราชภัฏเทพสตรี, ลพบุรี.
- ทศพล สร้างนานอก. (2561). การพัฒนาเกมเพื่อเสริมสร้างความคิดตั้งใจจดจ่อในเด็กประถมศึกษา
ตอนต้น. (ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ธีระ ชัยยุทธขรรยง. (2553). กิจกรรมกลุ่มกับการจัดกิจกรรมแนวเนว. วารสารการศึกษา, 19-26.
- รัช อารีราษฎร์ และคณะ. (2559). การสอนการบูรณาการงานศิลปวัฒนธรรมสู่เทคโนโลยี.
ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ .
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. มหาสารคาม.

- นฤมล เกือบแหลม. (2545). *การศึกษาพัฒนาการด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ*. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ:
- นวลจันทร์ จุฑาทักดีกุล. (2560). *Executive Functions- EF กับความพร้อมทางการเรียนในเด็กปฐมวัย*. ศูนย์วิจัยประสาทวิทยาศาสตร์สถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล. มหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม.
- นันทิยา น้อยจันทร์. (2549). *การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครปฐม: สำนักพิมพ์นิตินัย.
- นุชนาฏ รัทธิ และคณะ. (2560). *การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมทักษะสมองการรู้คิดเชิงบริหาร*. (ปริญญาานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม.
- นฤมล คงกลัด. (2557). *ศึกษาเรื่องการพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย*. (ปริญญาานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, กรุงเทพฯ.
- นัยนา อิศสระวิทย์. (2549). *การจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย*. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, สงขลา.
- นิต วิเชียร. (2534). *เด็กปฐมวัย*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- นิรมล ศตวุฒิ. (2547). *การเรียนสอนแบบบูรณา*. สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- นภเนตร ธรรมบวร. (2540). *การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: ด้านสุขภาพการพิมพ์.
- บวร สุวรรณผา. (2547). *การพัฒนาตน*. นครราชสีมา: โปรแกรมวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- บุญสม ศรีสะอาด. (2545). *วิธีการสร้างสถิติสำหรับงานวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประพิมพ์พัทธ์ พละพงศ์. (2550). *ความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของเด็กปฐมวัยในการทำศิลปะสร้างสรรค์ด้วยกระดาษเส้น*. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ปาณิสรา ฤทธิ์เรืองเดช. (2559). *การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดทักษะเชิงบริหารทางสมอง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.

- ประภัศสร คงคิต. (2545). การศึกษาความสามารถทางสมองขั้นพื้นฐานของเด็กประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียน ศรีเอี่ยมอนุสรณ์. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ผจงจิตต์ ช่างมงคล. (2553). ผลการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยกิจกรรมพับกระดาษที่มีต่อ พฤติกรรมชอบสังคมของเด็กปฐมวัย. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2545). การพัฒนากิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษา. ใน *ประมวลสาระ ชุติวิชาการพัฒนาเครื่องมือและกิจกรรมแนะแนว*. หน่วยที่ 10 นนทบุรี: สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- พิทยาภรณ์ สิงหกานตพงศ์. (2560). ศิลปะประดิษฐ์สำหรับเด็กปฐมวัย. (วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสวนดุสิต, กรุงเทพฯ.
- พิมพ์ลักษณ์ อัสวาลังชัย. (2560). เด็กปฐมวัย. มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.
- มณีรัตน์ นาคเบญจพร. (2561). ผลของการใช้กิจกรรมศิลปะเพื่อเพิ่มความใส่ใจในการเรียนของ เด็กสมาธิสั้น. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พัชรี ผลโยธิน. (2558). การพัฒนาทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- พัชรี เจตน์เจริญรักษ์. (2545). การเตรียมความพร้อมเพื่อการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย. ลพบุรี: บัณฑิต วิทยาลัย. สถาบันราชภัฏเทพสตรี.
- พัชรี สวนแก้ว. (2545). เอกสารประกอบการสอน จิตวิทยาพัฒนาการและการดูแลเด็ก ปฐมวัย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ดวงกมล.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2546). การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย. แม็ค. ราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: รวี ศิริปริชยกร และขวัญใจ จริยาทัศน์กร. (2560). ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพัฒนาการของเด็ก ปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดนครนายก. (ปริญญาานิพนธ์ศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสวนดุสิต, กรุงเทพฯ.
- รักตวรรษณ ศิริธภาพร. (2548). กิจกรรมเสริมประสบการณ์ปฐมวัย. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- วิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2546). แนวคิดการแบ่งประเภทการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ. พิมพ์ลักษณ์, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- วัฒนา พัชรวานิช. (2543). จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- _____. (2531). หลักการแนะแนว. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.

- วรสิทธิ์ ศิริพรพาณิชย์. (2556). *บทความวิชาการรายงานการวิจัยกระบวนการเกิดความคิดตั้งใจจดจ่อ*. ศูนย์กุมารเวชกรรม. ผู้เชี่ยวชาญ. กุมารเวชศาสตร์ประสาทวิทยา. แพทยศาสตร์ รามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วลิจูณี เวทย์วิชานันท์ และวาระดี ชาญวิรัตน์. (2560). *ศึกษาเรื่องการใช้ชุดกิจกรรมคิดพัฒนาการใส่ใจ*. (ปริญญาณิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา.
- โสภณา บุญยะกลัม. (2546). *แนวทางการจัดแผนการเรียนรู้แบบบูรณาการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. โมเดิร์น อคาเดมิค เซ็นเตอร์. กรุงเทพฯ.
- สิริยากร กองทอง. (2559). *กลยุทธ์การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มุ่งเน้นแนวคิดการทำงานทางสมอง*. (ปริญญาณิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์. (2546). *การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ*. กรุงเทพฯ: บั๊ก พอยท์.
- ลำลี รักสุทธิ และคณะ (2544). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทย*. (ปริญญาณิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สุขอารมณ์ เพิ่มพันธุ์วัฒน์. (2558). *ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพฯ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- สมเพียร เจาจาลึก. (2561). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาแกพิทยาคม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- สุธิภา อวพิทักษ์. (2542). *การดูแลเด็กปฐมวัย*. คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์.
- สุจินดา ขจรรุ่งศิลป์. (2550). *สภาพแวดล้อมการเรียนรู้เด็กปฐมวัย*. (ปริญญาณิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- โสภณ ศรีกฤษดาพร. (2527). *การศึกษาวิเคราะห์ความคิดเรื่องกายและจิตใจพุทธปรัชญา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- อรุณี หรดาล. (2560). *การจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย*. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- อารีย์ ชุมณี. (2546). *มนุษย์สัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยการสอนด้วยวิธีสตอรีไลน์ และการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์.* (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- อรทัย บุญเที่ยง. (2555). *ผลการศึกษาการบูรณาการการจัดการเรียนรู้ทักษะทางสมองเพื่อชีวิตที่ สำเร็จ (Executive Function : EF) ของครูผู้ดูแลเด็กเล็ก.* มหาวิทยาลัยราชภัฏ กำแพงเพชร.
- อุษณีย์ ประเทพทิพย์. (2551). *การใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการทางานของสมอง เพื่อพัฒนาความรู้สึกรู้จักจำนวนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.* (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- อารี พันธุ์มณี. (2557). *ฝึกให้คิดเป็น คิดให้สร้างสรรค์.* พิมพ์ลักษณ์ สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- เอกนถน บางท่าไม้. (2553). *การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบอิลีร์นนิ่ง.* สาขาวิชา เทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรทัย มูลคำ. (2542) *การสอนแบบบูรณาการและการสอนแบบร่วมมือ ด้านเทคนิค เอส ที เอ ดี.* มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Alvarez, J. A., Emory, E., Julie A., & Emory, E. (2006). *Executive function and the frontal lobes: A meta-analytic review.* *Neuropsychology Review*, 16(1), 17-42.
- Anderson, V. A., Anderson, P., Northan, E., Jacobs, R., & Catroppa, C. (2001). *Development of executive functions through late childhood and adolescence in an Australian sample.* *Developmental Neuropsychology*, 20(1), 385-406.
- Anderson, V. (2001). *Assessing executive functions in children: biological, psychological, and developmental considerations.* *Pediatric Rehabilitation*, 4(3), 119-136.
- Anderson, P. J. (2002). *Assessment and development of executive function (EF) during childhood.* *Child Neuropsychology*, 8(2), 71-82.
- Clarke, H.H. (1976). *Application of Measurement to Health and Physical Education.* 5th ed. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.
- Fox and Atwood, quoted in Mathew, D.K. (1973). *Measurement in Physical Education.* 5th ed. Philadelphia: W.B. Saunders.

- Fink, Lieschen Ann. (2008). Teaching and Assessing Using Multiple Intelligences theory: A Classroom-Based Action Research Study,” Dissertation Abstracts International.69 (3): unpagued; September.
- Kraus, C.E. and D.D. Arnheim. (1954). A Comparative Study of Physical Education Program Influences on Youth Physical Fitness Levels in Public schools in Lraq and the United States”. Dissertation Abstracts Internationa.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

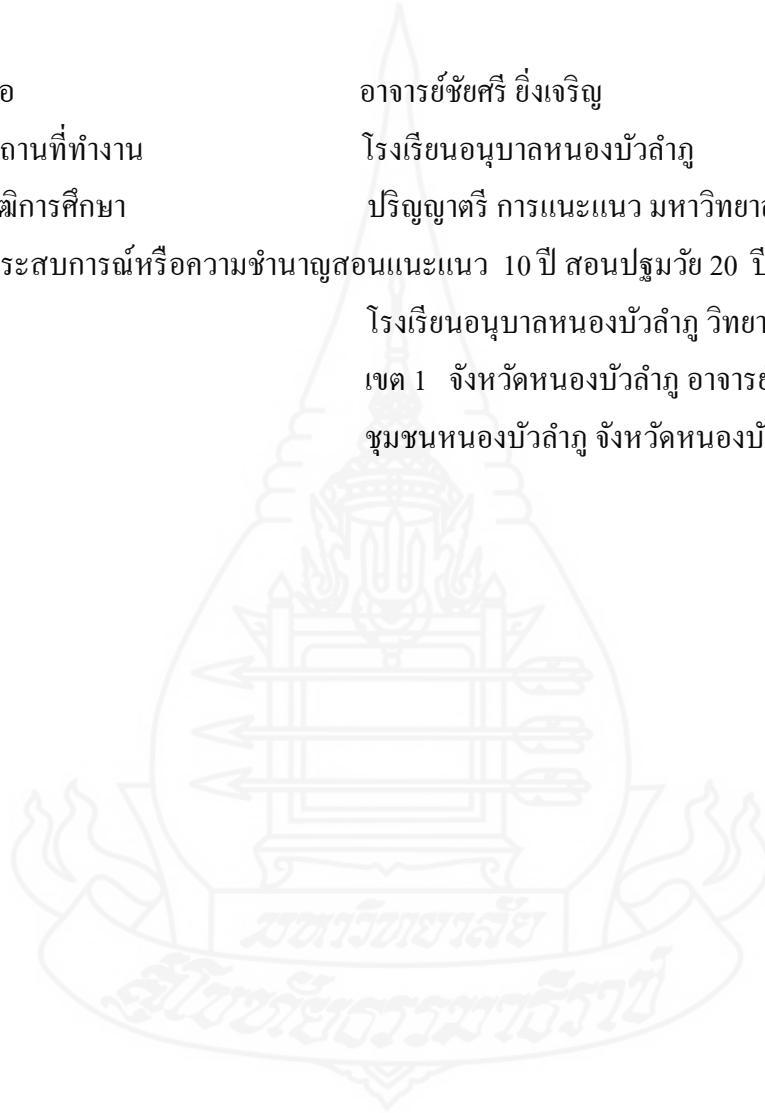
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทับทิม สุริยสุภาพงศ์
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น(มอดินแดง)และ
 มหาวิทยาลัยขอนแก่น
 วุฒิการศึกษา ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขา วิชาการ
 ประถมศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น

2. ชื่อ อาจารย์ ศิริพร จันทร์ปัญญา
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนอนุบาลหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู
 วุฒิการศึกษา ป.ตรี คบ.(การศึกษาปฐมวัย)มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
 ปริญญาโท กสม.(บริหารการศึกษา)มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ ประสบการณ์ในการสอนปฐมวัย 20 ปี(ตั้งแต่2543-
 ปัจจุบัน) LN บ้านนักวิทยาศาสตร์น้อยแห่งประเทศไทย
 สพป.นภ.เขต 1 อาจารย์พิเศษสาขาวิชา ปฐมวัย พิษข
 บัณฑิต หนองบัวลำภู

3. ชื่อ อาจารย์วันเพ็ญ ชันขวา
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนดอนปอวิทยา
 วุฒิการศึกษา ปริญญาโท ศษ.ม ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต แขนงวิชา
 หลักสูตรและ การสอนวิชาเอกการศึกษาปฐมวัย
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ ประสบการณ์ในการสอนปฐมวัย 20 ปี(ตั้งแต่2543-
 ปัจจุบัน)วิทยากรสายงานปฐมวัย เขต 1 จังหวัด
 หนองบัวลำภู อาจารย์พิเศษ วิทยาลัยชุมชน
 หนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู

4. ชื่อ อาจารย์ แคทลียา วงศ์อารีย์
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนหนองหานวิทยา
 วุฒิการศึกษา ปริญญาโท ศีษศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอก จิตวิทยา
 การศึกษาและการให้คำปรึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ สอนวิชาแนะแนว ตั้งแต่ปี 2561-ปัจจุบัน
5. ชื่อ อาจารย์ ชัยศรี ยิ่งเจริญ
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนอนุบาลหนองบัวลำภู
 วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี การแนะแนว มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ สอนแนะแนว 10 ปี สอนปฐมวัย 20 ปี หัวหน้าสายปฐมวัย
 โรงเรียนอนุบาลหนองบัวลำภู วิทยากรสายงานปฐมวัย
 เขต 1 จังหวัดหนองบัวลำภู อาจารย์พิเศษ วิทยาลัย
 ชุมชนหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู

ภาคผนวก ข

แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของผู้เชี่ยวชาญ

แบบสังเกตพฤติกรรมทักษะสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย

คำชี้แจง : แบบสอบถามชุดนี้ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อสังเกตพฤติกรรมทักษะสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย โดยการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการขอให้ท่านพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่ แล้วทำเครื่องหมาย ลงในแต่ละข้อตอบได้เพียงช่องเดียวซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับดังนี้

- + 1 หมายถึง มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่
- 1 หมายถึง ไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

องค์ประกอบ ที่/ด้านที่	ข้อ	รายการพิจารณา	ความสอดคล้อง ของข้อความ กับนิยามตัวแปร ที่ศึกษา		
			1	0	-1
1. ตั้งใจมีสมาธิ	1	เด็กสามารถทำกิจกรรมตามตัวต้นแบบที่คุณครูวางได้เอง			
	2	เด็กสามารถตัดกระดาษตามรูปแบบสามเหลี่ยม วงกลมเองได้			
	3	เด็กสามารถ แยก จำแนก แบ่งหมวดหมู่ ตาม ต้นแบบที่กำหนดให้ได้			
	4	เด็กสามารถจับ ใจความเรื่องราวที่คุณครูเล่าได้และสนทนาได้ตอบได้			
2. ไม่วอกแวก	5	เด็กมีการสนใจสังเกตในสิ่งที่อยู่ตรงหน้า 5- 10 นาที โดยไม่สนใจสิ่งรอบข้าง			
	6	เด็กสามารถหยุดหรือยับยั้งการกระทำของตนเองได้อย่างเหมาะสมกับช่วงเวลา			
	7	เด็กสามารถเล่าเรื่องหรือตั้งคำถามที่สนใจในรูปสามเหลี่ยมได้			
	8	เด็กจะไม่เบี่ยงเบนความสนใจเมื่อมีสิ่งอื่นมากกระตุ้นในขณะที่ฟังคุณครูเล่านิทาน			
	9	เด็กสามารถเข้าใจที่คุณครูสั่งและนำอุปกรณ์หรือวัสดุมาใส่ครบ			

องค์ประกอบ ที่/ด้านที่	ข้อ	รายการพิจารณา	ความสอดคล้อง ของข้อคำถาม กับนิยามตัวแปร ที่ศึกษา		
			1	0	-1
3. มุ่งมั่นให้ งานประสบความสำเร็จ	10	เด็กสามารถทำงานศิลปะที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลาที่กำหนดโดยผลงานสวยงามเรียบร้อย			
	11	เด็กมีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมตั้งแต่ต้นจนจบ			
	12	เด็กสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จด้วยตนเองแม้ว่าจะเกินช่วงเวลาที่กำหนด			
4. มีความคิด ริเริ่ม สร้างสรรค์	13	เด็กสามารถแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างในผลงานศิลปะสร้างสรรค์ของตนเองและเพื่อนได้			
	14	เด็กสามารถออกแบบชิ้นงานของตัวเองได้และบอกเล่าเรื่องราวจากชิ้นงานนั้น			
	15	เด็กสามารถปรับชิ้นงานจากเดิมให้ดีขึ้นได้			
	16	เด็กสามารถฟังเพื่อนจนจบและแสดงความคิดเห็นผลงานเพื่อนได้			
	17	เด็กสามารถสนทนาโต้ตอบ/เล่าเรื่องของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจได้			
	18	เด็กสามารถสนทนาโต้ตอบและบอกเหตุผลในการทำกิจกรรมได้ด้วยตนเอง			
	19	เด็กสามารถแสดงบทบาทสมมุติ ตามจินตนาการด้วยตนเองได้			
	20	เด็กสามารถจดจำรายละเอียดของสีต่างๆในการสีกัดสีได้			

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

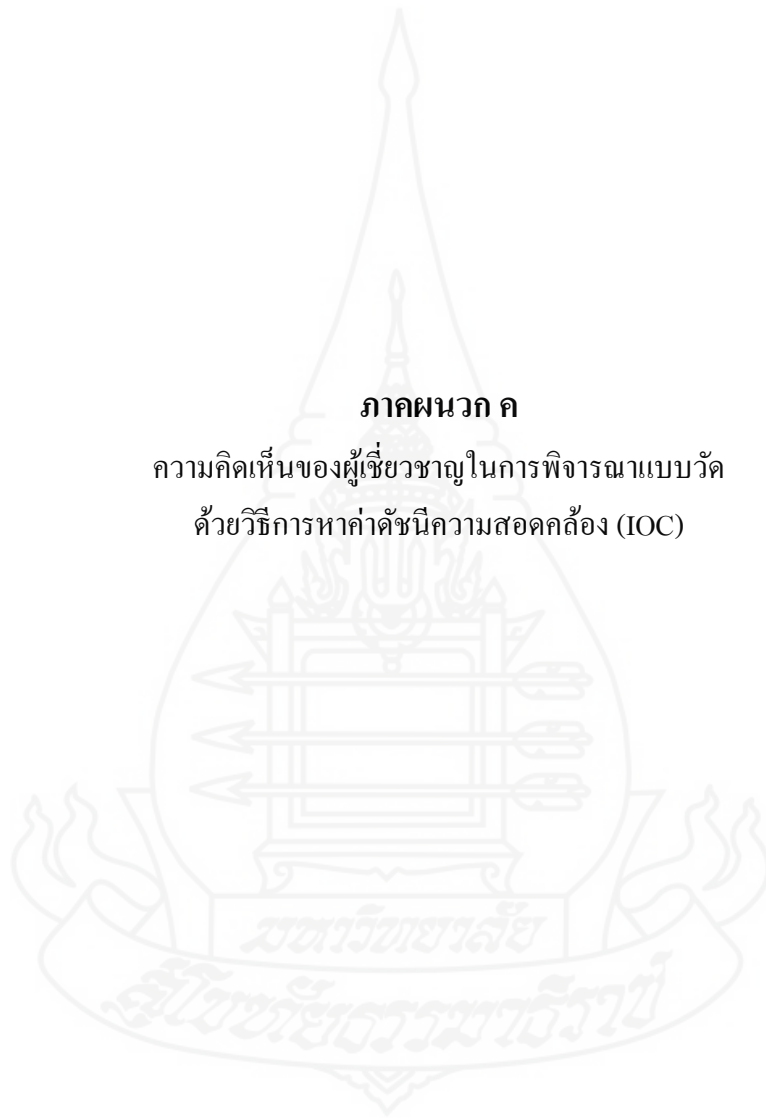
ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ก

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาแบบวัด
ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ตารางแสดงความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่พิจารณาแบบสังเกตพฤติกรรมการใส่ใจจดจ่อ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
10	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
11	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
14	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ง
การหาค่าความเที่ยง

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความเที่ยงของแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการใส่ใจจดจ่อ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.52
2	0.65
3	0.69
4	0.69
5	0.70
6	0.70
7	0.74
8	0.80
9	0.80
10	0.80
11	0.82
12	0.82
13	0.82
14	0.84
15	0.91
16	0.91
17	0.91
18	0.91
19	0.95
20	0.95
สรุป	0.52-0.95

ค่าความเที่ยงทั้งหมดเท่ากับ .97

ภาคผนวก จ

แบบสังเกตพฤติกรรมทักษะสมองด้านการใส่ใจของเด็กปฐมวัย

แบบสังเกตพฤติกรรมพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย

คำชี้แจง

1. แบบสังเกตชุดนี้ ใช้วัดตั้งใจ มีสมาธิ ไม่วอกแวก มุ่งมั่นให้งานประสบความสำเร็จ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เกี่ยวกับตัวลูกของท่าน ซึ่งข้อคำถามแต่ละข้อไม่มีคำตอบถูกผิด จึงใคร่ขอความกรุณาให้ท่านตอบแบบวัด ให้ตรงกับความคิด ความรู้สึก และการแสดงออกเกี่ยวกับตัวเด็กมากที่สุด
2. คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาและการวิจัย
3. ข้อมูลที่ได้จากแบบสังเกตนี้ จะถือเป็นความลับ ไม่เผยแพร่เป็นรายบุคคล จะรายงานเป็นภาพรวมเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น
4. โปรดตอบคำถามให้ครบทุกข้อ จึงจะเป็นคำตอบที่สมบูรณ์ และนำไปใช้ในการประมวลผลได้

แบบวัดทักษะการแก้ปัญหา ประกอบด้วย 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสังเกต(ครูผู้สังเกตการณ์เป็นทำแบบวัดให้กับเด็ก)

ตอนที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมพัฒนาทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย มีทั้งหมด 20 ข้อ ให้เลือกตอบตามความรู้สึกมากที่สุด ขอความกรุณาตอบทุกข้อ

ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบวัดทักษะการแก้ปัญหาฉบับนี้และให้ความช่วยเหลือในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง

นางสาวชริรา ธานีรัตน์

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์

แขนงวิชา การแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

แบบวัดทักษะทางสมองด้านการใส่ใจจดจ่อ ของเด็กปฐมวัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบวัด

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้สอบถามข้อมูลทั่วไปของท่าน เมื่อท่านอ่านแล้วให้กรอกข้อมูลตามความเป็นจริง

ชื่อ (เด็กชาย / เด็กหญิง).....นามสกุล

.....

เพศ ชาย หญิง อายุ.....ปี

ตอนที่ 2 แบบประเมินพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้ผู้สังเกตประเมินว่าเด็กมีพฤติกรรมการจดจ่อในกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับใด โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

- 4 คะแนน หมายถึง มุ่งความสนใจอยู่กับงานกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จด้วยตนเอง
- 3 คะแนน หมายถึง สนใจทำงาน กิจกรรมที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ โดยมีครูกระตุ้น 1-2 ครั้ง
- 2 คะแนน หมายถึง ทำงานกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายแต่ไม่สำเร็จ เมื่อมีสิ่งรบกวนก็ไปทำอย่างอื่น แม้ครูกระตุ้นก็ไม่สนใจทำงาน
- 1 คะแนน หมายถึง ไม่สนใจทำงาน กิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย หรือทำเพียงเล็กน้อย แต่จะสนใจสิ่งที่เข้ามา รบกวน แม้ครูกระตุ้นก็ไม่สนใจทำงาน

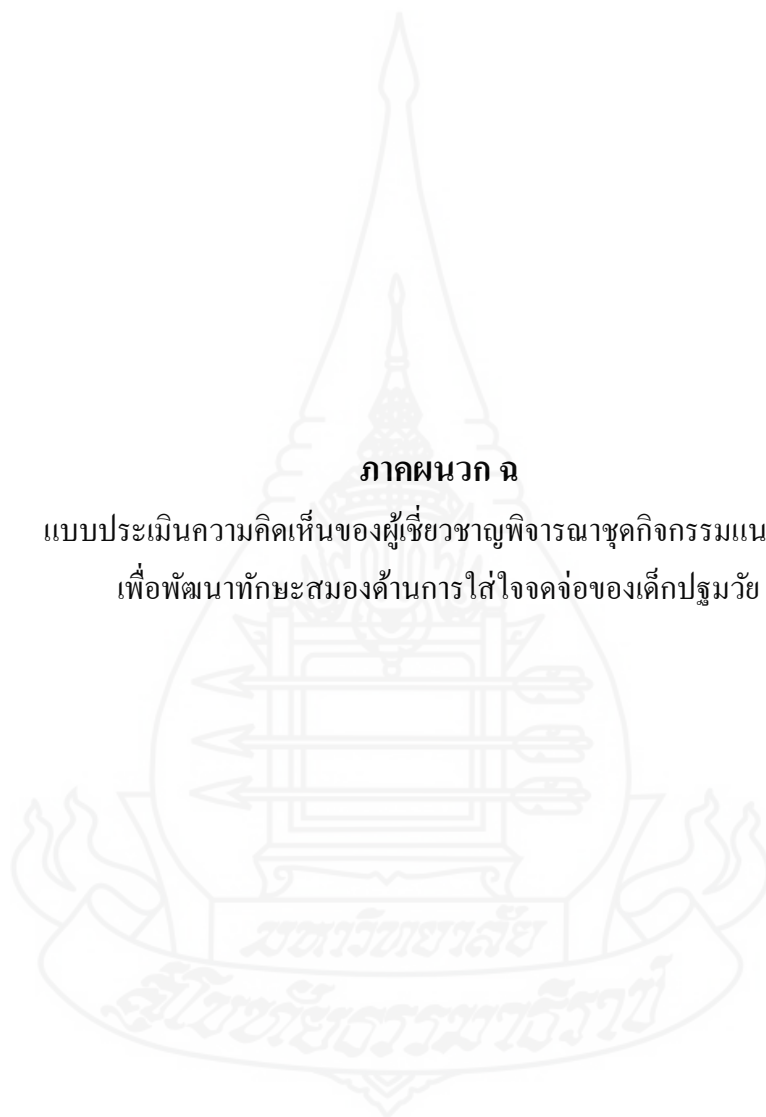
องค์ประกอบ ที่ด้านที่	ข้อ	ข้อความ	ระดับคะแนน			
			4	3	2	1
1. ตั้งใจมีสมาธิ	1	เด็กสามารถทำกิจกรรมตามตัวต้นแบบที่คุณครูวางได้เอง				
	2	เด็กสามารถตัดกระดาษตามรูปแบบสามเหลี่ยม วงกลมเองได้				
	3	เด็กสามารถ แยก จำแนก แบ่งหมวดหมู่ ตาม ต้นแบบที่กำหนดให้ได้				
	4	เด็กสามารถจับ ใจความเรื่องราวที่คุณครูเล่าได้และสนทนาได้ตอบได้				
2. ไม่วอกแวก	5	เด็กมีการสนใจสังเกตในสิ่งที่อยู่ตรงหน้า 5- 10 นาที โดยไม่สนใจสิ่งรอบข้าง				

องค์ประกอบ ที่/ด้านที่	ข้อ	ข้อความ	ระดับคะแนน			
			4	3	2	1
	6	เด็กสามารถหยุดหรือยับยั้งการกระทำของตนเองได้อย่างเหมาะสมกับช่วงเวลา				
	7	เด็กสามารถเล่าเรื่องหรือตั้งคำถามที่สนใจในรูปสามเหลี่ยมได้				
	8	เด็กจะไม่เบี่ยงเบนความสนใจเมื่อมีสิ่งอื่นมากกระตุ้นในขณะที่ฟังคุณครูเล่านิทาน				
3. มุ่งมั่นให้ งานประสบความสำเร็จ	9	เด็กสามารถเข้าใจที่คุณครูสั่งและนำอุปกรณ์หรือวัสดุมาได้ครบ				
	10	เด็กสามารถทำงานศิลปะที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลาที่กำหนดโดยผลงานสวยงามเรียบร้อย				
	11	เด็กมีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมตั้งแต่ต้นจนจบ				
	12	เด็กสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จด้วยตนเองแม้ว่าจะเกินช่วงเวลาที่กำหนด				
4. มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์	13	เด็กสามารถแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างในผลงานศิลปะสร้างสรรค์ของตนเองและเพื่อนได้				
	14	เด็กสามารถออกแบบชิ้นงานของตัวเองได้และบอกเล่าเรื่องราวจากชิ้นงานนั้น				
	15	เด็กสามารถปรับชิ้นงานจากเดิมให้ดีขึ้นได้				
	16	เด็กสามารถฟังเพื่อนจนจบและแสดงความคิดเห็นผลงานเพื่อนได้				
	17	เด็กสามารถสนทนาโต้ตอบ/เล่าเรื่องของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจได้				
	18	เด็กสามารถสนทนาโต้ตอบและบอกเหตุผลในการทำกิจกรรมได้ด้วยตนเอง				
	19	เด็กสามารถแสดงบทบาทสมมุติ ตามจินตนาการด้วยตนเองได้				
	20	เด็กสามารถจดจำรายละเอียดของสีต่างๆในการสีกัดสีได้				

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

ภาคผนวก ฉ

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญพิจารณาชุดกิจกรรมแนะแนว
เพื่อพัฒนาทักษะสมองด้านการใส่ใจค่อของเด็กปฐมวัย

ตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะสมองด้าน
การใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยแผนการจัดกิจกรรมที่ 1 ปฐมนิเทศ

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ชื่อกิจกรรม เพื่อนหนูน่ารัก	4	5	5	5	5	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
แนวคิด มีเนื้อหาสาระ ครบถ้วน ชัดเจน	5	5	4	5	5	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
วัตถุประสงค์ มีความชัดเจน วัด ได้ และสอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	4	5	5	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
ระยะเวลา มีความเหมาะสมใน การจัดกิจกรรม	5	5	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
ขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีลำดับ ขั้นตอนชัดเจน ปฏิบัติได้ เหมาะสมกับระยะเวลา และ นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์	5	4	5	5	4	4.60	0.55	เหมาะสม มากที่สุด
สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ สอดคล้องกับ เนื้อหาและวัตถุประสงค์ กระตุ้น ความสนใจ เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	4	4	5	5	4	4.40	0.55	เหมาะสม มาก
การวัดและประเมินผล ใช้ วิธีการที่เหมาะสม ครอบคลุม วัตถุประสงค์	4	5	5	5	4	4.60	0.55	เหมาะสม มากที่สุด
เฉลี่ยรวม						4.71	0.19	เหมาะสม มากที่สุด

ตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะสมองด้าน
การใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย แผนการจัดกิจกรรมที่ 2

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ชื่อกิจกรรม เรื่องเล่าของหนู	5	5	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
แนวคิด มีเนื้อหาสาระ ครบถ้วน ชัดเจน	4	5	5	5	5	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
วัตถุประสงค์ มีความชัดเจน วัด ได้ และสอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	4	5	5	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
ระยะเวลา มีความเหมาะสมใน การจัดกิจกรรม	5	5	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
ขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีลำดับ ขั้นตอนชัดเจน ปฏิบัติได้ เหมาะสมกับระยะเวลา และ นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์	4	5	4	5	5	4.60	0.55	เหมาะสม มากที่สุด
สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ สอดคล้องกับ เนื้อหาและวัตถุประสงค์ กระตุ้น ความสนใจ เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	5	4	5	4	4.60	0.55	เหมาะสม มากที่สุด
การวัดและประเมินผล ใช้ วิธีการที่เหมาะสม ครอบคลุม วัตถุประสงค์	4	5	5	4	4	4.40	0.55	เหมาะสม มาก
เฉลี่ยรวม						4.74	0.25	เหมาะสม มากที่สุด

ตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะสมองด้าน
การใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย แผนการจัดกิจกรรมที่ 3

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ชื่อกิจกรรม นิทานสอนหนู	5	4	5	5	5	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
แนวคิด มีเนื้อหาสาระ ครบถ้วน ชัดเจน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
วัตถุประสงค์ มีความชัดเจน วัด ได้ และสอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
ระยะเวลา มีความเหมาะสมใน การจัดกิจกรรม	5	5	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
ขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีลำดับ ขั้นตอนชัดเจน ปฏิบัติได้ เหมาะสมกับระยะเวลา และ นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์	4	5	5	5	4	4.60	0.55	เหมาะสม มากที่สุด
สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ สอดคล้องกับ เนื้อหาและวัตถุประสงค์ กระตุ้น ความสนใจ เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	5	5	5	4	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
การวัดและประเมินผล ใช้ วิธีการที่เหมาะสม ครอบคลุม วัตถุประสงค์	4	5	5	5	5	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
เฉลี่ยรวม						4.86	0.25	เหมาะสม มากที่สุด

ตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะสมองด้าน
การใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย แผนการจัดกิจกรรมที่ 4

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ชื่อกิจกรรม บล็อกไม้สร้างได้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
แนวคิด มีเนื้อหาสาระ ครบถ้วน ชัดเจน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
วัตถุประสงค์ มีความชัดเจน วัด ได้ และสอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	4	5	4	4.60	0.55	เหมาะสม มากที่สุด
ระยะเวลา มีความเหมาะสมใน การจัดกิจกรรม	5	5	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
ขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีลำดับ ขั้นตอนชัดเจน ปฏิบัติได้ เหมาะสมกับระยะเวลา และ นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์	4	5	5	5	4	4.60	0.55	เหมาะสม มากที่สุด
สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ สอดคล้องกับ เนื้อหาและวัตถุประสงค์ กระตุ้น ความสนใจ เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	4	5	4	5	4	4.40	0.55	เหมาะสม มาก
การวัดและประเมินผล ใช้ วิธีการที่เหมาะสม ครอบคลุม วัตถุประสงค์	4	5	5	5	4	4.60	0.55	เหมาะสม มากที่สุด
เฉลี่ยรวม						4.74	0.29	เหมาะสม มากที่สุด

ตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมแนวเพื่อพัฒนาทักษะสมองด้าน
การใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย แผนการจัดกิจกรรมที่ 5

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ชื่อกิจกรรม บ้านฉันอยู่ไหน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
แนวคิด มีเนื้อหาสาระ ครบถ้วน ชัดเจน	4	5	5	5	5	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
วัตถุประสงค์ มีความชัดเจน วัด ได้ และสอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
ระยะเวลา มีความเหมาะสมใน การจัดกิจกรรม	5	5	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
ขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีลำดับ ขั้นตอนชัดเจน ปฏิบัติได้ เหมาะสมกับระยะเวลา และ นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์	4	5	5	5	4	4.60	0.55	เหมาะสม มากที่สุด
สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ สอดคล้องกับ เนื้อหาและวัตถุประสงค์ กระตุ้น ความสนใจ เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	5	5	5	4	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
การวัดและประเมินผล ใช้ วิธีการที่เหมาะสม ครอบคลุม วัตถุประสงค์	4	4	5	5	5	4.60	0.55	เหมาะสม มากที่สุด
เฉลี่ยรวม						4.83	0.27	เหมาะสม มากที่สุด

ตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะสมองด้าน
การใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย แผนการจัดกิจกรรมที่ 6

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ชื่อกิจกรรม เล่นสีสร้างสรรค์	4	5	5	4	5	4.60	0.55	เหมาะสม มากที่สุด
แนวคิด มีเนื้อหาสาระ ครบถ้วน ชัดเจน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
วัตถุประสงค์ มีความชัดเจน วัด ได้ และสอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	5	5	4	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
ระยะเวลา มีความเหมาะสมใน การจัดกิจกรรม	4	5	5	5	5	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
ขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีลำดับ ขั้นตอนชัดเจน ปฏิบัติได้ เหมาะสมกับระยะเวลา และ นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์	4	5	5	5	4	4.60	0.55	เหมาะสม มากที่สุด
สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ สอดคล้องกับ เนื้อหาและวัตถุประสงค์ กระตุ้น ความสนใจ เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	4	5	5	5	4	4.60	0.55	เหมาะสม มากที่สุด
การวัดและประเมินผล ใช้ วิธีการที่เหมาะสม ครอบคลุม วัตถุประสงค์	4	5	5	4	5	4.60	0.55	เหมาะสม มากที่สุด
เฉลี่ยรวม						4.69	0.05	เหมาะสม มากที่สุด

ตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะสมองด้าน
การใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย แผนการจัดกิจกรรมที่ 7

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ชื่อกิจกรรม แทนแกรม	5	5	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
แนวคิด มีเนื้อหาสาระ ครบถ้วน ชัดเจน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	เหมาะสม มากที่สุด
วัตถุประสงค์ มีความชัดเจน วัด ได้ และสอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	5	5	4	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
ระยะเวลา มีความเหมาะสมใน การจัดกิจกรรม	5	5	5	4	5	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
ขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีลำดับ ขั้นตอนชัดเจน ปฏิบัติได้ เหมาะสมกับระยะเวลา และ นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์	4	5	4	5	4	4.40	0.55	เหมาะสม มาก
สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ สอดคล้องกับ เนื้อหาและวัตถุประสงค์ กระตุ้น ความสนใจ เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	5	4	5	4	4.60	0.55	เหมาะสม มากที่สุด
การวัดและประเมินผล ใช้ วิธีการที่เหมาะสม ครอบคลุม วัตถุประสงค์	4	5	5	5	4	4.60	0.55	เหมาะสม มากที่สุด
						4.69	0.20	เหมาะสม มากที่สุด

ตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะสมองด้าน
การใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย แผนการจัดกิจกรรมที่ 8

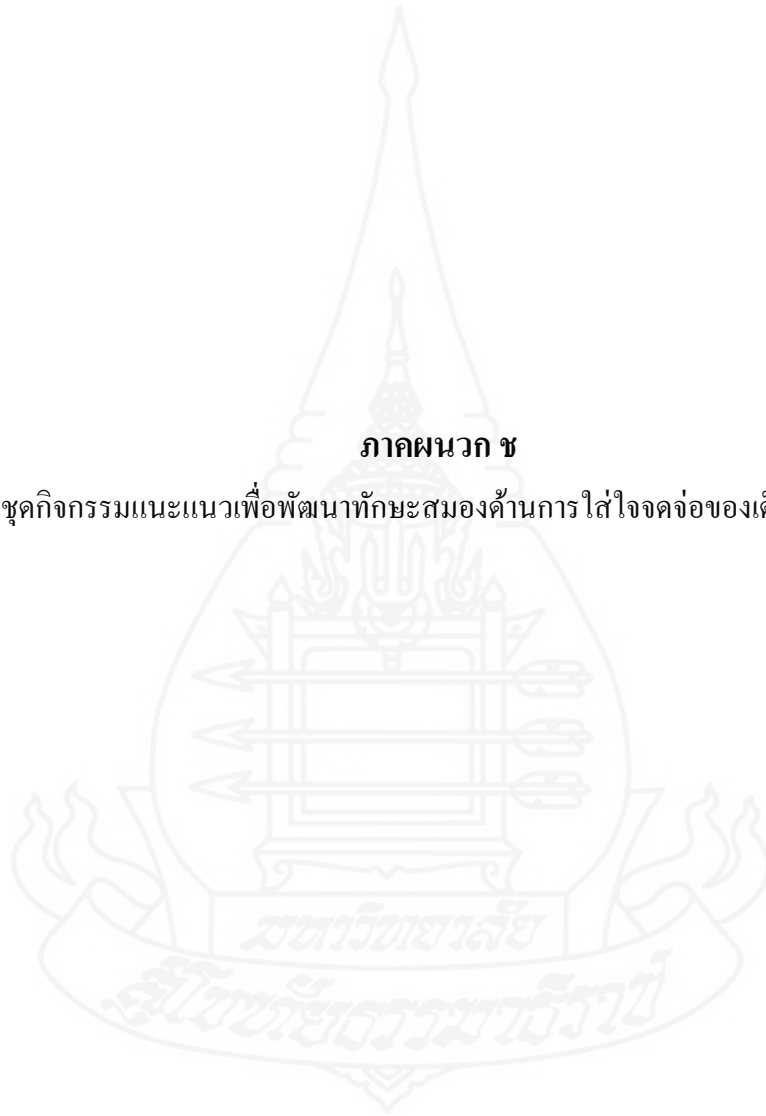
รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ชื่อกิจกรรม ปั่นหนูน้อย	5	5	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
แนวคิด มีเนื้อหาสาระ ครบถ้วน ชัดเจน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
วัตถุประสงค์ มีความชัดเจน วัด ได้ และสอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
ระยะเวลา มีความเหมาะสมใน การจัดกิจกรรม	4	5	5	5	5	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
ขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีลำดับ ขั้นตอนชัดเจน ปฏิบัติได้ เหมาะสมกับระยะเวลา และ นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์	5	5	4	5	5	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ สอดคล้องกับ เนื้อหาและวัตถุประสงค์ กระตุ้น ความสนใจ เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	4	5	5	4	4	4.40	0.55	เหมาะสม มาก
การวัดและประเมินผล ใช้ วิธีการที่เหมาะสม ครอบคลุม วัตถุประสงค์	4	5	5	5	4	4.60	0.55	เหมาะสม มากที่สุด
เฉลี่ยรวม						4.80	0.27	เหมาะสม มากที่สุด

ตารางแสดงผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะมองด้าน
การใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย
แผนการจัดกิจกรรมที่ 9

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ชื่อกิจกรรม สามเหลี่ยมแปลง ร่าง	5	5	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
แนวคิด มีเนื้อหาสาระ ครบถ้วน ชัดเจน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
วัตถุประสงค์ มีความชัดเจน วัด ได้ และสอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	5	5	4	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
ระยะเวลา มีความเหมาะสมใน การจัดกิจกรรม	4	5	5	5	5	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
ขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีลำดับ ขั้นตอนชัดเจน ปฏิบัติได้ เหมาะสมกับระยะเวลา และ นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์	5	5	4	5	4	4.60	0.55	เหมาะสม มากที่สุด

ภาคผนวก ข

ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะสมองด้านการใส่ใจจดจำของเด็กปฐมวัย

**แบบแผนการดำเนินกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาทักษะทางสมอง
ด้านการใส่ใจจดจ่อ**

องค์ประกอบที่	รายละเอียดของกิจกรรม	เทคนิควิธีการ
1. ตั้งใจมีสมาธิ	กิจกรรมที่ 1 ปฐมนิเทศ: เพื่อนหน้ารัก วัตถุประสงค์ 1. เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการจัดกิจกรรม 2. เพื่อประเมินพฤติกรรมทักษะด้านการใส่ใจจดจ่อก่อนการทดลอง	1. เทคนิคการฟัง การใส่ใจ -เมื่อมีผู้พูดจะมีผู้ฟังสนใจกับเนื้อหาหรือเรื่องราวที่ได้ฟังจับใจความสำคัญได้ 2. เทคนิคการตั้งคำถาม -เมื่อตั้งใจฟังจับใจความได้จะต้องตอบคำถามได้ 3. เทคนิคการประเมิน -ประเมินผลงานของตนเองและของเพื่อนได้
	กิจกรรมที่ 2 กิจวัตรของหนู วัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาให้เด็กๆ มีสมาธิใส่ใจกับลำดับขั้นตอนการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันและสามารถปฏิบัติเองได้ 2. เพื่อพัฒนาให้เด็กๆ เกิดการจดจำลำดับญาติในครอบครัวของตนเองได้	1. เทคนิคแรงจูงใจ -การให้ของรางวัลกับคนที่ทำสำเร็จ 2. เทคนิคการตั้งคำถาม-ตอบคำถาม -ตั้งคำถามที่สามารถหาคำตอบได้ คำถามปลายเปิด 3. เทคนิคการสะท้อน -สะท้อนความรู้สึกในขณะที่เล่าเรื่อง 4. เทคนิคการสรุป -อภิปรายผลงานที่ทำสำเร็จ
	กิจกรรมที่ 3 นิทานสอนหนู วัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาเด็กๆ ให้เกิดสมาธิและตั้งใจฟังเรื่องที่คุณครูเล่าด้วยความเต็มใจ	1. เทคนิคการฟัง -เข้าใจเนื้อเรื่องที่ฟัง 2. เทคนิคการตั้งคำถาม -ตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบจากเรื่องที่ฟัง

องค์ประกอบที่	รายละเอียดของกิจกรรม	เทคนิควิธีการ
	2. เพื่อพัฒนาให้เด็กๆจดจำรายละเอียดเรื่องเล่าและสนทนาโต้ตอบได้	4.เทคนิคการสรุป -อธิบายเรื่องราวที่ได้ฟังได้
2. ไม้วอกแวก	กิจกรรมที่ 4 บล็อกไม้สร้างได้ วัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาให้เด็กๆเกิดสมาธิไม้วอกแวกในการสร้างผลงานต่างๆด้วยตนเองได้ 2. เพื่อพัฒนาความสนใจและจดจ่อในการทำงานด้วยตนเองได้	1.เทคนิคแรงจูงใจ -การให้ของรางวัลกับคนที่ทำสำเร็จ 2. เทคนิคการตั้งคำถาม-ตอบคำถาม -ตั้งคำถามที่สามารถหาคำตอบได้ คำถามปลายเปิด 3.เทคนิคการสรุป -อภิปรายผลงานที่ทำสำเร็จ
	กิจกรรมที่ 5 บ้านฉันอยู่ไหน วัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาทักษะการจดจำและความตั้งใจไม่วอกแวกในการทำงานด้วยตนเองได้ 2. เพื่อพัฒนาการเป็นผู้นำและผู้ตามในการวางแผนการทำงานในกระบวนการกลุ่มได้อย่างตั้งใจ	1.เทคนิคการชี้แนะ -การใช้ประโยคบอกเล่าเพื่อกระตุ้น 2.วิธีการเรียงลำดับก่อนหลัง -การจดจำและทำตามขั้นตอน 3.เทคนิคการสรุป -อธิบายผลงานขั้นตอนการทำให้เพื่อนฟัง
3. มุ่งมั่นให้งานประสบความสำเร็จ	กิจกรรมที่ 6 เล่นสี สร้างสรรค์ วัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ 2. เพื่อพัฒนาฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อให้งานประสบความสำเร็จ	1.เทคนิคการจดจำและนำไปใช้ -สามารถทำตามขั้นตอนได้ 2.เทคนิคการทำงานเป็นทีม -การรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่มและทำงานร่วมกับเพื่อน 3.เทคนิคการสรุป -อธิบายให้เพื่อนเข้าใจในชิ้นงานที่ทำ

องค์ประกอบที่	รายละเอียดของกิจกรรม	เทคนิควิธีการ
	กิจกรรมที่ 7 ปรึศนาแทนแกรม วัตถุประสงค์ 1.เพื่อพัฒนาให้เด็กฯรู้จักการวางแผนร่วมกันและทำงานตามที่วางแผนไว้เพื่อให้งานสำเร็จ 2.เพื่อพัฒนาการมุ่งมั่นทำงานให้ประสบผลสำเร็จด้วยตนเองได้	1.เทคนิคการจดจำ -การทำงานตามลำดับขั้นตอน 2.เทคนิคการกระตุ้น -ใช้คำพูดกระตุ้นให้ทำงานต่อไป 3.เทคนิคการสรุป -อธิบายให้เพื่อนฟังลำดับขั้นตอนการทำงาน
4.มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	กิจกรรมที่ 8 ปั้นหนูหน่อย วัตถุประสงค์ 1.เพื่อพัฒนาให้เด็กฯมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการสร้างผลงานได้ 2.เพื่อพัฒนาให้เด็กฯออกแบบชิ้นงานด้วยตนเองได้	1.เทคนิคการเล่น -ความสนใจกับชิ้นงานของตนเอง 2.เทคนิคการแสดงความคิดเห็น -การสนใจฟังและมีข้อเสนอแนะกับเรื่องที่ฟัง 3.เทคนิคการทำงานกลุ่ม -การทำงานร่วมกับเพื่อนได้สำเร็จ 4.เทคนิคการสรุป -สรุปความเข้าใจของเด็กๆต่อชิ้นงาน
	กิจกรรมที่ 9 สามเหลี่ยมแปลงร่าง วัตถุประสงค์ 1.เพื่อพัฒนาให้เด็กฯสร้างสรรค์ผลงานศิลปะด้วยตนเองได้ 2.เพื่อพัฒนาให้เด็กฯมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการในการสร้างชิ้นงานด้วยตนเองได้	1.เทคนิคการจดจำและนำไปใช้ -การจดจำรายละเอียดของชิ้นงานตำแหน่งการวาง 2.เทคนิคการเสริมแรง -มีรางวัลสำหรับผู้ทำงานสำเร็จ 3.เทคนิคการตั้งคำถาม -การแสดงความคิดเห็น 4.เทคนิคการสรุป -อภิปรายร่วมกับเพื่อนในการทำงาน

องค์ประกอบที่	รายละเอียดของกิจกรรม	เทคนิควิธีการ
	<p>กิจกรรมที่ 10 ปัจฉิมนิเทศ:เราจะไม่ลืมกัน</p> <p>วัตถุประสงค์</p> <p>1.เพื่อประเมินพัฒนาการทักษะสมองด้านการใส่ใจจดจำของเด็กๆหลังทำกิจกรรม</p>	<p>1.เทคนิคการประเมิน</p> <p>-การประเมินการทำงาน</p> <p>2.เทคนิคการให้แรงเสริม</p> <p>-การให้คำชม เก่งมาก ดีมาก สวยมาก ได้เต็ม 100 คะแนน</p> <p>3.เทคนิคการสรุป</p> <p>-สรุปเรื่องราวกิจกรรมร่วมกัน</p>

ครั้งที่ 1

เวลาที่ใช้:40 นาที

กิจกรรม : ปฐมนิเทศ เพื่อนหนูน่ารัก

1. สาระสำคัญ

การรู้จักนักเรียนและสังเกตนักเรียนว่ามีสมาธิ ด้านการใส่ใจจดจ่ออยู่ในระดับใด เพื่อจะช่วยให้คุณครูแบ่งระดับและส่งเสริมทักษะในด้านการใส่ใจจดจ่อให้เด็กๆ ได้อย่างเหมาะสม

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการจัดกิจกรรม
- 2.2 เพื่อประเมินพฤติกรรมทักษะด้านการใส่ใจจดจ่อก่อนการทดลอง

3. ขั้นตอนการดำเนินการ

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่เรื่อง

1) ครูและเด็กๆ ทำกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะเพื่อให้เด็กๆ มีความรู้สึกอยากทำกิจกรรมต่อไป

2) เก็บเด็กหมายถึงวิธีการที่ทำให้เด็กสงบลงโดยการดึงความสนใจของเด็ก ขณะที่เด็กกำลังคุยหรือเล่นกันอย่างไม่เป็นระเบียบ ให้หันกลับมาสนใจในกิจกรรมที่ครูต้องการ โดยครูอาจใช้วิธีการท่องคำคล้องจอง การร้องเพลง การเชิดหุ่น การเล่านิทาน การแสดงท่าทางหรือใช้กิจกรรมต่างๆ

โดยในครั้งนี้นำผู้วิจัยเก็บเด็กโดยใช้ การเปิดสมอง “อย่ากินไข่พะโล้โป๊ะแกงเทโพ บะหมี่ ก๋วยบวชชี กะหล่ำปลี ข้าวตัง ข้าวตุ๋ โป๊ะๆ” โดยมีมือประกอบท่าทาง

ขั้นที่ 2 ดำเนินการ

- 1) ให้เด็กๆ นั่งเป็นวงกลม ครูเริ่มบทสนทนาเรื่องราวเหตุการณ์ประจำวัน มีการสนทนาและโต้ตอบของเด็ก ๆ ด้วยความใส่ใจ
- 2) ให้เด็กๆ เลือกกิจกรรมเข้ามาดูตามความสนใจ ครูคอยเอาใจใส่ สังเกตและบันทึกข้อมูล

3) สนทนาพูดคุยเรื่องราวเหตุการณ์ประจำวัน การสนทนาโต้ตอบ ความใส่ใจของเด็กๆ

4) กิจกรรมเข้ามุมต่างๆ ตามความสนใจ

ขั้นที่ 3 แสดงความคิด

ให้เด็กๆ ออกมาเล่าถึงความประทับใจในการเข้ากิจกรรมโดยให้นักเรียนออกมาเล่าตามความสมัครใจ

ขั้นที่ 4 สรุปผล

คุณครูและเด็กๆช่วยกันสรุปการจัดกิจกรรมการให้เด็กๆทำกิจกรรมในวงกลมอย่างเป็นระเบียบและการเลือกเล่นมุมตามความสนใจการเล่นอิสระ ของเด็กๆและคุณครูสังเกตพฤติกรรมทักษะด้านการใส่ใจจดจ่อ ของเด็กๆ

4. ประเมินผล

4.1 แบบประเมินก่อนการทำกิจกรรมของเด็ก

4.2 แบบสังเกตพฤติกรรมทักษะด้านการใส่ใจจดจ่อ

4.3 สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม

5. สื่อ

5.1 มุมต่างๆ

5.2 เพลง “อยากไปพะไล”

5.3 เพลงมือ ตัก มือ

6. เทคนิคที่ใช้

1. เทคนิคการฟัง การใส่ใจ

- ใช้ในขั้นนำ ในการร้องเพลงและทำท่าทางประกอบ ว่าเด็กๆสนใจฟังและทำท่าทางตามคุณครูได้

2. เทคนิคการตั้งคำถาม

- ใช้ในขั้นดำเนินการ โดยเมื่อคุณครูเล่าเรื่องแล้วเด็กๆอยากรู้และมีการสนทนาถามตอบในเรื่องที่ต้องการคำตอบได้

3. เทคนิคการประเมิน

- ใช้ในขั้นประเมิน โดยสังเกตจากอารมณ์และพฤติกรรมแสดงออกจากการเล่าเรื่องต่างความสนใจเข้าร่วมกิจกรรม

กิจกรรมที่ 1

เพลง อยากกินไข่พะโล้

อยากกินไข่พะโล้ โป๊ะ เกงเทโพ บะหมี่ โป๊ะ กล้วยบวชชี กะหล่ำปลี ข้าวตัง ข้าวตู โป๊ะ โป๊ะ

เพลงมือ ตัก มือ

มือ ตัก ตัก มือ ตัก ตัก มือ มือ ตัก ตัก มือ

มือ ไหล่ ไหล่ มือ ไหล่ ไหล่ มือ มือ ไหล่ ไหล่ มือ

มือ เพื่อนเพื่อน มือ เพื่อน เพื่อน มือ มือ เพื่อน เพื่อน มือ

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรม

รายการ	ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
1.ความตั้งใจในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	มุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายทุกครั้ง รู้จักคิดพิจารณาอย่างรอบคอบ ทำงานจนสำเร็จ
	2 ระดับดี	มุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายบางครั้ง รู้จักคิดพิจารณาอย่างรอบคอบ ทำงานจนสำเร็จ
	1 ระดับพอใช้	ขาดความมุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย ไม่ค่อยคิดพิจารณา ทำงานจนสำเร็จบางครั้ง
2.ความร่วมมือในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายทุกครั้ง
	2 ระดับดี	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ช่วยเหลือผู้อื่นบางครั้ง งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายบางครั้ง
	1 ระดับพอใช้	ทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่ค่อยได้ ไม่ค่อยช่วยเหลือผู้อื่น งานสำเร็จตามเป้าหมายบางครั้ง
3.การแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	พูดแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง เนื้อหาในการพูดตรง ประเด็น น่าสนใจ บุคลิกภาพดี
	2 ระดับดี	พูดแสดงความคิดเห็นเป็นบางครั้ง เนื้อหาในการพูดตรงประเด็น บุคลิกภาพพอใช้
	1 ระดับพอใช้	ไม่ค่อยพูดแสดงความคิดเห็น เนื้อหาในการพูดไม่ค่อยประเด็น บุคลิกภาพพอใช้

เกณฑ์การให้คะแนน	เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ
ระดับดีเยี่ยมให้ 3 คะแนน	8 – 9 คะแนน หมายถึง ดีเยี่ยม
ระดับดี ให้ 2 คะแนน	5 – 7 คะแนน หมายถึง ดี
ระดับพอใช้ ให้ 1 คะแนน	1 – 4 คะแนน หมายถึง พอใช้
นักเรียนต้องได้รับการตัดสินคุณภาพในระดับ “ดี” ขึ้นไป จึงถือว่า “ผ่าน” เกณฑ์การประเมิน	

ครั้งที่ 2

เวลาที่ใช้ :40 นาที

กิจกรรม:กิจวัตรของหนู

1. สาระสำคัญ

การสร้างประสบการณ์การฝึกทำกิจวัตรประจำวันตามเวลาเพื่อให้เด็กเกิดการจดจำ และปฏิบัติตามได้ด้วยตัวเองและการที่เด็กจะจดจำได้นั้นเด็กจะต้องมีสมาธิใส่ใจสังเกตคุณครู ในการทำกิจกรรมในครั้งนั้นด้วย

2. จุดประสงค์

- 2.1 เพื่อพัฒนาให้เด็ก ๆ มีสมาธิใส่ใจกับลำดับขั้นตอนการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันและสามารถปฏิบัติเองได้
- 2.2 เพื่อพัฒนาให้เด็ก ๆ เกิดทักษะการช่วยเหลือตนเองและแบ่งภาระงานผู้ปกครองได้

3. ขั้นตอนการดำเนินการ

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่เรื่อง

- (1) คุณครูสนทนาและพูดคุยกับเด็ก ๆ เรื่องกิจวัตรประจำวันว่ามีอะไรบ้าง
- (2) นำภาพกิจวัตรประจำวันมาให้เด็ก ๆ ดู

ขั้นที่ 2 ดำเนินการ

- (1) ให้เด็ก ๆ เล่าเรื่องราวกิจวัตรประจำวันของตนเองที่ทำ
- (2) ให้เด็ก ๆ แบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรม
 1. สาธิตการแปรงฟัน
 2. สาธิตการล้างมือ
 3. สาธิตการล้างหน้า ทาแป้ง

ขั้นที่ 3 แสดงความคิด

- (1) คำถาม ถ้าหากว่าเราไม่ทำกิจวัตรประจำวันได้หรือไหม
- (2) คำถาม คุณครูบอกว่าเราจะต้องอาบน้ำทุกวัน วันละ 2 ครั้ง ถ้าหน้าหนาวไม่อาบน้ำได้ไหมคะ
- (3)คำถามในวันหยุดเด็ก ๆ ทำกิจกรรมอะไรกับคุณพ่อคุณแม่บ้างคะ

ขั้นที่ 4 สรุปผล

(1) กิจกรรมประจำวันเป็นสิ่งที่เด็กๆ ทำทุกวันและจะต้องมีการฝึกฝนทำด้วยตนเองให้เกิดความชำนาญ เช่น การกินข้าว อาบน้ำ แปรงฟัน

(2) กิจกรรมที่เด็กๆ ทำร่วมกับผู้ปกครองได้ เช่น ทำกับข้าว ทำความสะอาดบ้าน ล้างจาน

4. การประเมินผล

4.1 สังเกตการซักถาม

4.2 การแสดงความคิดเห็น

4.3 แบบสังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม

5. สื่อ/อุปกรณ์

5.1 ภาพกิจกรรมประจำวัน

6. เทคนิคที่ใช้

6.1 เทคนิคแรงจูงใจ

- เมื่อทำการสาธิตกิจกรรมเสร็จจะให้เด็กออกมาเล่าการสาธิตของตนเองแต่มีข้อแม้ว่า คุณครูจะไม่เรียกชื่อให้สมัครใจเองแต่คุณครูจะมีโดนัทให้กับคนที่มีความกล้าที่จะออกมาเล่า กิจกรรมประจำวันของตัวเองหน้าชั้นเรียนให้เพื่อนฟังพร้อมสาธิต เช่น การล้างมือ การแปรงฟัน

6.2 เทคนิคการตั้งคำถาม-ตอบคำถาม

- ตั้งคำถามที่สามารถหาคำตอบได้ใช้คำถามปลายเปิดที่เด็กสามารถตอบได้ เช่น ในวันหยุดเด็กๆ ทำกิจกรรมอะไรกับคุณพ่อคุณแม่

6.3 เทคนิคการสะท้อนความรู้สึก

- เด็กจะมีการแสดงความรู้สึกของตนเองผ่านการเล่าโดยเฉพาะเมื่อเล่าถึงเรื่องกิจกรรมที่ทำในครอบครัว เช่น การนั่งข้าวกับย่าตอนเช้า ที่ทุ่งนา เมื่อวานฝนตกอย่าทำตุ้มอึ่ง คุณครูถามตุ้มอึ่งใครจับคะ ไม่เห็นเอามาฝากคุณครูเลย เด็กๆ จะยิ้มอย่างมีความสุข หนูจับกับปู่เมื่อคืนได้เยอะมาก อึ่งมีทั้งตัวเล็กตัวใหญ่ เพื่อนคนอื่นก็จะอยากสนทนาด้วยคุณครูกินอึ่งด้วยริคะที่บ้านหนูก็มีคะ เมื่อมีเพื่อนๆ สนทนาด้วยหลายคนจะทำให้เพื่อนคนที่ออกมาเล่าหน้าห้องจะคลายความกังวลและลดความตื่นเต้น จนกลายเป็นเรื่องสนุกที่ทุกคนอยากเล่า

6.4 เทคนิคการสรุป

-เด็กสามารถอธิบายได้ว่ากิจวัตรประจำวันมีอะไรบ้าง

กิจกรรมที่ 2

2.1 ภาพกิจวัตรประจำวัน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรม

รายการ	ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
1.ความตั้งใจในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	มุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายทุกครั้ง รู้จักคิดพิจารณาอย่างรอบคอบ ทำงานจนสำเร็จ
	2 ระดับดี	มุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายบางครั้ง รู้จักคิดพิจารณาอย่างรอบคอบ ทำงานจนสำเร็จ
	1 ระดับพอใช้	ขาดความมุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย ไม่ค่อยคิดพิจารณา ทำงานจนสำเร็จบางครั้ง
2.ความร่วมมือในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	ทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ดี ช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายทุกครั้ง
	2 ระดับดี	ทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ ช่วยเหลือผู้อื่นบางครั้ง งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายบางครั้ง
	1 ระดับพอใช้	ทำงานร่วมกับผู้อื่น ไม่ค่อยได้ ไม่ค่อยช่วยเหลือผู้อื่น งานสำเร็จตามเป้าหมายบางครั้ง
3.การแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	พูดแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง เนื้อหาในการพูดตรง ประเด็น น่าสนใจ บุคลิกภาพดี
	2 ระดับดี	พูดแสดงความคิดเห็นเป็นบางครั้ง เนื้อหาในการพูดตรงประเด็น บุคลิกภาพพอใช้
	1 ระดับพอใช้	ไม่ค่อยพูดแสดงความคิดเห็น เนื้อหาในการพูดไม่ค่อยประเด็น บุคลิกภาพพอใช้

เกณฑ์การให้คะแนน	เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ
ระดับดีเยี่ยมให้ 3 คะแนน	8 – 9 คะแนน หมายถึง ดีเยี่ยม
ระดับดี ให้ 2 คะแนน	5 – 7 คะแนน หมายถึง ดี
ระดับพอใช้ ให้ 1 คะแนน	1 – 4 คะแนน หมายถึง พอใช้
นักเรียนต้องได้รับการตัดสินคุณภาพในระดับ “ดี” ขึ้นไป จึงถือว่า “ผ่าน” เกณฑ์การประเมิน	

ครั้งที่ 3

เวลาที่ใช้:40 นาที

กิจกรรม: นิทานสอนหนู

1. สาระสำคัญ

เด็กๆ ทุกคนชื่นชอบการฟังนิทาน นิทานจะทำให้เด็กนั่งมีใจจดจ่อกับการฟังเรื่องราวอันแสนสนุกสนานและตื่นตัวทำให้เกิดสมาธิในระหว่างการฟังนิทานและจะเสริมสร้างพัฒนาการทางด้านการมีสมาธิในการฟังแก่เด็กๆ ได้ดีในอนาคต

2. จุดประสงค์

- 2.1 เพื่อพัฒนาให้เด็กๆ เกิดสมาธิและตั้งใจฟังเรื่องที่คุณครูเล่าด้วยความเต็มใจ
- 2.2 เพื่อพัฒนาให้เด็กๆ จดจำรายละเอียดเรื่องเล่าและสนทนาโต้ตอบได้

3. ขั้นตอนการดำเนินการ

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่เรื่อง

- (1) คุณครูนำหนังสือนิทานมาให้เด็กๆดู
- (2) คุณครูให้เด็กๆ ทายชื่อนิทานในความคิดของตนก่อนคุณครูเล่า
- (3) คุณครูจดชื่อที่เด็กๆ บอกบนกระดานพร้อมเขียนชื่อของเด็กๆ ไว้กับชื่อเรื่อง
- (4) คุณครูให้เด็กๆ จับหนังสือและเปิดหนังสือดู

ขั้นที่ 2 ดำเนินการ

- (1) คุณครูนำหนังสือที่เด็กๆ สร้างความคุ้นเคยและทายชื่อมาแล้วให้เด็กๆ ฟัง
- (2) เมื่อฟังนิทานจบคุณครูมีคำถามให้เด็กๆตอบ
 - (2.1) เด็กๆคิดว่านิทานเรื่องนี้ น่าจะชื่ออะไร
 - (2.2) นิทานเรื่องนี้ มีตัวละครอะไรบ้าง

ขั้นที่ 3 แสดงความคิดเห็น

- (1) เด็กๆแสดงความคิดเห็นของตนเองจากนิทานที่ได้ฟัง
- (2) ให้เด็กๆ ชักถามข้อสงสัยและสิ่งที่ยากรู้เพิ่มเติมจากคุณครู

ขั้นที่ 4 สรุปผล

ครูและเด็กสนทนาถึงเรื่องราวในนิทานแล้วสรุปว่าได้อะไรจากนิทานเรื่องนี้บ้าง จากนิทานลูกไม่ขอโทษการขอโทษการยอมรับว่าเราทำผิดเป็นสิ่งที่ดีเด็กๆ ควรเอาเป็นแบบอย่าง และการขโมยของเป็นสิ่งไม่ดีเด็กๆ ไม่ควรทำตาม เจ้าขุนเทา

4. การประเมินผล

- 4.1 การสังเกตพฤติกรรมขณะฟังนิทาน
- 4.2 การตอบคำถาม
- 4.3 แบบสังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม

5. สื่อ

- 5.1 นิทานเรื่อง ขนเทากับเงาในน้ำ และ ลูกไม้...ขอโทษ

6. เทคนิคที่ใช้

6.1 เทคนิคการฟัง

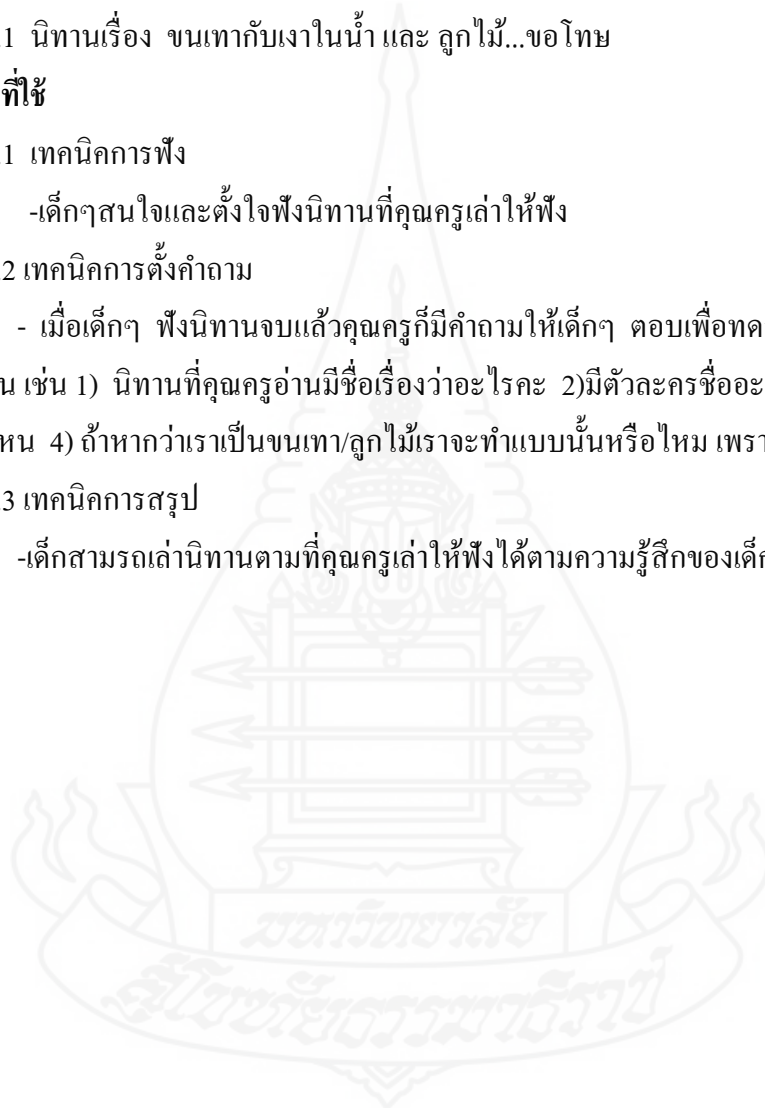
- เด็กๆ สนใจและตั้งใจฟังนิทานที่คุณครูเล่าให้ฟัง

6.2 เทคนิคการตั้งคำถาม

- เมื่อเด็กๆ ฟังนิทานจบแล้วคุณครูก็มีคำถามให้เด็กๆ ตอบเพื่อทดสอบความตั้งใจ ใจฟังนิทาน เช่น 1) นิทานที่คุณครูอ่านมีชื่อเรื่องว่าอะไรคะ 2) มีตัวละครชื่ออะไรบ้าง 3) เรื่องราวเกิดขึ้นที่ไหน 4) ถ้าหากว่าเราเป็นขนเทา/ลูกไม้เราจะทำแบบนั้นหรือไหม เพราะอะไร

6.3 เทคนิคการสรุป

- เด็กสามารถเล่านิทานตามที่คุณครูเล่าให้ฟังได้ตามความรู้สึกรของเด็กๆ

กิจกรรมที่ 3 นิทาน

3.1 นิทาน เรื่อง ขนเทากับเงาในน้ำ

3.2 นิทาน เรื่อง ลูกไม้ขอโทษ

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรม

รายการ	ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
1.ความตั้งใจในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	มุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายทุกครั้ง รู้จักคิดพิจารณาอย่างรอบคอบ ทำงานจนสำเร็จ
	2 ระดับดี	มุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายบางครั้ง รู้จักคิดพิจารณาอย่างรอบคอบ ทำงานจนสำเร็จ
	1 ระดับพอใช้	ขาดความมุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย ไม่ค่อยคิดพิจารณา ทำงานจนสำเร็จบางครั้ง
2.ความร่วมมือในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	ทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ดี ช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายทุกครั้ง
	2 ระดับดี	ทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ ช่วยเหลือผู้อื่นบางครั้ง งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายบางครั้ง
	1 ระดับพอใช้	ทำงานร่วมกับผู้อื่น ไม่ค่อยได้ ไม่ค่อยช่วยเหลือผู้อื่น งานสำเร็จตามเป้าหมายบางครั้ง
3.การแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	พูดแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง เนื้อหาในการพูดตรง ประเด็น น่าสนใจ บุคลิกภาพดี
	2 ระดับดี	พูดแสดงความคิดเห็นเป็นบางครั้ง เนื้อหาในการพูดตรงประเด็น บุคลิกภาพพอใช้
	1 ระดับพอใช้	ไม่ค่อยพูดแสดงความคิดเห็น เนื้อหาในการพูดไม่ค่อยประเด็น บุคลิกภาพพอใช้

เกณฑ์การให้คะแนน	เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ
ระดับดีเยี่ยมให้ 3 คะแนน	8 – 9 คะแนน หมายถึง ดีเยี่ยม
ระดับดี ให้ 2 คะแนน	5 – 7 คะแนน หมายถึง ดี
ระดับพอใช้ ให้ 1 คะแนน	1 – 4 คะแนน หมายถึง พอใช้
นักเรียนต้องได้รับการตัดสินคุณภาพในระดับ “ดี” ขึ้นไป จึงถือว่า “ผ่าน” เกณฑ์การประเมิน	

ครั้งที่ 4

เวลาที่ใช้: 40 นาที

กิจกรรม: บล็อกไม้สร้างได้

1. สาระสำคัญ

ไม่วอกแวกคือ อาการที่มีสมาธิสนใจกับสิ่งที่ทำการสร้างบล็อกไม้เพื่อให้ได้ตามแบบที่ต้องการนั้น จำเป็นต้องอาศัยสมาธิ ความใจเย็น ผสมผสานกับความพยายาม จึงทำให้เด็กได้รู้จักการฝึกสมาธิไม่วอกแวกสนใจสิ่งอื่นรอบข้างและเป็นการพัฒนากล้ามเนื้อมือของเด็กนำไปสู่พัฒนาการเขียนหนังสือของเด็กๆ

2. จุดประสงค์

- 2.1 เพื่อพัฒนาให้เด็กๆ เกิดสมาธิไม่วอกแวกในการสร้างผลงานต่างๆ ด้วยตนเอง
- 2.2 เพื่อพัฒนาความสนใจและจดจ่อในการทำงานด้วยตนเองได้

3. ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่เรื่อง

(1) คุณครูนำบล็อกไม้มาให้เด็กๆ ดู และ ร่วมกันสนทนา สิ่งนี้เรียกว่าอะไร รูปร่างลักษณะ สามารถนำมาทำอะไรได้บ้าง ในความคิดของเด็กๆ

(2) ให้เด็กๆ สัมผัสบล็อกไม้แล้วบอกรายละเอียดลักษณะ การสังเกต พื้นผิวสัมผัส ขนาด รูปร่าง รูปทรง สี

ขั้นที่ 2 ดำเนินการ

- (1) แจกไม้บล็อกให้เด็กๆ
- (2) ให้เด็กๆ ดูและสังเกตไม้บล็อกต้นแบบที่คุณครูวางไว้
- (3) ให้เด็กๆ ต่อไม้บล็อกตามต้นแบบที่คุณครูวางไว้ใช้เวลา 10 นาทีในครั้งแรกฟังสัญญาณนกหวีดเตือนหมดเวลา จากนั้นให้เด็กๆ ดูต้นแบบอีกครั้งแล้วต่อไม้บล็อกให้เสร็จใช้เวลา 5 นาทีฟังสัญญาณนกหวีดเตือนหมดเวลา

(4) ให้เด็กๆ ต่อไม้บล็อกตามจินตนาการ

ขั้นที่ 3 แสดงความคิดเห็น

- (1) เด็กๆ นำเสนอชิ้นงานที่ต่อจากไม้บล็อกและให้เพื่อนแสดงความคิดเห็น
- (2) เด็กเล่าลำดับขั้นตอนการสร้างผลงานชิ้นนี้

ขั้นที่ 4 สรุปผล

คุณครูและเด็กร่วมกันสรุปว่าไม้บล็อกมีหลายขนาด มีหลายรูปร่าง สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม ทรงกระบอก ทรงกลม ไม้บล็อกสามารถนำมาสร้างเป็นสิ่งต่างๆได้ เช่น บ้าน หุ่นยนต์ รถถัง

4. การประเมิน

- 4.1 การสังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
- 4.2 การอภิปราย
- 4.3 แบบประเมินผลงาน

5. สื่อ

- 5.1 ไม้บล็อก

6. เทคนิคที่ใช้

1. เทคนิคแรงจูงใจ

-คนที่ต่อไม้บล็อกได้เสร็จในรอบแรกจะได้รางวัลเป็นโป๊ 2 ชั้นและสามารถเลือกสีเองได้ ส่วนคนที่ต่อไม้บล็อกสำเร็จเป็นครั้งที่ 2 จะได้โป๊ 1 ชั้นและไม่สามารถเลือกสีได้ ส่วนคนที่ต่อบล็อกไม้ไม่สำเร็จจะไม่ได้โป๊

2. เทคนิคการตั้งคำถาม-ตอบคำถาม

-เมื่อเด็กเริ่มทำงานของตนเอง เด็กก็จะมีคำถามพุดคุยถาม ตอบ กับสิ่งที่ตนเองทำ เช่นสิ่งที่ต่อเป็นรูปร่างของอะไร

3. เทคนิคการสรุป

- อภิปรายผลงานที่ทำได้สำเร็จให้เพื่อนๆและคุณครูฟัง

กิจกรรมที่4 บล็อกไม้สร้างได้

1.วางบล็อกไม้ตามแบบ

2.ผลงานการวางบล็อกไม้

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรม

รายการ	ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
1.ความตั้งใจในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	มุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายทุกครั้ง รู้จักคิดพิจารณาอย่างรอบคอบ ทำงานจนสำเร็จ
	2 ระดับดี	มุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายบางครั้ง รู้จักคิดพิจารณาอย่างรอบคอบ ทำงานจนสำเร็จ
	1 ระดับพอใช้	ขาดความมุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย ไม่ค่อยคิดพิจารณา ทำงานจนสำเร็จบางครั้ง
2.ความร่วมมือในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายทุกครั้ง
	2 ระดับดี	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ช่วยเหลือผู้อื่นบางครั้ง งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายบางครั้ง
	1 ระดับพอใช้	ทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่ค่อยได้ ไม่ค่อยช่วยเหลือผู้อื่น งานสำเร็จตามเป้าหมายบางครั้ง
3.การแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	พูดแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง เนื้อหาในการพูดตรง ประเด็น น่าสนใจ บุคลิกภาพดี
	2 ระดับดี	พูดแสดงความคิดเห็นเป็นบางครั้ง เนื้อหาในการพูดตรงประเด็น บุคลิกภาพพอใช้
	1 ระดับพอใช้	ไม่ค่อยพูดแสดงความคิดเห็น เนื้อหาในการพูดไม่ค่อยประเด็น บุคลิกภาพพอใช้

เกณฑ์การให้คะแนน	เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ
ระดับดีเยี่ยมให้ 3 คะแนน	8 – 9 คะแนน หมายถึง ดีเยี่ยม
ระดับดี ให้ 2 คะแนน	5 – 7 คะแนน หมายถึง ดี
ระดับพอใช้ ให้ 1 คะแนน	1 – 4 คะแนน หมายถึง พอใช้
นักเรียนต้องได้รับการตัดสินคุณภาพในระดับ “ดี” ขึ้นไป จึงถือว่า “ผ่าน” เกณฑ์การประเมิน	

เกณฑ์การประเมินชิ้นงาน

รายการ	ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
1.คุณภาพของชิ้นงาน	3 ระดับดีเยี่ยม	ชิ้นงานถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ เรียบร้อยสวยงาม
	2 ระดับดี	ชิ้นงานถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ แต่ขาดความเรียบร้อยสวยงาม
	1 ระดับพอใช้	ชิ้นงานไม่ถูกต้อง ขาดความครบถ้วนสมบูรณ์ ขาด ความเรียบร้อยสวยงาม
2.ส่งชิ้นงานตาม กำหนดเวลา	3 ระดับดีเยี่ยม	ส่งชิ้นงานทันเวลาที่กำหนด งานเสร็จสมบูรณ์
	2 ระดับดี	ส่งชิ้นงานไม่ทันเวลาที่กำหนด งานเสร็จสมบูรณ์
	1 ระดับพอใช้	ส่งชิ้นงานไม่ทันเวลาที่กำหนด งานมีข้อผิดพลาด
3.ความร่วมมือในการทำ ชิ้นงาน	3 ระดับดีเยี่ยม	ให้ความร่วมมือในการทำชิ้นงานอย่างดี
	2 ระดับดี	ให้ความร่วมมือในการทำชิ้นงานพอสมควร
	1 ระดับพอใช้	ให้ความร่วมมือในการทำชิ้นงานน้อย

เกณฑ์การให้คะแนน	เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ
ระดับดีเยี่ยมให้ 3 คะแนน	8 – 9 คะแนน หมายถึง ดีเยี่ยม
ระดับดี ให้ 2 คะแนน	5 – 7 คะแนน หมายถึง ดี
ระดับพอใช้ ให้ 1 คะแนน	1 – 4 คะแนน หมายถึง พอใช้
นักเรียนต้องได้รับการตัดสินคุณภาพในระดับ “ดี” ขึ้นไป จึงถือว่า “ผ่าน” เกณฑ์การประเมิน	

ครั้งที่ 5

เวลาที่ใช้: 40 นาที

กิจกรรม: บ้านฉันอยู่ไหน

1. สาระสำคัญ

ไม่ออกแวก คือ อาคารที่มีสมาชิกอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การต่อจิ๊กซอว์จะทำให้มีสมาธิ ตั้งใจทำงานไม่ออกแวกเมื่อทำบ่อยๆ เกิดทักษะการจดจำแนะนำไปปฏิบัติตามเองได้และสามารถพัฒนาจนเกิดความเคยชิน

2. จุดประสงค์

2.1 เพื่อพัฒนาทักษะการจดจำและความตั้งใจไม่ออกแวกในการทำงานด้วยตนเองได้

2.2 เพื่อพัฒนาการเป็นผู้นำและผู้ตามในการวางแผนการทำงานในกระบวนการกลุ่มได้อย่างตั้งใจ

3. ขั้นตอนการดำเนินการ

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่เรื่อง

(1) คุณครูสนทนากับเด็กๆ เรื่องบ้าน บ้านที่เด็กๆ อาศัยอยู่มี ลักษณะของบ้านเป็นอย่างไร มีการสร้างบ้านโดยใช้วัสดุ อะไร

(2) คุณครูนำภาพบ้านมาให้เด็กๆ ดูจำนวน 6 แบบ และให้เด็กๆ บอกว่าเป็นบ้านแบบใด เช่น บ้านไม้ บ้านดิน ตึก บ้านปูน บ้านเรือนแพ กระท่อม

ขั้นที่ 2 ดำเนินการ

(1) ให้เด็กๆ แบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน

(2) คุณครูแจกจิ๊กซอว์ภาพบ้านให้นักเรียนสร้างบ้านของตนเองโดยการต่อจิ๊กซอว์ภาพบ้านที่แต่ละกลุ่มได้รับ

(3) เมื่อแต่ละกลุ่มต่อจิ๊กซอว์เสร็จให้แต่ละกลุ่มเตรียมนำเสนอผลงาน

ขั้นที่ 3 แสดงความคิดเห็น

(1) เด็กๆ เล่าขั้นตอนการต่อจิ๊กซอว์ภาพบ้านที่กลุ่มตัวเองได้

(2) เด็กเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับบ้านที่ตนเองได้ เรียกว่าบ้านแบบไหน ใช้วัสดุอะไร

ขั้นที่ 4 สรุปผล

ให้เด็กๆ ช่วยกันสรุปเรื่องราวเกี่ยวกับบ้านบ้านมีหลายแบบการสร้างแบบบ้าน ขึ้นอยู่กับผู้อาศัยว่าอยู่แบบไหนหรืออยู่ที่ใดเช่นถ้าอยู่ที่ชนบทก็จะสร้างแบบ บ้านไม้ บ้านดิน หรือกระท่อม อยู่ในเมืองก็จะเป็นบ้านแบบ ตึก บ้านปูน และถ้าอยู่กลางน้ำก็ต้องเป็น บ้านเรือนแพ

4. การประเมินผล

- 4.1 พฤติกรรมการทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อน
- 4.2 การนำเสนอผลงาน
- 4.3 แบบประเมินผลงานนักเรียน
- 4.4 แบบสังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม

5. สื่อ

- 5.1 ภาพบ้าน
- 5.2 จิ๊กซอว์ภาพบ้าน

6. เทคนิคที่ใช้

6.1 เทคนิคการชี้แนะ

- เมื่อเด็กๆ ต่อ จิ๊กซอว์ และเด็กๆ ต่อไม่ได้คุณครูก็จะใช้ประโยคบอกเล่าเพื่อกระตุ้น เพื่อให้เด็กๆ ทำต่อไปได้ เช่น ควรต่อจากขอบก่อน ถ้าหากว่าต่อเข้ากันไม่ได้แสดงว่าไม่ใช่ ดูจาก ภาพตัวอย่างว่าเหมือนรีปาว

6.2 เทคนิคการจดจำและนำไปใช้

- คุณครูต่อให้เด็กๆ ดูก่อนเพื่อให้เขาจำขั้นตอนการต่อได้แต่คุณครูจะมีการบอกเด็กๆ ว่าภาพที่ได้จะไม่เหมือนกันนะแค่ขั้นตอนการต่อจะไม่แตกต่างกัน เริ่มต่อจากขอบก่อนขอบคือ ด้านหนึ่งจะเรียบไม่มีหยักไว้สำหรับต่อกับชิ้นอื่นและข้างขึ้นมีมุมไว้วางตรงมุมพอดีคุณครูจะพูด ไปด้วยและทำไปด้วยจะทำให้เด็กสนใจและเกิดการจดจำและทำตามขั้นตอน

6.3 เทคนิคการสรุป

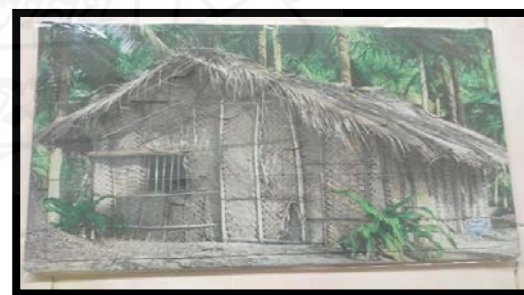
-อธิบายผลงานขั้นตอนการทำให้เพื่อนฟังจากผลงานของกลุ่มตัวเอง

กิจกรรมที่ 5 บ้านฉันอยู่ไหน

5.1 ตัวอย่างบ้านที่นำมาให้เด็กๆศึกษา

5.2 ภาพจิ๊กซอว์รูปบ้าน แต่ละภาพจะมี 12 ชิ้นมีจำนวน 6 แบบ

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรม

รายการ	ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
1.ความตั้งใจในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	มุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายทุกครั้ง รู้จักคิดพิจารณาอย่างรอบคอบ ทำงานจนสำเร็จ
	2 ระดับดี	มุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายบางครั้ง รู้จักคิดพิจารณาอย่างรอบคอบ ทำงานจนสำเร็จ
	1 ระดับพอใช้	ขาดความมุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย ไม่ค่อยคิดพิจารณา ทำงานจนสำเร็จ บางครั้ง
2.ความร่วมมือในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายทุกครั้ง
	2 ระดับดี	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ช่วยเหลือผู้อื่นบางงานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายบางครั้ง
	1 ระดับพอใช้	ทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่ค่อยได้ ไม่ค่อยช่วยเหลือผู้อื่นงานสำเร็จตามเป้าหมายบางครั้ง
3.การแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	พูดแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง เนื้อหาในการพูดตรงประเด็น น่าสนใจ บุคลิกภาพดี
	2 ระดับดี	พูดแสดงความคิดเห็นเป็นบางครั้ง เนื้อหาในการพูดตรงประเด็น บุคลิกภาพพอใช้
	1 ระดับพอใช้	ไม่ค่อยพูดแสดงความคิดเห็น เนื้อหาในการพูดไม่ค่อยประเด็น บุคลิกภาพพอใช้

เกณฑ์การให้คะแนน	เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ
ระดับดีเยี่ยมให้ 3 คะแนน	8 – 9 คะแนน หมายถึง ดีเยี่ยม
ระดับดี ให้ 2 คะแนน	5 – 7 คะแนน หมายถึง ดี
ระดับพอใช้ ให้ 1 คะแนน	1 – 4 คะแนน หมายถึง พอใช้
นักเรียนต้องได้รับการตัดสินคุณภาพในระดับ “ดี” ขึ้นไป จึงถือว่า “ผ่าน” เกณฑ์การประเมิน	

เกณฑ์การประเมินชิ้นงาน

รายการ	ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
1.คุณภาพของชิ้นงาน	3 ระดับดีเยี่ยม	ชิ้นงานถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ เรียบร้อยสวยงาม
	2 ระดับดี	ชิ้นงานถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ แต่ขาดความเรียบร้อยสวยงาม
	1 ระดับพอใช้	ชิ้นงานไม่ถูกต้อง ขาดความครบถ้วน สมบูรณ์ ขาดความเรียบร้อยสวยงาม
2.ส่งชิ้นงานตามกำหนดเวลา	3 ระดับดีเยี่ยม	ส่งชิ้นงานทันเวลาที่กำหนด งานเสร็จ สมบูรณ์
	2 ระดับดี	ส่งชิ้นงานไม่ทันเวลาที่กำหนด งานเสร็จ สมบูรณ์
	1 ระดับพอใช้	ส่งชิ้นงานไม่ทันเวลาที่กำหนด งานมี ข้อผิดพลาด
3.ความร่วมมือในการทำชิ้นงาน	3 ระดับดีเยี่ยม	ให้ความร่วมมือในการทำชิ้นงานอย่างดี
	2 ระดับดี	ให้ความร่วมมือในการทำชิ้นงานพอสมควร
	1 ระดับพอใช้	ให้ความร่วมมือในการทำชิ้นงานน้อย

เกณฑ์การให้คะแนน	เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ
ระดับดีเยี่ยมให้ 3 คะแนน	8 – 9 คะแนน หมายถึง ดีเยี่ยม
ระดับดี ให้ 2 คะแนน	5 – 7 คะแนน หมายถึง ดี
ระดับพอใช้ ให้ 1 คะแนน	1 – 4 คะแนน หมายถึง พอใช้
นักเรียนต้องได้รับการตัดสินคุณภาพในระดับ “ดี” ขึ้นไป จึงถือว่า “ผ่าน” เกณฑ์การประเมิน	

ครั้งที่ 6

เวลาที่ใช้: 40 นาที

กิจกรรม: เล่นสี่สรัสสรค์

1. สาระสำคัญ

การทำงานให้ประสบผลสำเร็จ เป็นทักษะสำคัญอย่างหนึ่ง และถ้าหากเป็นงานกลุ่มการแบ่งงานตามความถนัดแบ่งกันรับผิดชอบทำให้งานบรรลุเป้าหมายตามที่กลุ่มและทีมงานรับผิดชอบได้วางแผนร่วมกันไว้ทำให้งานประสบผลสำเร็จได้

2. จุดประสงค์

- 2.1 เพื่อพัฒนาให้เด็กๆ รู้จักการวางแผนเป้าหมายและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้
- 2.2 เพื่อพัฒนาฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อให้งานประสบผลสำเร็จ

3. ขั้นตอนการดำเนินการ

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่เรื่อง

- (1) คุณครูนำดอกไม้มาและพูดถึงสีของดอกไม้และการสกัดสีว่าทำได้ด้วยวิธี

ใดบ้าง

ขั้นที่ 2 ดำเนินการ

- (1) นำวัสดุธรรมชาติที่ทำให้เกิดสีมา 5 ชนิด และอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดสี และอุปกรณ์อื่นๆ เตรียมไว้ให้
- (2) คุณครูวางอุปกรณ์ทั้งหมดไว้ด้านหน้าห้องเรียน
- (3) ให้เด็กๆ แบ่งกลุ่มกลุ่มละ 4 คน และเลือกวิธีการทำด้วยตนเองและลงมือทำ
- (4) เมื่อเสร็จแล้วให้เด็กๆ เก็บงานให้เรียบร้อยล้างอุปกรณ์และล้างมือเตรียม

อภิปรายต่อไป

ขั้นที่ 3 แสดงความคิด

- (1) เด็กๆ แต่ละกลุ่มอภิปรายขั้นตอนการสกัดสีของตนเองให้เพื่อนๆ ฟัง
- (2) ให้เพื่อนๆ กลุ่มอื่นๆ ถามคำถามที่เพื่อนอยากรู้เพิ่มเติม

ขั้นที่ 4 สรุปผล

สรุปวิธีการสกัดสีจากที่เด็กลงมือปฏิบัติว่าสามารถทำได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับว่าเราจะสกัดอะไร เช่น อัญชัน ขมิ้นหรือตำก็สกัดสีออกมาได้ แต่ถ้าเป็นถ่านเป็นของแข็งจะต้องใช้การตำหรือทุบแรงๆเพื่อให้ละเอียด

4. การประเมินผล

- 4.1 แบบประเมินผลงานผลงานเด็ก
- 4.2 การสังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
- 4.3 การถาม- การตอบคำถาม

5. สื่อ

- 5.1 ใบเตย
- 5.2 ขมิ้น
- 5.3 อัญชัน
- 5.4 ถ่าน
- 5.5 ดอกเฟื่องฟ้าสีชมพู
- 5.6 แก้วพลาสติก
- 5.7 ครก
- 5.8 กระดาษ
- 5.9 น้ำ

6. เทคนิคที่ใช้

6.1 เทคนิคการจดจำและนำไปใช้

- เด็กสามารถทำการสกัดสีของจากวัสดุต่างได้ด้วยตนเองหลังจากที่ฟังคุณครูอธิบายและสาธิตการทำ

6.2 เทคนิคการทำงานเป็นทีม

- การรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่มและทำงานร่วมกับเพื่อนแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบใครควรทำอะไรและอะไรที่ควรทำร่วมกันเช่นการระบายสีที่ได้การหยคน้ำ การตำ การขยำ การทุบ

6.3 เทคนิคการสรุป

- อธิบายให้เพื่อนเข้าใจในชิ้นงานที่ทำว่ากลุ่มตนเองมีการทำอะไรจริงได้สีออกมาและภาพที่ได้เป็นภาพอะไร

กิจกรรมที่ 6 เล่นสีสร้างสรรค์

1.เตรียมอุปกรณ์

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรม

รายการ	ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
1.ความตั้งใจในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	มุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายทุกครั้ง รู้จักคิดพิจารณาอย่างรอบคอบ ทำงานจนสำเร็จ
	2 ระดับดี	มุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายบางครั้ง รู้จักคิดพิจารณาอย่างรอบคอบ ทำงานจนสำเร็จ
	1 ระดับพอใช้	ขาดความมุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย ไม่ค่อยคิดพิจารณา ทำงานจนสำเร็จบางครั้ง
2.ความร่วมมือในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายทุกครั้ง
	2 ระดับดี	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ช่วยเหลือผู้อื่นบางครั้ง งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายบางครั้ง
	1 ระดับพอใช้	ทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่ค่อยได้ ไม่ค่อยช่วยเหลือผู้อื่น งานสำเร็จตามเป้าหมายบางครั้ง
3.การแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	พูดแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง เนื้อหาในการพูดตรงประเด็น น่าสนใจ บุคลิกภาพดี
	2 ระดับดี	พูดแสดงความคิดเห็นเป็นบางครั้ง เนื้อหาในการพูดตรงประเด็น บุคลิกภาพพอใช้
	1 ระดับพอใช้	ไม่ค่อยพูดแสดงความคิดเห็น เนื้อหาในการพูดไม่ค่อยประเด็น บุคลิกภาพพอใช้

เกณฑ์การให้คะแนน	เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ
ระดับดีเยี่ยมให้ 3 คะแนน	8 – 9 คะแนน หมายถึง ดีเยี่ยม
ระดับดี ให้ 2 คะแนน	5 – 7 คะแนน หมายถึง ดี
ระดับพอใช้ ให้ 1 คะแนน	1 – 4 คะแนน หมายถึง พอใช้
นักเรียนต้องได้รับการตัดสินคุณภาพในระดับ “ดี” ขึ้นไป จึงถือว่า “ผ่าน” เกณฑ์การประเมิน	

เกณฑ์การประเมินชิ้นงาน

รายการ	ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
1.คุณภาพของชิ้นงาน	3 ระดับดีเยี่ยม	ชิ้นงานถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ เรียบร้อยสวยงาม
	2 ระดับดี	ชิ้นงานถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ แต่ขาดความเรียบร้อยสวยงาม
	1 ระดับพอใช้	ชิ้นงานไม่ถูกต้อง ขาดความครบถ้วนสมบูรณ์ ขาด ความเรียบร้อยสวยงาม
2.ส่งชิ้นงานตาม กำหนดเวลา	3 ระดับดีเยี่ยม	ส่งชิ้นงานทันเวลาที่กำหนด งานเสร็จสมบูรณ์
	2 ระดับดี	ส่งชิ้นงานไม่ทันเวลาที่กำหนด งานเสร็จสมบูรณ์
	1 ระดับพอใช้	ส่งชิ้นงานไม่ทันเวลาที่กำหนด งานมีข้อผิดพลาด
3.ความร่วมมือในการทำ ชิ้นงาน	3 ระดับดีเยี่ยม	ให้ความร่วมมือในการทำชิ้นงานอย่างดี
	2 ระดับดี	ให้ความร่วมมือในการทำชิ้นงานพอสมควร
	1 ระดับพอใช้	ให้ความร่วมมือในการทำชิ้นงานน้อย

เกณฑ์การให้คะแนน	เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ
ระดับดีเยี่ยมให้ 3 คะแนน	8 – 9 คะแนน หมายถึง ดีเยี่ยม
ระดับดี ให้ 2 คะแนน	5 – 7 คะแนน หมายถึง ดี
ระดับพอใช้ ให้ 1 คะแนน	1 – 4 คะแนน หมายถึง พอใช้
นักเรียนต้องได้รับการตัดสินคุณภาพในระดับ “ดี” ขึ้นไป จึงถือว่า “ผ่าน” เกณฑ์การประเมิน	

ครั้งที่ 7

เวลาที่ใช้: 40 นาที

กิจกรรม: ปริศนาแทนแกรม

1. สาระสำคัญ

การทำงานให้ประสบผลสำเร็จ เป็นทักษะสำคัญอย่างหนึ่ง การมุ่งมั่นในงานประสบผลสำเร็จได้ด้วยตนเองนั้นเน้นที่กระบวนการการทำงาน การลองผิดลองถูกเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

2. จุดประสงค์

2.1 เพื่อพัฒนาให้เด็กๆ รู้จักการวางแผนร่วมกันและทำงานตามที่วางแผนไว้เพื่อให้งานสำเร็จ

2.2 เพื่อพัฒนาการมุ่งมั่นทำงานให้ประสบผลสำเร็จด้วยตนเองได้

3. ขั้นตอนการดำเนินการ

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่เรื่อง

- (1) คุณครูนำรูปทรงต่างๆมาให้เด็กๆดูและสนทนากัน
- (2) คุณครูและเด็กสนทนาถึงเรื่องรูปทรงต่างๆ สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม วงกลม
- (3) คุณครูหยิบรูปทรงต่างๆ แล้วให้นักเรียนบอกชื่อ
- (4) คุณครูและเด็กร่วมกันสนทนาถึงการนำรูปทรงที่นำไปใช้ตาม

ประสบการณ์ที่ผ่านมาของเด็กๆ

ขั้นที่ 2 ดำเนินการ

(1) คุณครูนำแผ่นแทนแกรมมาให้เด็กๆดู พร้อมทั้งอธิบายวิธีเล่นและสร้างข้อตกลงร่วมกัน

- (2) แจกชุดแทนแกรมให้เด็กๆพร้อมภาพต้นแบบ
- (3) ให้เด็กๆ ลงมือปฏิบัติ

ขั้นที่ 3 แสดงความคิดเห็น

- (1) ให้เด็กๆ นำเสนอผลงานภาพแทนแกรมของแต่ละคน
- (2) ให้เพื่อนๆ เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปที่เพื่อนเสนอผลงาน

ขั้นที่ 4 สรุปผล

สรุปกิจกรรมแทนแกรม การต่อชิ้นส่วนแทนแกรมเป็นรูปร่างต่างๆ เช่นรูปสัตว์ รูปหุ่นยนต์ รูปบ้าน

4. การประเมินผล

4.1 การสังเกตพฤติกรรมการทำงาน

4.2 การอภิปรายงาน

5. สื่อ

5.1 รูปภาพแทนแกรม

6. เทคนิคที่ใช้

6.1 เทคนิคการจดจำ

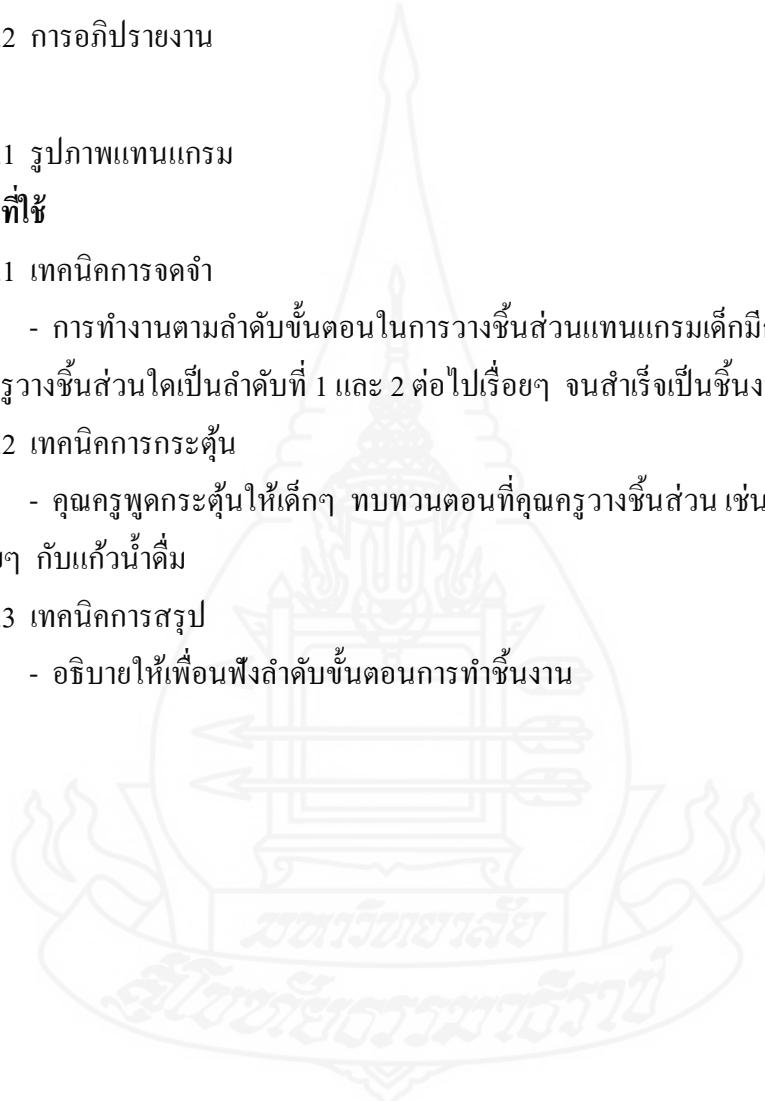
- การทำงานตามลำดับขั้นตอนในการวางชิ้นส่วนแทนแกรมเด็กมีการจดจำและสังเกตได้ว่าคุณครูวางชิ้นส่วนใดเป็นลำดับที่ 1 และ 2 ต่อไปเรื่อยๆ จนสำเร็จเป็นชิ้นงาน

6.2 เทคนิคการกระตุ้น

- คุณครูพูดกระตุ้นให้เด็กๆ ทบทวนตอนที่คุณครูวางชิ้นส่วน เช่น รูปร่างคล้ายหลังคาบ้าน คล้ายๆ กับแก้วน้ำดื่ม

6.3 เทคนิคการสรุป

- อธิบายให้เพื่อนฟังลำดับขั้นตอนการทำงาน

กิจกรรมที่ 7 แทนแถม

1.รูปแบบแทนแถม

2.ผลงานตามแบบ

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรม

รายการ	ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
1.ความตั้งใจในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	มุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายทุกครั้ง รู้จักคิดพิจารณาอย่างรอบคอบ ทำงานจนสำเร็จ
	2 ระดับดี	มุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายบางครั้ง รู้จักคิดพิจารณาอย่างรอบคอบ ทำงานจนสำเร็จ
	1 ระดับพอใช้	ขาดความมุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย ไม่ค่อยคิดพิจารณา ทำงานจนสำเร็จบางครั้ง
2.ความร่วมมือในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายทุกครั้ง
	2 ระดับดี	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ช่วยเหลือผู้อื่นบางครั้ง งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายบางครั้ง
	1 ระดับพอใช้	ทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่ค่อยได้ ไม่ค่อยช่วยเหลือผู้อื่น งานสำเร็จตามเป้าหมายบางครั้ง
3.การแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	พูดแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง เนื้อหาในการพูดตรงประเด็น น่าสนใจ บุคลิกภาพดี
	2 ระดับดี	พูดแสดงความคิดเห็นเป็นบางครั้ง เนื้อหาในการพูดตรงประเด็น บุคลิกภาพพอใช้
	1 ระดับพอใช้	ไม่ค่อยพูดแสดงความคิดเห็น เนื้อหาในการพูดไม่ค่อยประเด็น บุคลิกภาพพอใช้

เกณฑ์การให้คะแนน	เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ
ระดับดีเยี่ยมให้ 3 คะแนน	8 – 9 คะแนน หมายถึง ดีเยี่ยม
ระดับดี ให้ 2 คะแนน	5 – 7 คะแนน หมายถึง ดี
ระดับพอใช้ ให้ 1 คะแนน	1 – 4 คะแนน หมายถึง พอใช้
นักเรียนต้องได้รับการตัดสินคุณภาพในระดับ “ดี” ขึ้นไป จึงถือว่า “ผ่าน” เกณฑ์การประเมิน	

เกณฑ์การประเมินชิ้นงาน

รายการ	ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
1.คุณภาพของชิ้นงาน	3 ระดับดีเยี่ยม	ชิ้นงานถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ เรียบร้อยสวยงาม
	2 ระดับดี	ชิ้นงานถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ แต่ขาดความเรียบร้อยสวยงาม
	1 ระดับพอใช้	ชิ้นงานไม่ถูกต้อง ขาดความครบถ้วนสมบูรณ์ ขาด ความเรียบร้อยสวยงาม
2.ส่งชิ้นงานตาม กำหนดเวลา	3 ระดับดีเยี่ยม	ส่งชิ้นงานทันเวลาที่กำหนด งานเสร็จสมบูรณ์
	2 ระดับดี	ส่งชิ้นงานไม่ทันเวลาที่กำหนด งานเสร็จสมบูรณ์
	1 ระดับพอใช้	ส่งชิ้นงานไม่ทันเวลาที่กำหนด งานมีข้อผิดพลาด
3.ความร่วมมือในการทำ ชิ้นงาน	3 ระดับดีเยี่ยม	ให้ความร่วมมือในการทำชิ้นงานอย่างดี
	2 ระดับดี	ให้ความร่วมมือในการทำชิ้นงานพอสมควร
	1 ระดับพอใช้	ให้ความร่วมมือในการทำชิ้นงานน้อย

เกณฑ์การให้คะแนน	เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ
ระดับดีเยี่ยมให้ 3 คะแนน	8 – 9 คะแนน หมายถึง ดีเยี่ยม
ระดับดี ให้ 2 คะแนน	5 – 7 คะแนน หมายถึง ดี
ระดับพอใช้ ให้ 1 คะแนน	1 – 4 คะแนน หมายถึง พอใช้
นักเรียนต้องได้รับการตัดสินคุณภาพในระดับ “ดี” ขึ้นไป จึงถือว่า “ผ่าน” เกณฑ์การประเมิน	

ครั้งที่ 8

เวลาที่ใช้: 40 นาที

กิจกรรม: ปั้นหนูหน่อย

1. สาระสำคัญ

การพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์นั้นทำได้หลายวิธี การปั้น ขยำ จิ้ม บีบ กลิ้งดินน้ำมัน ช่วยให้เด็กเกิดทักษะทางจินตนาการและความคิดและเป็นการพัฒนากล้ามเนื้อนิ้วมือเป็นอย่างดี

2. จุดประสงค์

- 2.1 เพื่อพัฒนาให้เด็กๆ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการสร้างผลงานได้
- 2.2 เพื่อพัฒนาทักษะการออกแบบชิ้นงานด้วยตนเองได้

3. ขั้นตอนการดำเนินการ

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่เรื่อง

- (1) คุณครูและเด็กๆ สนทนาถึงเรื่องธรรมชาติสิ่งมีชีวิตไม่มีชีวิตที่เราสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวันและจะถ่ายทอดสิ่งที่เราพบเห็นออกมาด้วยวิธีใด
- (2) คุณครูอธิบายเกี่ยวกับการปั้น การปั้นคือการใช้มือ 2 ข้างของเด็กๆ กับ ดินน้ำมัน ดินเหนียว ทราย เพื่อสร้างผลงานศิลปะ

ขั้นที่ 2 ดำเนินการ

- (1) คุณครูให้เด็กๆ เสนอสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิตที่สนใจ
- (2) คุณครูใช้คำถามถ้าเด็กๆ สามารถปั้นสิ่งเหล่านี้เป็นรูปร่างได้หรือไหม
- (3) คุณครูให้เด็กๆ เลือกกลุ่มตามความสมัครใจ
- (4) คุณครูให้เวลาในการสร้างชิ้นงาน 30 นาที

ขั้นที่ 3 แสดงความคิดเห็น

- (1) เด็กๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองปั้น
- (2) นำผลงานมาแสดงให้เพื่อนๆ ดูพร้อมอธิบายการสร้างผลงานของตนเอง

ขั้นที่ 4 สรุปผล

เราสามารถถ่ายทอดสิ่งที่เราพบเห็นได้โดย การวาดภาพ การถ่ายภาพ การปั้น การปั้นเป็นการสร้างผลงานศิลปะที่ทำให้เด็กๆ มีสมาธิและมีความสุขกับการทำกิจกรรม

4. การประเมินผล

4.1 การทำงานกลุ่ม

4.2 การสังเกตพฤติกรรม

4.3 ชิ้นงานที่ได้

5. สื่อ

5.1 ดินน้ำมัน

5.2 แผ่นรอง

6. เทคนิคที่ใช้

6.1 เทคนิคการเล่น

- ได้ใช้มือเล่นกับดินน้ำมันในการคลึงและนวดดินน้ำมันเป็นรูปต่างๆ

6.2 วิธีการแสดงความคิดเห็น

- การสนใจฟังและมีข้อเสนอแนะกับเรื่องที่ฟังและสนทนาโต้ตอบกับคุณครูได้และมีข้อสงสัยและถามตอบ เช่น ต้องปั้นครบ 5 อย่างใช่ไหม ปั้นดอกไม้ก็ดอก ปั้นรถถังด้วยได้ไหม

6.3 เทคนิคการทำงานกลุ่ม

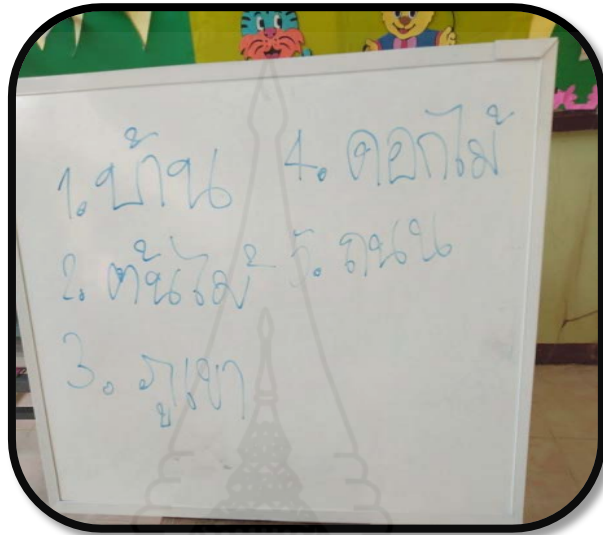
- การร่วมกันทำงานกับเพื่อนได้สำเร็จโดยในการสร้างผลงานจะมีการแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เช่น ตำแหน่งที่วาง สีที่ใช้ปั้น ปั้นอะไรเพิ่มอีกบ้าง แบ่งหน้าที่การปั้น ใครปั้นอะไร

6.4 เทคนิคการสรุป

- สรุปความเข้าใจของเด็กๆ ต่อชิ้นงานอภิปรายให้เพื่อนๆ ฟังได้ว่า สิ่งที่ตนเองปั้นที่กำหนดให้ 5 อย่างและสิ่งที่ปั้นเพิ่มเติม มีอะไรบ้าง ขั้นตอนการปั้น

กิจกรรมที่ 8 ปั้นหนูหน่อย

1. ร่วมกันวางแผนตามข้อตกลง

2. ลงมือปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรม

รายการ	ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
1.ความตั้งใจในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	มุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายทุกครั้ง รู้จักคิดพิจารณาอย่างรอบคอบ ทำงานจนสำเร็จ
	2 ระดับดี	มุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายบางครั้ง รู้จักคิดพิจารณาอย่างรอบคอบ ทำงานจนสำเร็จ
	1 ระดับพอใช้	ขาดความมุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย ไม่ค่อยคิดพิจารณา ทำงานจนสำเร็จบางครั้ง
2.ความร่วมมือในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายทุกครั้ง
	2 ระดับดี	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ช่วยเหลือผู้อื่นบางครั้ง งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายบางครั้ง
	1 ระดับพอใช้	ทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่ค่อยได้ ไม่ค่อยช่วยเหลือผู้อื่น งานสำเร็จตามเป้าหมายบางครั้ง
3.การแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	พูดแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง เนื้อหาในการพูดตรงประเด็น น่าสนใจ บุคลิกภาพดี
	2 ระดับดี	พูดแสดงความคิดเห็นเป็นบางครั้ง เนื้อหาในการพูดตรงประเด็น บุคลิกภาพพอใช้
	1 ระดับพอใช้	ไม่ค่อยพูดแสดงความคิดเห็น เนื้อหาในการพูดไม่ค่อยประเด็น บุคลิกภาพพอใช้

เกณฑ์การให้คะแนน	เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ
ระดับดีเยี่ยมให้ 3 คะแนน	8 – 9 คะแนน หมายถึง ดีเยี่ยม
ระดับดี ให้ 2 คะแนน	5 – 7 คะแนน หมายถึง ดี
ระดับพอใช้ ให้ 1 คะแนน	1 – 4 คะแนน หมายถึง พอใช้
นักเรียนต้องได้รับการตัดสินคุณภาพในระดับ “ดี” ขึ้นไป จึงถือว่า “ผ่าน” เกณฑ์การประเมิน	

เกณฑ์การประเมินชิ้นงาน

รายการ	ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
1.คุณภาพของชิ้นงาน	3 ระดับดีเยี่ยม	ชิ้นงานถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ เรียบร้อยสวยงาม
	2 ระดับดี	ชิ้นงานถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ แต่ขาดความเรียบร้อยสวยงาม
	1 ระดับพอใช้	ชิ้นงานไม่ถูกต้อง ขาดความครบถ้วนสมบูรณ์ ขาดความเรียบร้อยสวยงาม
2.ส่งชิ้นงานตาม กำหนดเวลา	3 ระดับดีเยี่ยม	ส่งชิ้นงานทันเวลาที่กำหนด งานเสร็จสมบูรณ์
	2 ระดับดี	ส่งชิ้นงานไม่ทันเวลาที่กำหนด งานเสร็จสมบูรณ์
	1 ระดับพอใช้	ส่งชิ้นงานไม่ทันเวลาที่กำหนด งานมีข้อผิดพลาด
3.ความร่วมมือในการทำ ชิ้นงาน	3 ระดับดีเยี่ยม	ให้ความร่วมมือในการทำชิ้นงานอย่างดี
	2 ระดับดี	ให้ความร่วมมือในการทำชิ้นงานพอสมควร
	1 ระดับพอใช้	ให้ความร่วมมือในการทำชิ้นงานน้อย

เกณฑ์การให้คะแนน	เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ
ระดับดีเยี่ยมให้ 3 คะแนน	8 – 9 คะแนน หมายถึง ดีเยี่ยม
ระดับดี ให้ 2 คะแนน	5 – 7 คะแนน หมายถึง ดี
ระดับพอใช้ ให้ 1 คะแนน	1 – 4 คะแนน หมายถึง พอใช้
นักเรียนต้องได้รับการตัดสินคุณภาพในระดับ “ดี” ขึ้นไป จึงถือว่า “ผ่าน” เกณฑ์การประเมิน	

ครั้งที่ 9

เวลาที่ใช้ : 40 นาที

กิจกรรม: สามเหลี่ยมแปลงร่าง

1. สาระสำคัญ

ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เป็นความคิดที่มีอิสระ และสร้างให้เกิดเป็นแนวคิดใหม่ ๆ ไม่มีขอบเขตจำกัดกิจกรรมรูปสามเหลี่ยมเด็กได้ศึกษาความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่เรียกว่า ด้าน มุม ความยาว สิ่งที่มีรูปร่างและเด็กสร้างสรรค์ผลงานของตนเองโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์

2. จุดประสงค์

2.1 เพื่อพัฒนาให้เด็กๆสร้างสรรค์ผลงานศิลปะด้วยตนเองได้

2.2 เพื่อพัฒนาให้เด็กๆมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการในการสร้างชิ้นงานด้วยตนเองได้

3. ขั้นตอนการดำเนินการ

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่เรื่อง

คุณครูนำรูปสามเหลี่ยมมาให้เด็กๆดูและสนทนาถึงรูปสามเหลี่ยมตามประสบการณ์เดิมของเด็กๆ ว่า เรียกว่ารูปอะไร เคยเห็นจากที่ไหนบ้าง และเด็กๆคิดว่าจะนำไปทำอะไรได้บ้าง

ขั้นที่ 2 ดำเนินการ

(1) คุณครูแจกรูปสามเหลี่ยมและกระดาษให้เด็กๆ

(2) คุณครูอธิบายวัตถุประสงค์ให้เด็กๆฟัง

(3) ให้เด็กๆ ลงมือทำด้วยตนเองและนำอุปกรณ์ตกแต่งวางไว้หน้าห้องให้เด็กๆเลือกวัสดุด้วยตนเอง

(4) ให้เด็กแสดงผลงานและอภิปราย

ขั้นที่ 3 แสดงความคิด

(1) เด็กๆ เล่าเรื่องราวที่เห็นรูปสามเหลี่ยมจาก หลังคาบ้าน ประตูวัด

(2) เด็กเล่าขั้นตอนการสร้างสามเหลี่ยมของตนเองว่าสร้างอย่างไร สร้างเป็นอะไร

ชั้นที่ 4 สรุปผล

สรุปการนำรูปสามเหลี่ยมมาทำงานศิลปะแปลงร่างเป็นสิ่งต่างๆ ที่นักเรียนพบเห็นผ่านประสบการณ์เดิมของเด็กๆ สามารถนำมาสร้างเป็นสิ่งที่เด็กๆ สนใจ เช่น หุ่นยนต์ ถึงขยะ บ้านต่างๆ

4. ประเมินผล

- 4.1 ผลงานศิลปะ
- 4.2 การแสดงผลงาน
- 4.3 การซักถาม

5. สื่อ

- 5.1 กระดาษ A4
- 5.2 สี
- 5.3 รูป
- 5.4 อุปกรณ์ตกแต่ง หลอด ฝาพลาสติกต่างๆ ไม้ไอติมไหมญี่ปุ่น
- 5.5 กาว

6. เทคนิคที่ใช้

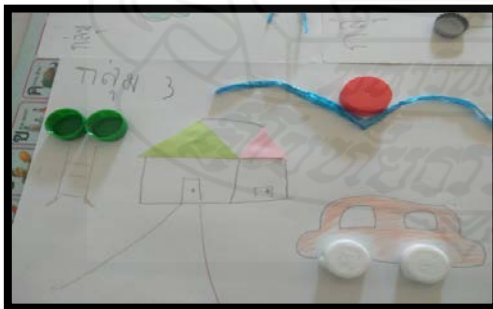
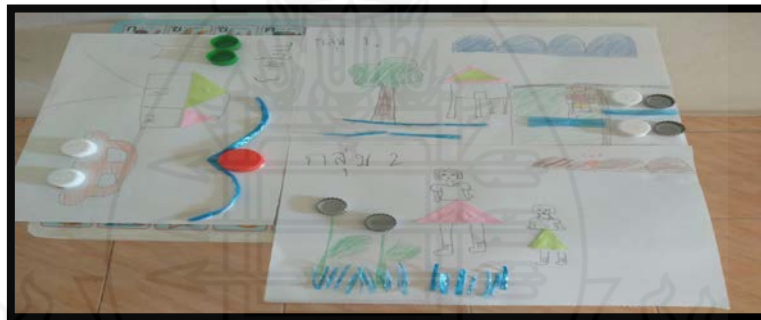
- 6.1 วิธีการจดจำรายละเอียดของงาน
 - การจดจำรายละเอียดของชิ้นงาน ตำแหน่งการวาง
- 6.2 เทคนิคการเสริมแรง
 - เมื่อทำกิจกรรมก็จะมีรางวัลสำหรับผู้ทำงานสำเร็จรางวัลของผู้ที่ทำผลงานได้สำเร็จ จะได้ออกไปเล่นที่สนามก่อน และได้เตะฟุตบอล
- 6.3 เทคนิคการตั้งคำถาม
 - การแสดงความคิดเห็นกับสิ่งที่สนใจเมื่อทำงานเสร็จหรือระหว่างการทำงาน เช่น วาดต่อจากสามเหลี่ยมเลยได้ไหมคะ ต้องระบายสีไหมคะ ถ้าวาดเหมือนกันได้ไหมคะ คนที่ทำสวยจะได้โชว์ผลงานที่หน้าห้องไหมคะ
- 6.4 เทคนิคการสรุป
 - อภิปรายร่วมกับเพื่อนในการทำงานว่าสามเหลี่ยมสามารถนำมาทำเป็นรูปอะไรได้บ้างและพบเห็นได้จากที่ไหน

กิจกรรมที่ 9 สามเหลี่ยมแปลงร่าง

1.อุปกรณ์

2.ผลงาน

แบบสังเกตพฤติกรรม

กิจกรรมที่เรื่อง.....

คำชี้แจง: ให้ผู้ประเมินทำเครื่องหมาย ✓ ลงในแบบบันทึกพฤติกรรม ให้ตรงกับความเป็นจริง โดยพิจารณาตามเกณฑ์การประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน									รวมคะแนน	ผลการประเมิน	
		ตั้งใจทำกิจกรรม			ให้ความร่วมมือ			แสดงความคิดเห็น				ผ	มผ
		3	2	1	3	2	1	3	2	1			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรม

รายการ	ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
1.ความตั้งใจในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	มุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายทุกครั้ง รู้จักคิดพิจารณาอย่างรอบคอบ ทำงานจนสำเร็จ
	2 ระดับดี	มุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายบางครั้ง รู้จักคิดพิจารณาอย่างรอบคอบ ทำงานจนสำเร็จ
	1 ระดับพอใช้	ขาดความมุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย ไม่ค่อยคิดพิจารณา ทำงานจนสำเร็จบางครั้ง
2.ความร่วมมือในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายทุกครั้ง
	2 ระดับดี	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ช่วยเหลือผู้อื่นบางครั้ง งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายบางครั้ง
	1 ระดับพอใช้	ทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่ค่อยได้ ไม่ค่อยช่วยเหลือผู้อื่น งานสำเร็จตามเป้าหมายบางครั้ง
3.การแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	พูดแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง เนื้อหาในการพูดตรงประเด็น น่าสนใจ บุคลิกภาพดี
	2 ระดับดี	พูดแสดงความคิดเห็นเป็นบางครั้ง เนื้อหาในการพูดตรงประเด็น บุคลิกภาพพอใช้
	1 ระดับพอใช้	ไม่ค่อยพูดแสดงความคิดเห็น เนื้อหาในการพูดไม่ค่อยตรงประเด็น บุคลิกภาพพอใช้

เกณฑ์การให้คะแนน	เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ
ระดับดีเยี่ยมให้ 3 คะแนน	8 – 9 คะแนน หมายถึง ดีเยี่ยม
ระดับดี ให้ 2 คะแนน	5 – 7 คะแนน หมายถึง ดี
ระดับพอใช้ ให้ 1 คะแนน	1 – 4 คะแนน หมายถึง พอใช้
นักเรียนต้องได้รับการตัดสินคุณภาพในระดับ “ดี” ขึ้นไป จึงถือว่า “ผ่าน” เกณฑ์การประเมิน	

เกณฑ์การประเมินชิ้นงาน

รายการ	ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
1.คุณภาพของชิ้นงาน	3 ระดับดีเยี่ยม	ชิ้นงานถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ เรียบร้อยสวยงาม
	2 ระดับดี	ชิ้นงานถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ แต่ขาดความเรียบร้อยสวยงาม
	1 ระดับพอใช้	ชิ้นงานไม่ถูกต้อง ขาดความครบถ้วนสมบูรณ์ ขาดความเรียบร้อยสวยงาม
2.ส่งชิ้นงานตามกำหนดเวลา	3 ระดับดีเยี่ยม	ส่งชิ้นงานทันเวลาที่กำหนด งานเสร็จ สมบูรณ์
	2 ระดับดี	ส่งชิ้นงานไม่ทันเวลาที่กำหนด งานเสร็จ สมบูรณ์
	1 ระดับพอใช้	ส่งชิ้นงานไม่ทันเวลาที่กำหนด งานมี ข้อผิดพลาด
3.ความร่วมมือในการทำชิ้นงาน	3 ระดับดีเยี่ยม	ให้ความร่วมมือในการทำชิ้นงานอย่างดี
	2 ระดับดี	ให้ความร่วมมือในการทำชิ้นงานพอสมควร
	1 ระดับพอใช้	ให้ความร่วมมือในการทำชิ้นงานน้อย

เกณฑ์การให้คะแนน	เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ
ระดับดีเยี่ยมให้ 3 คะแนน	8 – 9 คะแนน หมายถึง ดีเยี่ยม
ระดับดี ให้ 2 คะแนน	5 – 7 คะแนน หมายถึง ดี
ระดับพอใช้ ให้ 1 คะแนน	1 – 4 คะแนน หมายถึง พอใช้
นักเรียนต้องได้รับการตัดสินคุณภาพในระดับ “ดี” ขึ้นไป จึงถือว่า “ผ่าน” เกณฑ์การประเมิน	

ครั้งที่ 10

เวลาที่ใช้: 40 นาที

กิจกรรม: ปัจฉิมนิเทศ เราจะไม่ลืมกัน

1. สาระสำคัญ

การประเมินพัฒนาการด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัยหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมแนว
แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะสมองทางด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กปฐมวัย

2. จุดประสงค์

เพื่อประเมินพัฒนาการทักษะสมองด้านการใส่ใจจดจ่อของเด็กๆ หลังทำกิจกรรม

3. ขั้นตอนการดำเนินการ

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่เรื่อง

(1) คุณครูจัดกิจกรรมเข้าจังหวะและเปิดสมองด้วยเพลง อยากรินแดง โม และลม
หายใจเข้า

ขั้นที่ 2 ดำเนินการ

(1) คุณครูตั้งคำถาม ถามเด็กๆ ว่าเด็กชอบและมีความสุขกับกิจกรรมใดและอยากทำ
กิจกรรมใดอีก

(2) ให้เด็กๆ เล่นกิจกรรมตามมุมตามความสนใจและสังเกตพฤติกรรมการเล่น การ
เก็บงาน

ขั้นที่ 3 แสดงความคิดเห็น

(1) เด็กๆ แสดงความคิดเห็นการจัดกิจกรรมว่าสนใจและชอบการทำกิจกรรม
หรือไม่

(2) เด็กๆ อยากให้มีการจัดกิจกรรมแบบนี้หรือไม่

ขั้นที่ 4 สรุปผล

คุณครูประเมินพัฒนาการหลังการทำกิจกรรมของเด็กๆ หลังการทำกิจกรรมครบ 9
กิจกรรมเด็กมีพัฒนาการที่ดีขึ้นเล่นและเก็บงานเข้าที่มีการแบ่งปันการเล่นและมีภาวะเป็นผู้นำผู้
ตามได้

4. การประเมินผล

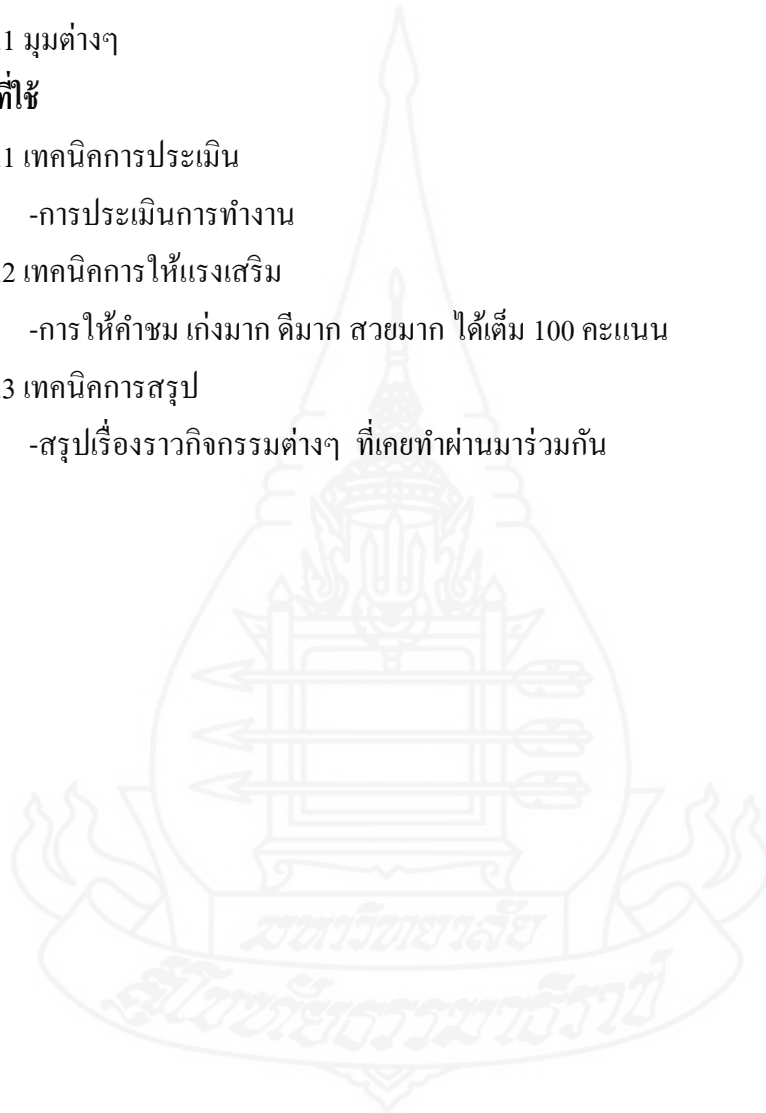
- 4.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการพัฒนาทักษะสมองด้านการใส่ใจจดจ่อ
- 4.2 การแสดงความคิดเห็น
- 4.3 แบบสังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม

5. สื่อ

- 5.1 มุมต่างๆ

6. เทคนิคที่ใช้

- 6.1 เทคนิคการประเมิน
 - การประเมินการทำงาน
- 6.2 เทคนิคการให้แรงเสริม
 - การให้คำชม เก่งมาก ดีมาก สวยมาก ได้เต็ม 100 คะแนน
- 6.3 เทคนิคการสรุป
 - สรุปเรื่องราวกิจกรรมต่างๆ ที่เคยทำผ่านมาร่วมกัน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรม

รายการ	ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
1.ความตั้งใจในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	มุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายทุกครั้ง รู้จักคิดพิจารณาอย่างรอบคอบ ทำงานจนสำเร็จ
	2 ระดับดี	มุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายบางครั้ง รู้จักคิดพิจารณาอย่างรอบคอบ ทำงานจนสำเร็จ
	1 ระดับพอใช้	ขาดความมุ่งมั่นในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย ไม่ค่อยคิดพิจารณา ทำงานจนสำเร็จบางครั้ง
2.ความร่วมมือในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายทุกครั้ง
	2 ระดับดี	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ช่วยเหลือผู้อื่นบางครั้ง งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายบางครั้ง
	1 ระดับพอใช้	ทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่ค่อยได้ ไม่ค่อยช่วยเหลือผู้อื่น งานสำเร็จตามเป้าหมายบางครั้ง
3.การแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรม	3 ระดับดีเยี่ยม	พูดแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง เนื้อหาในการพูดตรงประเด็น น่าสนใจ บุคลิกภาพดี
	2 ระดับดี	พูดแสดงความคิดเห็นเป็นบางครั้ง เนื้อหาในการพูดตรงประเด็น บุคลิกภาพพอใช้
	1 ระดับพอใช้	ไม่ค่อยพูดแสดงความคิดเห็น เนื้อหาในการพูดไม่ค่อยประเด็น บุคลิกภาพพอใช้

เกณฑ์การให้คะแนน	เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ
ระดับดีเยี่ยมให้ 3 คะแนน	8 – 9 คะแนน หมายถึง ดีเยี่ยม
ระดับดี ให้ 2 คะแนน	5 – 7 คะแนน หมายถึง ดี
ระดับพอใช้ ให้ 1 คะแนน	1 – 4 คะแนน หมายถึง พอใช้
นักเรียนต้องได้รับการตัดสินคุณภาพในระดับ “ดี” ขึ้นไป จึงถือว่า “ผ่าน” เกณฑ์การประเมิน	

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวชिरา ธานีรัตน์
วัน เดือน ปี เกิด	11 ธันวาคม 2528
สถานที่เกิด	จังหวัดหนองบัวลำภู
ประวัติการศึกษา	ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียน เวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระดับปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัย นอร์ทกรุงเทพ
สถานที่ทำงาน	โรงเรียน อนุบาลหนองบัวลำภู
ตำแหน่ง	ครู อัตรากำลัง ปฐมวัย

